

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Mirkóczki Ádám, Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	9903
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkári kinevezésről: /Dr. Vízkelety Mariann igazságügyi minisztériumi államtitkár/ Móring József Attila jegyző	9903
Napirenden kívüli felszólalók:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	9903
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	9905
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)	9907
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	9909
Földi László (KDNP)	9911
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	9912
Volner János (Jobbik)	9914
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára	9915
Dr. Gulyás Gergely (Fidesz)	9917
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára	9919
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	9921
Kérdések	
Bejelentés kérdés visszautasításáról	9921
Burány Sándor (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hogyan kerülhetett tízmilliárdos nagyságrendű közpénz a Quaestorhoz?” címmel	9921
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	9922
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Az uniós szabályozás változása és a kormány gyatra tájékoztatása miatt gazdák sokasága kényszerül arra, hogy értékes vetését kiszántsa?” címmel	9923
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	9924
Schmuck Erzsébet (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor és hogyan akarja teljesíteni a kormány a nemek társadalmi egyenlőségével kapcsolatos kötelezettségeit?” címmel	9925
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9925
Dr. Tiba István (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mikorra számolja fel a kormány a balmazújvárosi veszélyeshulladék-tárolót?” címmel.....	9926
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	9927
Tóth Csaba (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Részesültek-e a miniszterek jutalékban?” címmel	9928
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	9929
Szavay István (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért kötelezik értelmetlen és méltánytalan díjfizetésre a Szerbiából Magyarországra utazókat, köztük a határon átlépő délvidéki magyarokat?” címmel.....	9930
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	9931
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor kapnak valódi béremelést 2008 után ismét a pedagógusok munkáját segítő munkatársak?” címmel.....	9932
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9933

Manninger Jenő (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Erősödő ország, modern városok! Mely pontokon segíti Sopron fejlődését a 'Modern városok' program?” címmel	9934
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	9935
Tukacs István (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mi mindent súg még a miniszterelnök életösztone?” címmel	9936
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	9936
Farkas Gergely (Jobbik) - dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszterhez - „Mikor térhet haza a székely apostol?” címmel.....	9937
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9938
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hol tart a kórházátszervezés?” címmel	9939
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9940
Dr. Varga László (MSZP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Jelentés vagy életöszton?” címmel	9941
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	9942
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem foglalkoznak a levéltárakkal és az ott dolgozókkal?” címmel.....	9942
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9943
Ikotity István és Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Kambodzsai állapotok a hazai garázsvarrodákban?” címmel.....	9944
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	9945
Kiss László (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez . „Belépő a Parlamentbe, belépő a kormányzati bizniszbe” címmel.....	9946
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	9947
Egyed Zsolt (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Miért engedték és engedik továbbra is a bűnözői életvitel ennyire szélsőséges gyakorlását?” címmel	9947
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	9948
Heringes Anita (MSZP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mit keres a Quaestorbotrányban Kiss Szilárd?” címmel	9949
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	9950
Kulesár Gergely (Jobbik) - a honvédelmi miniszterhez - „Háború vagy béke pártján áll a kormány?” címmel.....	9951
Vargha Tamás honvédelmi minisztérium államtitkár válasza	9952
Sneider Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor lesz a szociális szférában béremelés és milyen mértékben?” címmel.....	9952
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9953
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Bebukóban a mentőállomás-építési program?” címmel.....	9954
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9955

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „A mindenfajta emberi jognak ellentmondó ügyészségi gyakorlatról” címmel.....	9956
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza.....	9957
Viszónválasz:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	9958
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	9958
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	9959
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Kik tartoznak a Quaestor-koalícióhoz?” címmel.....	9959
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	9960
Viszónválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	9961
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	9961
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért titkolózik a kormány?” címmel	9962
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9963
Viszónválasz:	
Ikotity István (LMP)	9964
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	9964
Dr. Völner Pál (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „18 ezer Volán-dolgozó kap béremelést. Hogyan nőnek a reálbérek 2015-ben?” címmel	9965
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	9966
Viszónválasz:	
Dr. Völner Pál (Fidesz).....	9966
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	9967
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Politikusbűnözés?” címmel.....	9967
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza	9968
Viszónválasz:	
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	9968
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	9969
Apáti István (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor segítenek a legszegényebbekben?” címmel	9969
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	9970
Viszónválasz:	
Apáti István (Jobbik).....	9971
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	9972
Firtl Máttyás (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ép testben ép lélek?” címmel.....	9972
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	9973
Viszónválasz:	
Firtl Máttyás (KDNP)	9974
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	9975
Dr. Schiffer András (LMP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Hogyan engedélyezhette a pénzügyi felügyelet a Quaestor kötvénykibocsátásait?” címmel	9975
Dr. Balog Ádám , a Magyar Nemzeti Bank alelnökének válasza	9976

Viszónvázalás:

Dr. Schiffer András (LMP).....	9977
Dr. Balog Ádám , a Magyar Nemzeti Bank alelnöke	9978

Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Rogán Antal az offshore-lovagok védőszentje?” címmel	9978
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	9979

Viszónvázalás:

Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	9980
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	9980

Felszólaló:

Novák Előd (Jobbik).....	9981
---------------------------------	------

Napirenden kívüli felszólalók:

Varju László (független)	9982
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára	9983
Magyar Zoltán (Jobbik).....	9984
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	9985
Novák Előd (Jobbik).....	9987
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	9989
Ander Balázs (Jobbik)	9991
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	9993
Vágó Sebestyén (Jobbik)	9994
Bodó Sándor (Fidesz)	9996
Teleki László (MSZP).....	9998
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	10000
Witzmann Mihály (Fidesz)	10002
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	10004
Demeter Márta (MSZP)	10006
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	10008
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	10010
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	10012
Ikotity István (LMP)	10013
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	10015

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	10017
--	-------

Az ülés bezárása	10018
-------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter és L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter és DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS, DR. FÓNAGY JÁNOS, TASÓ LÁSZLÓ és KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
19. ülésnapja
2015. április 7-én, kedden
(11.00 óra - Elnök: Sneider Tamás
Jegyzők: Móring József Attila és
Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 19. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Mirkóczki Ádám jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik a mai munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr új **államtitkár kinevezéséről szóló átiratát** megküldte az Országgyűlésnek. Felkérem Móring József Attila jegyzőt, hogy ismertesse a köztársasági elnök úr átiratát.

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: „Az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján 2015. április 1-jei hatállyal dr. Vízkelety Mariannat az Igazságügyi Minisztérium államtitkárává kineveztem. Budapest, 2015. március 31. Üdvözlettel: Áder János” *(A páholyban helyet foglaló dr. Vízkelety Mariann feláll. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében is gratuláljak államtitkár asszonynak a kinevezéséhez és sok sikert kívánjak a munkájához.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy múlt hét csütörtökön a Házbizottság rendkívüli ülést tartott, és konszenzus hiányában a napirendet nem egészítette ki.

Ennek értelmében a mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat, ezt követően déltől fél kettőig a kérdésekre, majd körülbelül fél kettőtől fél háromig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Ennek értelmében **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett elsőként Schiffer András frakcióvezető úr: „Kevesebbért többet” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Múlt héten látott napvilágot az Eurostatnak egy adatsora, hogy 10 eurócenttel kerül kevesebbe a magyar munkás,

mint az elmúlt évben. Ez azt jelenti, hogy ma az Európai Unión belül a bérszínvonal tekintetében négy ország van Magyarország mögött, és ehhez hozzátehetjük azt is, hogy annak a pénznek, amit az átlag magyar dolgozó megkeres, több mint 23 százaléka valójában nem is bér.

A helyzet úgy áll, hogy amíg 2008-ban a magyar munkások átlagos óradíja 7,8 euró volt, addig 2014-ben 7,3 euró. Ezt azt jelenti, amit egyébként már 2011-től folyamatosan mond az LMP is, hogy a magyar emberek a kizsákmányolás törvénykönyve óta többet dolgoznak kevesebb pénzért. És hogy még pontosabban lássuk a dolgokat: az elmúlt év óta Magyarországon kívül összesen két európai uniós ország van, ahol csökkentek a bérek, ez Görögország és Ciprus.

Az elmúlt héten az LMP egy ötpárti egyeztetést kezdeményezett a dolgozói szegénység csökkentéséről, a dolgozói szegénység visszaszorításáról, és itt is - lássunk csodát - csak a Fidesz nem jelent meg. Önök, úgy látszik, még mindig a régi jelszót fűjják, és egyetlenegy elvet érvényesítenek, hogy „Csak a Fidesz!”, a probléma csak az, hogy az emberek között egyre inkább az a jelszó érvényesül, hogy „csak ne a Fidesz”.

Ezt az ötpárti egyeztetést mi a következők miatt kezdeményeztük. Úgy látjuk, és ezt mutatják a nyers számok, hogy Magyarországon az adózók kétharmadának a keresete az átlagbér alatt van. Magyarországon a jövedelmi, tehát a dolgozói szegénységben élők aránya több mint 14 százalék, ez másfél millió embert jelent. Az alsó és a felső jövedelmi tized közötti különbség 1:9-szeresre nőtt. Emögött ráadásul olyan adatok húzódnak, hogy a minimálbér jelenleg a létminimum 76 százaléka, a minimálbér bruttója öt év alatt, tehát a nemzeti cinizmus rendszere alatt 43 százalékkal, miközben a nettó összesen 15 százalékkal nőtt. A közsféra bérei általában és nem egy-egy kivételezett szegmensben 2008 óta nem nőttek, a közsférában egyharmados a dolgozói szegénység. A helyzet úgy áll, hogy Magyarországon a legszegényebb kétmillió ember reáljövedelme 20 százalékkal csökkent.

Magyarország az elmúlt 25 évben egy olyan pályára állt, ahol a Magyarországot kormányzó elitek úgy gondolták, hogy itt egy összeszerelő országot kell csinálni, ennek két feltétele van - ezt gondolták önök és az önök elődei -: egyrészt a leszorított, megalázó bérek és a romló munkakörülmények, mellette pedig az oktatásból való brutális pénzkivonás. A helyzet ma úgy áll, hogy ezt önök megfejelték egy olyan politikával, hogy a nemzeti burzsoázia feltőkésítése érdekében alulról vonnak el kőkemény pénzeket, tehát korábban, az előző ciklusban Simicska és Nyerges, most Mészáros, Garancsi és tetteistársai gazdagodásának milliók elszegényedése az ára.

Mi ehhez képest öt javaslatra próbáltunk partnereket szerezni a parlamenti pártok között. Az LMP

úgy gondolja, hogy a dolgozói szegénység visszaszorítása érdekében az első lépés a nettó minimálbérnek legalább a létminimum szintjére történő emelése, a munkáltatók terheinek növelése nélkül. Ehhez kapcsolódik a munkavállalói járulék csökkentése és egy többkulcsos, 12-24-36 százalékos, igazságos szja-rendszer bevezetése. Második pontként mi javasoljuk, követeljük azt, hogy a családi pótlék és a családi adókedvezmény terjedjen ki a felsőoktatásban részt vevő gyermek 24 éves koráig, hogy minél több család tudja taníttatni a gyermekét. Harmadrészt követelünk béremelést a közszférában, a közszférában dolgozók további elszegényedésének meggátolása és elvándorlásának megakadályozása érdekében. Továbbá javaslatot tettünk le az asztalra - és ezt törvényjavaslat formájában képviselőtársaim a múlt héten előterjesztették - az alacsony bevétellel rendelkező, induló mikro- és kisvállalkozások terheinek csökkentésére. Ötödrészt pedig javaslatot tettünk le a parlament asztalára az alapvető, helyben termelt élelmiszerek áfájának 5 százalékra csökkentésére.

Ezek lennének az első lépések. Tartósan az emberek akkor fognak többet keresni Magyarországon, ha azt a 250 milliárd forintot, amit kivettek az oktatás kasszájából, vissza lehet tenni, ha a K+F-re, innovációra fordított részarány nem 1,2 százalék lesz Magyarországon, hanem legalább 2-3 százalék.

Így lehet egy elnyomorodó, elszegényedő, összeszerelő ország helyett egy megújuló Magyarország képét felvázolni a magyar állampolgároknak. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Az elhangzottakra Czomba Sándor államtitkár úr kíván válaszolni.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Kezdeném azzal, hogy talán van olyan, amiben egyetértünk. Talán ön is egyetért a tekintetben, hogy a szegénység ellen küzdeni leginkább akkor lehet, ha több munkahely van, ha a munkából és bérből élők aránya növekszik.

Arról az örvendetes tényről szeretném önt tájékoztatni, hogy 23 éve nem dolgozott annyi ember Magyarországon, mint manapság, és a döntő többsége különösen 2013 második felétől a versenyszférában, az elsődleges munkaerőpiacon létrejövő munkahelyeknek köszönhető. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)*

Amiben ön vitatkozik most velünk, szeretném fölhívni a figyelmét, hogy a bérekre, általában a bérekre a magyar kormánynek milyen hatása van. Elsődlegesen a minimálbér és a garantált bérminimum megállapításánál van lehetőség *(Dr. Schiffer András: Meg a közszféra bére.)*, hiszen ezt egy kormányrendelet szabályozza, és e tekintetben 2010 óta eddig minden évben megállapodás született a munkaadói és munkavállalói érdekképviseletekkel, és arra sze-

retném fölhívni a figyelmét, hogy az idei évben is 3,4 százalékos növekedést prognosztizáltunk, illetve 3-4 százalék közötti bérajánlást fogalmaztunk meg, és ez nagyon jól átjön, hiszen látszik, hogy a vállalkozások, a vállalatok nagyjából ilyen nagyságrendre állították be az átlagkereset növekedését is.

Még néhány szám adatot engedjen meg! Gyakorlatilag azt tudom mondani, hogy az utóbbi négy évben átlagosan csaknem 11 százalékkal nőtt a fizetések reálértéke családi kedvezményekkel, családi kedvezmények nélkül 5,2 százalékos volt.

(11.10)

Ha bruttó szinten vizsgálódunk, akkor közel 40 százalékkal nőtt 2011 és '14 között a garantált bérminimum, illetve a minimálbér mértéke.

Azt is érdemes hozzátenni, hogy ma Magyarországon több mint négy milliárd ember dolgozik, ebből nagyságrendileg olyan 250 ezren dolgoznak minimálbéren, és olyan 500 ezer körül garantált bérminimumon. Tehát amikor arról vitatkozunk, hogy miért olyan alacsony a minimálbér, természetesen kétségtelen tény, hogy ha növekszik a minimálbér, annak van egy toló hatása fölfelé is az átlagbérekre, de önmagában nem szeretném, ha túlértékelnék egyébként a minimálbér és a bértárgyalások kapcsán fölmerült problémákat, kérdéseket.

Az is egy újabb érdekes kérdés, hogy amikor vizsgálódunk, akkor a létminimumot vagy a szegénységi küszöböt érdemes vizsgálódásunk tárgyává tenni, hiszen az egyik az OECD által, tehát egy nemzetközi kitekintésre ad lehetőséget, a másik pedig kvázi egy, majdnem azt mondom, hogy hungarikum, hiszen a létminimum kapcsán egészen más szempontrendszert vesz figyelembe a statisztika.

Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy míg 2011-ben nagyságrendileg 70 százalék körül volt a létminimum és a minimálbér aránya, az mostanra 76 százalékra nőtt, és a tárgyalások kapcsán, amikor a munkavállalói, munkaadói oldallal beszélünk, azt szeretnénk volna elérni, hogyha 80 százalékra sikerül ezt az arányt felvinni. Ugye, a 100 százalék azt jelentené most, hogy 87 500 forintnak kellene a minimálbér nettójának lennie, ennek a bruttóját, ha felsoroztatjuk, akkor nagy valószínűséggel azt tudom önnek mondani, hogy néhány tízezer, de esetleg 100-200 ezer ember is nagy valószínűséggel elvesztené a munkahelyét pontosan azokban a szektorokban, ahol egyébként a minimálbér mértéke jelentős, mondjuk, a kereskedelemben vagy a szolgáltatási szektor egy részében. Tehát nagyon fontos körültekintően kezelni a bértárgyalásokat és általában a béreket.

A fő szempont az, hogy béreket növelni csak teljesítményből lehet. Volt példa 2010 előtt arra, hogy gyakorlatilag hitelből növekedtünk, látszik az eredménye. Az az eredménye, hogy még 2011-12 környé-

kén is azt nyögte a magyar gazdaság, hogy egyébként úgy áramoltak ki bérek, hogy nem volt mögötte fedezet. Ezt az utat nem szabad és nem is akarjuk követni. Természetesen a teljesítmény növekedésével, a gazdaság növekedésével képesek leszünk nemcsak a versenyszférában, hanem a szolgáltatásban és a közszférában is növelni a béreket úgy, ahogy ez megtörtént a pedagógusoknál, a rendvédelmi dolgozóknál, és folyamatosan a következő időszakban a szociális területen dolgozóknál van jelentős lemaradásunk, amit igyekszünk pótolni.

Tehát arra szeretném felhívni még egyszer a tisztelt képviselő úr figyelmét, hogy fontos és a magyar kormány számára is fontos az, hogy a reálkérések növekedjenek, és nettó szinten többet tudjon minden magyar ember vásárolni ebből, de itt körültekintően kell eljárunk ahhoz, hogy a magyar munkahelyeket pedig ne veszélyeztessük. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra Harangozó Tamás képviselő úr jelentkezett: „Brókerkormányzás helyett azonnali kártalanítást és felelősségre vonást” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Tisztelt Országgyűlés! Több mint egy hónap telt el azóta, hogy Magyarország legnagyobb pénzügyi csalássorozatára fény derült. A brókerbotrányok, kiemelten a Quaestor-ügy, kendőzetlenül vágta az egész ország arcába, milyen szégyenletes, korrupt vezetése is van hazánknak.

Most nem a Quaestor-ügy konkrét részleteit fogom boncolgatni. A mai napon elhangzó kérdéseink, azonnali kérdéseink majd lehetőséget biztosítanak a kormánynak, hogy tisztázzák a helyzetet, vagy ami még valószínűbb, hogy újabb és újabb hazugságokat adjanak válaszul, ötlő-hatóló, összevissza beszédet, amelynek során majd cáfolják egymást és önmagukat is. Minden mondatukkal, vergődésükkel csak mélyebbre süllyeszti magukat a mocsárban. Ez az ügy túlnőtt önmagán. Mint cseppben a tenger, benne van egész kormányzásuk lényege. Olyan esszenciája ez az önök politikai és gazdasági ámokfutásának, amelyben sűrűsödve látunk viszont mindent, amit eddig és számtalanszor elkövettek.

Nem egyetlen Quaestor-ügy van, hanem az egész kormány valójában Quaestor-kormány; brókerkormány, amely nemcsak nyakig belekeveredett a cég gyanús üzemeibe, hanem nagyban ugyanúgy járt el, mint a csaló cég kicsiben. Visszaélt a könnyen hívók bizalmával, ígéretet, elszedte és saját céljaira költötte a pénzüket, a felelősséget pedig másra akarta hárítani.

Gondoljanak csak bele, kormánypárti fideszes és jobbikos képviselőtársaim mit szólnának, ha az MSZP-kormány idején derülne ki, hogy a külügyminiszter sportbarátját, a miniszterelnökkel is bizalmi

viszonyban lévő üzletembert egy csaló agrárdiplomátával együtt fontos diplomáciai, külgazdasági feladattal bíznak meg, törvénytelenül állami pénzeket bíznak rá, és éveken át behunyják a szemüket a csalásai fölött, majd hagyják, hogy 150 milliárdot csaljon ki közemberektől. Mit szólnának, ha kiderülne, hogy a csődbe jutott cégből a miniszterelnök csak a tárcák pénzét vonatná ki nagy titokban, ezzel elvonva a még rendelkezésre álló pénzt a többi károsult elől, és nem riasztaná a rendőrséget, az ügyészséget, a pénzügyi felügyeletet? Mit szólnának, ha az ügyészség, amelynek élén a kormánypárt volt képviselőjelöltje áll, nem tartaná elegendő oknak a kihallgatáshoz sem a 150 milliárd forint értékű kötvény törvénytelen kibocsátását, sem azt, hogy a cégvezető egy büntetett előéletű közmunkást állít a maga helyére a cég élére? A választ pontosan tudjuk: a Jobbik és a Fidesz összefogásával már lángolna Budapest.

Kormánypárti képviselőtársaim, az önök dolga most nem az, hogy asszisztáljanak Orbán Viktor és brókerkormányának hazugságaihoz. Pontosán látniuk és érezniük kell, hogy minden nappal csak lejjebb húzzák magukat a posványban mindaddig, amíg az áldozatok kártalanítását meg nem oldja az Országgyűlés, és amíg nem vállalják a felelősséget azok, akik szemlátomást nyakig vannak az ügyben.

Az MSZP a múlt héten, kedden benyújtotta azt a törvényjavaslatot, amelyik rendkívüli és azonnali kártalanítást tenne lehetővé az áldozatoknak. Mindent tenné úgy, hogy az állam a lefoglalt vagyon értékével megegyező összeget megelőlegezné, illetve az MNB, mint aminek dolga lett volna megakadályozni a kár bekövetkeztét, vissza nem térítendő összeggel járulna hozzá a kártalanításhoz. Így 6 millió forintig minden érintett azonnal hozzájutna a pénzéhez, az állam pedig a későbbiek folyamán behajtaná a megelőlegezett összeget. Ezzel a megoldással több mint 22 ezer károsult juthatna a bent ragadt pénze száz százalékához azonnal.

Önöktől, országgyűlési képviselőktől most azt várják, hogy segítsenek a bajbajutottakon. Ehelyett Kövér László kisztílú és pitiáner akciójával a múlt héten megakadályozta, hogy érdemben tárgyalhassunk erről a javaslatról, és akár már a mai napon szavazhattunk is volna róla. De Kövér úr, a Fidesz asszisztálásával, nem hívta össze a Házbizottságot az általunk megjelölt időpontra, így nem került napirendre a kérdés.

Azt várjuk el önöktől, hogy a jövő héten érdemben és ugyanolyan gyorsasággal döntsünk az áldozatok kártalanításáról, mint ahogy múlt héten a zár alá vétel kiterjesztéséről szóló fideszes javaslatról tettük ezt; nem az MSZP kedvéért, képviselőtársaim, a sok tízezer kisémmizett család érdekében.

Végezetül, tisztelt képviselőtársaim, azért van ebben az ügyben legalább két olyan érintett kormánytag, akik politikailag már megbuktak. A kérdés, hogy jogilag mikor lesznek felelősségre vonva. Min-

den nap, minden óra és minden perc, amit Szijjártó Péter és a 410 milliót elherdáló Fazekas Sándor a miniszteri székében tölt, szégyen az egész országnak, de leginkább szégyen a Fideszre nézve. Sőt, a Fidesz szempontjából ez nemcsak szégyen, hanem a bizalmi válság egyik legfőbb okozója. Ezt önök is pontosan tudják.

Tegyenek végre ellene! Szijjártónak és Fazekasnak mennie kell. Ezt már nem úszhatják meg. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Répássy Róbert államtitkár úr jelezte, hogy válaszolni kíván az elhangzottakra.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető-helyettes Úr! Tisztelt Ház! Biztos csak nyelvbotlás volt, hogy a Buda-Cash ügyfeleiért nem aggódik a Magyar Szocialista Párt, hanem csak a Quaestor ügyfeleiért. A Buda-Cashnál 96 301 ügyfélről van szó, a Quaestornál 31 ezer ügyfélről van szó. Még egyszer mondom, mindenkinek a fantáziájára bízom, hogy miért csak a 31 ezer ügyfélért aggódik a Magyar Szocialista Párt, és miért nem a 96 ezer ügyfélért.

Talán csak nem azért, mert a Buda-Cash ezer szálon köthető... *(Moraj és közbeszólások az MSZP soraiból.)* - a Buda-Cash-ben bűncselekményeket elkövetők ezer szálon köthetők a Magyar Szocialista Párthoz? *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Szijjártóról beszélj! - Lukács Zoltán közbeszól.)* A Buda-Cash 96 301 ügyfelének 97 százalékát május 31-ig kártalanítja a Befektetővédelmi Alap. Tehát még egyszer mondom, több mint 90 ezer kisbefektetőt kártalanít a Befektetővédelmi Alap. *(Lukács Zoltán: Akkor meg is válaszoltad!)* A Quaestor ügyfelei közül, akik közül 31 832 ügyfélről tudunk, ezek közül 22 264 betétest száz százalékban kártalanít a Befektetővédelmi Alap.

Ezek a befektetések a 6 millió forintot nem meghaladó befektetések, tehát kifejezetten a kisbefektetők százszázalékos kártalanítása megoldott. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Simán hazudsz!)* Még egyszer szeretném hangsúlyozni: a kisbefektetők száz százalékban meg fogják kapni a kártalanítást. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Miért? Mert Rogán kérte, azért?)*

(11.20)

Akikért aggódik a Magyar Szocialista Párt, az a 10 ezer befektető, akik 6 millió forintnál nagyobb összeget helyeztek el a Quaestor-csoport valamelyik cégénél. Természetesen őrtük is kell aggódnunk, ezért döntött úgy az Országgyűlés, hogy a vagyonzárolásról a fideszes képviselők javaslatára törvényt fogad el, és ahogy a hírekből ismerjük, most már a feltéte-

lezett kárösszegeknél jóval nagyobb összeget zár alá is vett a bíróság. Ez a zár alá vett összeg, ez a bizonyos biztosítási intézkedéssel rendelkezésre álló összeg fogja a fedezetét jelenteni részben a vagyonekbeosztásoknak, amelyeknek nyilvánvalóan a büntetőeljárás és a büntetőjogi felelősség megállapítása után van helye, részben pedig a polgári jogi igényeknek.

Tehát még egyszer mondom, azoknak a kisbefektetőknek a befektetéseit a Befektetővédelmi Alap ki fogja fizetni, akik 6 millió forint alatt helyeztek el betétet, vagy ennél nagyobb összeget helyeztek el, de 6 millió forintig fogják biztosítani az ő kisbefektetéseiket. A nagyobb befektetők pedig, akik nyilván többet kockáztattak, kénytelenek lesznek megvárni azt, hogy megállapítsák az ügyben a büntetőjogi felelősséget. Ebben minden segítséget megadnak a hatóságoknak a kormány képviselői. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Amennyiben a Magyar Szocialista Párt képviselői érdeklődnek a büntetőeljárás állásáról, azt természetesen nem a kormánytól tudják megkérdezni, hanem a legfőbb ügyésztől, mint ahogy az már meg is történt.

Néhány szóval térjünk vissza arra a vádaskodásra, ami itt a Magyar Szocialista Párt részéről elhangzott! *(Kunhalmi Ágnes: Nagyon szépen mondtad, hogy Magyar Szocialista Párt.)* Mondhatom másként is, de én Magyar Szocialista Pártnak nevezem most ebben a pillanatban. A tények tehát azt bizonyítják, hogy a kisbefektetők pénze, a kisbefektetők befektetései biztonságban vannak *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Ez nem igaz!)*, a kisbefektetők megkapják a kártalanítást a Befektetővédelmi Alaptól.

Ezek után felmerül a kérdés, hogy mire jó ez az egész ügy a Magyar Szocialista Pártnak. Természetesen csak arra jó, hogy a kormányt olyasmivel vádolja, amit nem követett el. Erre ékes példa, hogy két minisztert egymással teljesen ellentétes magatartás miatt akarnak lemondani. Az egyik esetben a külügyminisztert azért, mert intézkedett a befektetés kivételéről, a másik esetben a földművelésügyi minisztert pedig azért, mert bent maradt a Quaestor-csoportnál a pénz. *(Folyamatos moraj az MSZP soraiban.)* Tehát az egyiket azért akarják lemondani, mert kivette a pénzt, a másikat meg azért, mert nem vette ki a pénzt. A Magyar Szocialista Párt véleménye nyilván ennyit is ér. Nem tudják eldönteni, hogy valójában mi a nagyobb felelősség számukra, az, ha valaki a közpénzek biztonságba helyezéséről intézkedik, vagy az, ha nem veszi ki a közpénzt. Már hallom a választ, hogy az ő szempontjukból mind a kettő mondjon le.

Ebből a magatartásból derül ki legjobban, hogy ez csak egy politikai hecckampány a Magyar Szocialista Párt részéről. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólásra jelentkezett Földi László képviselő úr: „Milyen ta-

pasztyalatokkal zárult a téli időszakban a hazai gázellátás, illetve mit tett a kormány a biztonságos földgázellátás érdekében?” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2014. évi márciusi krími népszavazás, illetve az azt megelőző ukrainai események, továbbá a népszavazást követően kialakult orosz-ukrán válság okán 2009 után ismételen napirendre került a kérdés, hogy amennyiben gondok adódnának az Európába szánt orosz földgáz Ukrajnán keresztül történő szállításában, miként tudják fogyasztóik számára garantálni a földgázellátás biztonságát az uniós országok. A megváltozott geopolitikai helyzetben minden ország, így Magyarország számára is elsődleges cél kellett hogy legyen saját földgázellátása biztonságának növelése, hogy ezzel megőrizze az ország gazdasági működőképességét, biztosítsa a fogyasztók zavartalan ellátását.

A kormány törekedett arra, hogy minden lehetséges eszközt felhasználjon az energiabiztonság garantálása érdekében. Ennek megfelelően a belső nemzeti intézkedések mellett jelentős erőfeszítések történtek a nemzetközi szinten is. Az Országgyűlés által 2011-ben elfogadott nemzeti energiastratégiát megalapozó elemzés azt tartalmazta, hogy ellátásbiztonsági szempontból Magyarország számára kiszolgáltató helyzetet eredményez az, hogy földgázimportigényünket meghatározó mértékben Oroszországból származó földgázzal elégítjük ki, amelynek legnagyobb hányada a Testvériség-gázvezetéken keresztül jut el hazánkba. A nemzeti energiastratégia ezért az importot biztosító források és szállítási útvonalak diverzifikációja mellett földgázellátásunk biztonságának garantálása érdekében a hazai kitermelés, valamint a kereskedelmi és stratégiai készletezés növelését is fontos eszközként határozta meg.

Az elmúlt időszakban a kormány a nemzeti energiastratégiával összhangban a tárolók stratégiai előnyeinek kihasználása érdekében számos lépést tett. Az egész ország ellátásbiztonságát garantáló tárolók megvásárlásával növelte az állam szerepvállalását. Hosszú tárgyalási folyamat eredményeként, az E.ON magyarországi földgázipari érdekeltségének megvásárlásával lehetővé tette, hogy ismét hazai társaság üzemeltesse a legnagyobb kapacitású zsanai, hajdúszoboszlói, pusztadericsi és kardoskúti földgáztárolókat.

A formálódó európai és nemzetközi energetikai erőviszonyok az elmúlt években előtérbe helyezték a regionális együttműködések szerepét, amelynek intenzitása és további fejlesztése jelentős mértékben elősegítheti nemcsak Magyarországot, de az egész régió ellátásbiztonságának erősítését. Ezt szem előtt tartva a kormány úgy ítélte meg, hogy a tárolói kapa-

citások hozzájárulnak az országot érintő regionális piaci elképzelések megvalósulásához.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár úrtól, hogy milyen tapasztalatokkal zárult a téli időszakban a hazai gázellátás, illetve mit tett a kormány a biztonságos földgázellátás érdekében. Tisztelettel várom válaszáat.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak a viszonzulásra.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A földgázellátásban nemcsak hazánk, de az Unió esetében is meghatározó szerepet játszik az import, ezen belül is az Oroszországból származó földgáz, ezért az Európai Unió valamennyi tagállamában kiemelkedő fontosságú feladatként kezelik az energiaellátás biztonságának garantálását. Ezt támasztja alá az Európai Tanács legutóbbi ülésének az energiabiztonság fokozását célzó intézkedésekről szóló döntése is, amely célja a biztonságos, megfizethető és fenntartható energiaellátás biztosítása a fogyasztók számára. Az Európai Tanács döntésének előkészítésekor sikerült kedvező kompromisszumot kialakítani Magyarországot számára, és a végrehajtás során is a magyar érdekek maradéktalan érvényesítését tekintjük célunknak.

Ahogy ön is említette, az elmúlt időszak sok teendőt adott a kormány részére az ellátásbiztonság garantálása érdekében. Úgy vélem, az eredmények igazolják munkánk sikerességét, hiszen a folyamatos földgázellátás mellett az ellátásbiztonság mindvégig garantált volt az idei fűtési szezonban is. Mindemellett a hazai ellátásbiztonság garantálásán túl jelentősen hozzá tudunk járulni Szerbia és a nagyon nehéz helyzetben lévő Ukrajna földgázellátásához, a felmerülő fogyasztási szükségletek fedezéséhez.

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal összesített adatai szerint 2014-15-ben a téli időszakban a hazai földgázfogyasztás meghaladta a 2013-14-ben regisztrált értéket. 2014. december 1. és 2015. március 15. között összesen 4 milliárd 190 millió köbméter gáz fogyott, amely mennyiség 0,22 milliárd köbméterrel több az egy évvel korábbinál. A lakossági földgázfogyasztást leginkább az átlaghőmérséklet változása befolyásolta, amely idén a tavalyi 3,4 Celsius-fokos átlaghőmérséklettel szemben csak 2,6 Celsius-fok volt. Ugyanakkor a még zordabb időjárási körülmények esetében is biztosította volna a hazai földgázrendszer a fogyasztók ellátását, s mindezt azért, mert a hazai földgáztermelés mellett sikerült biztosítanunk Ukrajna felől a folyamatos és biztonságos földgázszállítást, így az import megfelelő időben és mennyiségben érkezett az országba.

(11.30)

Emellett a kereskedelmi tárolókban is rendelkezésre álltak a készletek, így jelentős mértékű biztonsági földgázkészlet felhasználására a fűtési időszak végéig nem került sor. Beszédes adat az elmúlt téli magyarországi földgázellátás biztonságára nézve, hogy tárolónkban több mint 1 milliárd köbméterrel több gáz volt a betárolási időszak végén, mint a 2013. évi betárolási időszak végén elért legmagasabb töltöttségi szint esetében.

A betárolt készleteknek is köszönhetően még 2015. március végén is közel 1,5 milliárd köbméter földgáz volt a hazai tárolókban. A kormány és a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal a tavalyi évben is sok intézkedést tett a földgázellátás biztonságának növelése érdekében, amelyek nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy Magyarországon a régió országai közül az egyik legmagasabb, éves szinten 50 százalékot meghaladó, fogyasztásarányos földgázmennyiség állt rendelkezésre.

Az intézkedések közül a legfontosabbakat emelem ki. Miniszteri rendelet módosításával a biztonsági készlet mértékét 300 millió köbméterrel megnöveltük, így az jelenleg 915 millió köbméter. A kormányzat a készletek növelése érdekében az ágazatban példaértékű módon 100 milliárd forintnyi tulajdonosi kölcsönt biztosított a Magyar Villamos Művek Zrt. részére, amely nagyságrendileg 800 millió köbméter földgáz beszerzését tette lehetővé. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal a téli ellátásbiztonság növelésével összefüggő szállítások és betárolások ösztönzése érdekében felülvizsgálta a rendszerhasználati díjak szabályozását. Ennek eredményeképpen pedig több mint felével csökkentette a betárolásért fizetendő díjakat.

A földgázágazati szabályozás 2014. július 1-jével hatályba lépett módosítása biztosította, hogy a piaci szereplők a hazai földgáztárolói készlet növelését eredményező többlet szállítói és tárolókapacitásléköteéseiket kedvezményes módon, úgynevezett megszakítható kapacitásként is tehessék meg.

Mindezek alapján, tisztelt képviselő úr és tisztelt Országgyűlés, látható, hogy eredményes intézkedéseket tettünk. De amint lezárult az előző fűtési szezon, már most, 2015. április elején is lépéseket teszünk ahhoz, hogy a 2015-2016-os évben hasonló biztonsággal tudjuk rendelkezésre bocsátani a szükséges gázmennyiséget. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Volner János képviselő: „Milyen közállapotokat hagyott maga után a Fidesz és az MSZP?” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tapolcán választásokhoz közeledünk. Látni kell azt, hogy pontosan mi a választás az emberek előtt, akik abban a választókerületben élnek, és mi a választás országos szinten, miért érdemes a Jobbikot választani.

Ideje megnézni azt, hogy hová jutott ez az ország az elmúlt 25 évben. Kialakult egy kétpólusú politikai berendezkedés. Az egyik oldalon a Fidesz állt, a másik oldalon a baloldal állt, az MSZP, akkor még egységes tömbként. Ez a két politikai tömörülés egymás között adta-vette, cserélgette a hatalmat. Ha az emberek megunták az egyiket, menesztették őket, jött a másik, ha őt is megunták, visszahívták jobb híján az előzőt. Ezt a kétpólusú politikai berendezkedést 2010-ben a Jobbik törte meg, középpárti státuszban a parlamentbe kerülve. Azonnal megváltozott a magyar politika, hárompólusú berendezkedés alakult ki.

De mit láthattunk eddig? Azt láthattuk, hogy miközben nagyon sokszor személyeskedésig fajuló ellentéteket mutattak itt, parlamenti szinten a szocialista és fideszes politikusok egymással, a háttérben a gazdasági érdekcsoportok konzorciumi partnerekként működnek közre egymással abban, hogy a közbeszerzésből származó ezermilliárdokat közösen tüntessék el. Emiatt kerül Magyarországon kétszer annyiba egy kilométer autópálya, mint egy szomszédos országban, és emiatt nincs elszámoltatás soha egyes esetekben sem, mert mindenki, a Fidesz is, az MSZP is ebben a hajóban ül, és aki ezt a hajót meglékelné egy elszámoltatással, az maga is vele süllyed. Holló a hollónak nem vájja ki a szemét.

A Quaestor-ügy jól rámutat arra, hogy ez a felelősség közös. A Quaestornak a szocialista kormányok időszakában 16,9 milliárd forint kezességet vállalt a Fejlesztési Bank, a 2010-ben született feljelentést a Fidesz-kormány segítette elsikálni. Nem történt meg a felelősségre vonás a Quaestor-ügyben akkor sem. Tizenkét éve húzódik például az előző brókerbotrány ügye, a Kulcsár-ügy, ebben sem történt felelősségre vonás. Ennyit arról, hogy melyik kormány akarja a felelősöket elszámoltatni. A Kulcsár-ügyben a mai napig még ez sem történt meg. Egyet lehet látni: mind a szocialista kormányok időszakában, mind a Fidesznél mindig megúszták a felelősök, és mindig eltűnt az emberek pénze, elszegényedett az ország.

Amikor Tapolcára tekintünk, Sümegre, Ajkára és a környező településekre, akkor az embereknek abban kell választani, hogy azt akarják-e, hogy az elmúlt 25 év folytatódjon ezzel a leszakadással, az elszámoltatás hiányával, az ország pénzének elherdálásával, ellopásával, vagy pedig jöjjön egy Jobbik-képviselő, aki lelkiismeretesen, presztízzsel rendelkező emberként el tudja látni a választókerület képviselőjét. *(Kunhalmi Ágnes: Nemzeti orosz vagyontól.)* Fontos látni azt is, hogy mostanra 200 ezer szavazóra szűkült a különbség a Fidesz és a Jobbik között, rendkívül kiélezett lett a helyzet, és a tapolcai

választókerületben is azt lehet látni egyes, a Fideszből kiszivárgott információk szerint, hogy maga a Fidesz is tart, retteg attól, hogy jobbikos győzelem születik a választókerületben, mert fej fej mellett áll Rig Lajos, a Jobbik tapolcai jelöltje és a fideszes jelölt.

Az MSZP-t pedig csak egy dolog érdekli, hogy ne a Jobbik győzzön, lehetőség szerint akár a Fidesznél maradjon ez a mandátum. *(Kunhalmi Ágnes: Mind a kettőtöket megvertük Veszprémben, most is meg fogunk.)* De tudvalevő az, hogy az MSZP ebből a versenyből kiszállt. A napirend előtti felszólalásban ezt a kérdést meg sem említették már, ők maguk gyakorlatilag nem vesznek részt ebben a választásban. Ez a választás a Jobbik és a Fidesz között fog eldőlni, a baloldalra adott szavazatok pedig el fognak veszni.

A tapolcai választók és Magyarország polgárainak figyelmét egyre hívom föl: ízlés kérdése, hogy sokat beszélünk-e, túl sokat beszélünk-e mi, jobbikos képviselők a magyarság ügyeiről, a magyarság dolgaíró. *(Kunhalmi Ágnes: Orosz vagyomból.)* Egy azonban biztos: mi ezt az országot szeretjük, mi ezért az országért bármit megtennénk. Az az ember, akinek most bizalmat fogunk kérni Tapolcán, Rig Lajos maga is egy olyan ember, aki szereti ezt az országot, szereti Tapolcát és környékét, és bármit meg fog tenni azért, hogy az ott élő embereket képviselje. De nem úgy akarja a javukat, mint ahogy, mondjuk, a szocialista kormányok vagy a Fidesz tette, hogy elveszi a pénzüket, hanem úgy, hogy szolgálja ezeket az embereket, és a boldogulásukért mindent elkövet a törvényes kereteken belül.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. L. Simon László államtitkár úr jelezte, hogy válaszol.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Egy lehetséges leírása az elmúlt évek belpolitikai folyamatának az, hogy két-pólusúból hárompólusúvá vált. A jobbikos képviselő-társaim folyamatosan arra tesznek kísérletet itt a Házban és a Házon kívül is, hogy egybemossák a 2002 és 2010 között gyalázatosan teljesítő szocialista kormányzatot, a szocialista-szabad demokrata koalíciót és a '98 és 2002 között valóban sikeresen kormányzó fideszes politikai tömörülést. *(Kunhalmi Ágnes: Ezzel egyetértek.)*

1998 és 2002 között volt a rendszerváltozás óta az az egyedüli időszak, amikor sikerült csökkenteni az államadósságot, amikor Magyarország a lehető legtöbbet tett saját szuverenitásának elérése érdekében. 2002-ben ez a folyamat tört meg, 2002 és 2010 között a szocialisták majdnem, sőt több mint duplájára emelték az államadósságot, ez a GDP-hez viszonyítva 51 százalékról fölment 83 százalékra. Azt hi-

szem, ez önmagáért beszél. A '98 és 2002, illetve most már a 2010 és 2014 közötti időszakot egybe-mosni a 2002-2010 közötti Gyurcsány-Bajnai időszakkal egyértelműen hazugság, politikai rágalom.

Amikor önök hárompólusú politikai erőteréről beszélnek, akkor én arra szeretném föl hívni a figyelmüket, hogy sokkal helyesebb annak a politikai kifejezésnek a használata, amit 2010-ben Orbán Viktor miniszterelnök úr vezetett be, nevezetesen, a centrális erőtér fogalmára utalok. A centrális erőtér éppen azt jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy van egy centrális politikai tér, amelyik minduntalan következetesen, szélsőségektől mentesen az ország és a nemzet boldogulásáért dolgozik - ez a Fidesz és a KDNP szövetsége -, távol tartja magát a politikai szélsőségektől, legyenek azok akár jobboldalon, legyenek azok akár baloldalon. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)*

(11.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök képviselőjelöltje egy olyan ember a tapolcai választási körzetben, aki nyíltan rasszista *(Apáti István közbeszól.)*, antiszemita tartalmakat oszt meg az interneten *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)* - hadd fejezzem be a mondatot, nyíltan rasszista tartalmakat oszt meg az interneten, és utána azt hazudja a választópolgároknak, hogy ő csak azért osztotta meg a Facebookon ezeket a tartalmakat, mert máshogy nem tudta volna őket kommentelni. Mindannyian tudjuk, hogy ez nem igaz. Aki az internetet használja, az pontosan tudja, hogy nem igaz.

Önöknek végre el kellene dönteniük, hogy melyik állítás az igaz, az, amit egyébként az önök képviselőjelöltje is a saját személyiségével megtestesít, vagy amit Vona Gábor mondott egy interjújában nem olyan régen: ahol zsidóznak, ott zsidó vagyok *(Derültség a Jobbik soraiból.)* - mondja Vona Gábor. Akkor, hogyha ez így van, tisztelt képviselőtársaim, akkor nyilvánvalóan az önök elnökének és frakcióvezetőjének kellene először elhatárolódnia a jobbikos *(Szilágyi György közbeszól.)* képviselőjelölttől, aki nyíltan rasszista tartalmakat oszt meg az interneten.

De egyébként legyünk igazságosak, a baloldal által támogatott jelölt legalább ennyire gyalázatos teljesítményt tudhat magáénak. *(Kunhalmi Ágnes: Mesélj!)* Egy olyan régi szakszervezeti kádert sikerül elindítani, aki egyébként a MAL Zrt. felügyelőbizottsági tagjaként nem ragadta meg a lapátot, és nem állt ott az első sorban a vörösiszap-katasztrófa idején.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megnyugtatóni Volner Jánost: a Fidesz nem retteg a Jobbik győzelmétől. A Fidesz következetesen dolgozik abban a választókerületben is, kampányol *(Novák Előd: Kubatov Gáborral személyesen!)*, én magam is részt vettem a kampányban, több településen, lakossági

fórumon. Az emberek nyitottan és várakozással tekintenek a Fidesz képviselőjelöltjére, Fenyvesi Zoltánra, aki bizonyított az eddigi életútjával. *(Dr. Schiffer András: Mit?)* A megyei önkormányzat alelnöke, iskolaigazgató, 28 éve pedagógusi pályán következetesen képviseli az ott élőket *(Szilágyi György: Legalább tudod a nevét! - Novák Előd: A Várpalotán élöket!)*, dolgozik a fiatalokért, a gyerekekért, a helyben élőkért. *(Kunhalmi Ágnes: Szégyelli is ezt az iskolarendszert, képviselő úr!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem a Fidesz retteg a Jobbik győzelmétől, a magyar demokraták rettegnek a Jobbik győzelmétől. A jóérezésű magyar emberek rettegnek, attól rettegnek *(Novák Előd: Népfrontot!)*, hogy a szélsőség, hogy a szélsőség fog még nagyobb erőt kapni, de mi bízunk az emberekben, bízunk a választópolgároknak *(Novák Előd: Ők nem hisznek bennetek!)*, és mindent megteszünk annak érdekében, hogy a Fidesz jelöltjére, Fenyvesi Zoltánra szavazzanak.

A magyarság ügyeiről, tisztelt képviselőtársam, azt gondolom, hogy a lehető legtöbbet a kormány, illetve a kormánypárti országgyűlési képviselők beszélnek. Mi is szeretjük ezt a hazát, mi is szeretjük ezt a nemzeti közösséget, büszkén valljuk magunkat magyarnak. Ebben a parlamentben mi voltunk, akik új alkotmányt terjesztettünk az Országgyűlés elé *(Kunhalmi Ágnes: Egyedül!)*, mi fogadtuk el a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényt, és mi voltunk azok, akik az állampolgársági törvényt olyan módon változtattuk meg, hogy a magyar állampolgárság intézményét kiterjesztettük a határon túli magyarokra is.

Ezért innen is meg kell nyugtatnom mindenkit, a kormány és a kormánypártok a jövőben is a nemzet egysége mellett fognak síkraszállni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólásra jelentkezett Gulyás Gergő, Gergely *(Derűtség a kormánypártok soraiból.)* alelnök úr: „A tapolcai időközi választások tétje” címmel. Öné a szó, alelnök úr.

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint az itt, a megelőző vitából is már kiderült, vasárnap Tapolcán időközi képviselő-választásra kerül sor, Ajka, Tapolca, Sümeg és a térségben élő településeken mintegy 80 ezer választópolgár nyilváníthatja ki demokratikus keretek között a véleményét. Úgy gondoljuk, hogy fontos meghatározni azt, hogy ennek a választásnak mi a tétje, és mi nem tétje már. Nem tétje az, hogy a kormánypártoknak lesz-e kétharmados többsége, hiszen erről a választópolgárok Veszprémben már döntöttek. A tétje tehát az, hogy a térségben élők érdekeit ki fogja képviselni az Országgyűlésben az előttünk álló három évben.

Úgy gondoljuk, hogy a kormánypártok jelöltjének erre nem csupán azért van a legjobb esélye, mert kormánypárti jelöltként egy térségnek lobbizni mindig könnyebb, mint ellenzékbeli - ellenzékbeli sem lehetetlen -, hanem azért, mert a Fidesz-KDNP jelöltje kiemelkedően a legalkalmasabb arra, hogy a Tapolcán, Ajkán, Sümegen és a környékbeli településeken élők érdekeit az Országgyűlésben képviselje.

Fenyvesi Zoltán több mint 25 évig tanított Ajkán, jól ismeri a várost, jól ismeri Tapolcát, jól ismeri a térségben élők problémáit, és pontosan látja annak a térségnek a lehetőségeit. Garancia arra is az ő politikai szerepvállalása és esetleges reménybeli parlamenti jelenléte, hogy az a politika folytatódhasson, amely vitathatatlan eredményeket mutathat föl, amely 2010-ben elkezdődött, és amely ma odavezetett, hogy Magyarországon gyakorlatilag megszűnt az infláció, hogy érezhető mértékű volt az elmúlt másfél-két évben a reálbér-növekedés, hogy 2,5 százalékos volt egy választási évben a költségvetési hiány - emlékezzünk arra, amikor a Szocialista Pártnak a 2006-os választást hazugsággal sikerült megnyernie, akkor majdnem 10 százalékos költségvetési hiányt produkáltak abban az évben -, hogy csökken az államadósság, és hogy az Európai Unió 28 tagállamából az egyik legmagasabb gazdasági növekedés, 3,5 százalékos gazdasági növekedés volt az elmúlt évben Magyarországon. Úgy gondoljuk, hogy ennek a politikának az országos szinten való folytatására is az jelent garanciát, ha Fenyvesi Zoltánt tisztelik meg a térségben élők a bizalmukkal.

De a helyi ügyekben is azt látjuk, hogy a többi képviselőhöz képest már képviselőjelöltként is Fenyvesi Zoltán kiváló eredményeket mutathat fel, az ő megkeresésére az egészségügyi kormányzat korrigálta a korábbi, 2012-ben megszületett döntést, és ezért 2,3 milliárd forintos támogatást fog kapni a tapolcai kórház. Ennek köszönhetően a sürgősségi, belgyógyászati ellátás már az idén nyártól a korábbiaknál is jelentősebb mértékben fog fejlődni Tapolcán. Új mentőállomás jön létre, amely állandó ügyeletet biztosít a helyben élőknek. Ezeket sikerült már jelöltként is Fenyvesi Zoltán kezdeményezésére elérni. Ezekről a kormány döntött, az ezekhez szükséges forrásokat ebben az évben és az elkövetkező években is a kormány a térség számára biztosítani fogja.

És azt is látjuk, hogy kik az ellenfelek, és érdeemes erről is beszélni, a Jobbik mindig kikéri magának a szélsőségesség vádját. Egyszerűbb lenne nem a vádat kikérni, hanem olyan személyeket indítani, akikre ilyen bélyeg teljes alappal nem süthető rá. Sajnos az a helyzet, hogy a térségben most indítandó jobbikos jelölről nem mondhatjuk azt, hogy ez a bélyeg ne lenne teljesen indokolt. Államtitkár úr ezt hosszabban is kifejtette.

Úgy gondoljuk, hogy az lenne az érdeke mindenkinék, hogy alapvető demokratikus meggyőződéssel rendelkező embereket indítsunk mindenhol.

Örülne, ha a jövőben ez a Jobbiknak is sikerülne, és külön örülne, ha a választópolgárok nem díjaznák az ettől minden megjegyzésével nagyon távol álló jelöltnek az indulását.

És valóban a Magyar Szocialista Párt sem dicsekedhet a jelöltjével, a Magyar Szocialista Párt jelöltje a MAL Zrt. felügyelőbizottságában ült akkor, amikor a tragikus vörösiszap-katasztrófa történt, és akkor sem gondolta, hogy le kellene mondania, amikor a cégvezetők azt közölték a több ember halálát okozó katasztrófa után, hogy a vörösiszap nem mérgező. Úgy gondolom, hogy ez minősíti azt, hogy ő hogyan állt a katasztrófához, az ott történetekhez, és úgy gondolom, hogy a választópolgároknak ezt is értékelni kell akkor, amikor arról döntenek, hogy ki képviselje a térségben őket.

Úgy gondoljuk tehát, hogy Fenyvesi Zoltánt a kormánypártok személyében is, nem csupán a kormánypárti támogatás okán, jó szívvel ajánlhatják a választópolgárok figyelmébe. Arra kérünk mindenkit, hogy vegyen részt a demokratikus megmérettetésben, és szavazzon, éljen a választójogával, és hogyha úgy gondolja, hogy Fenyvesi Zoltán a legalkalmasabb jelölt, ahogy mi is gondoljuk, akkor őt támogassa szavazatával a most vasárnapi választáson.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a lehetőséget L. Simon államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a felszólalását, tulajdonképpen azt a vitát folytathatnánk, amit az előbb Volner képviselő úr felszólalásával megkezdtünk. Én örülök annak, hogy képviselő úr ilyen szépen összefoglalta az előttünk álló hétvége választásának a tétjét. Valóban az a kérdés, hogy olyan képviselő fog-e a parlamentben ülni, aki megtalálja az utat a kormányhoz, az államtitkárokhoz, a miniszterekhez, és hitelesen, kellő erővel tudja képviselni a helyben élőket, vagy olyan, aki ellenzékiből, az ellenzéki szövegeket hangoztatva, a kormány folyamatos gyalázásával tölti az idejét és nem azzal, hogy értéket teremtsen, az összefogást erősítse.

Tisztelt Képviselő Úr! Én is úgy látom, hogy erre a legalkalmasabb az a Fenyvesi Zoltán, akivel személyesen is ismerhetek, akivel találkoztam az elmúlt héten például Csabrendeken vagy Káptalanfán. Olyan lakossági fórumokon vettem részt, ahol a polgárok nyitottak, ahol várják azt, hogy az a munka folytatódjék, amelyet a kormány 2010-ben megkezdett. Két kérdés izgatja a környéken élőket alapvetően. Az egyik a munkahelyteremtés, és mint azt hallottuk ma már a napirend előtti vita során is, ebben a kérdésben az elmúlt 25 évben a legfontosabb eredményeket éppen az Orbán-kormány tudta elérni.

(11.50)

2010 óta több mint 400 ezerrel nőtt a dolgozók száma, és ezen keresztül természetesen a fórumokon részt vevő települési polgármestereket a közmunkaprogram továbbvitele is érintette és érdekelte, hiszen a közmunkaprogram bevezetése a tapolcai, ajkai, sümegi térségben és a kistelepüléseken különösen fontos, de a nagyobb településeken is sok-sok eredményt értek el általa. És a másik, talán még ennél is aktuálisabb kérdés, az a térségi egészségügyi ellátás, ahogyan azt képviselő úr is mondta. Valóban mindenkit érdekel az, hogy akár Sümegprágáról, akár Káptalanfáról, akár magáról Sümegről - ahol most már csak néhány funkciója működik az egykori kórháznak - mennyi idő alatt lehet eljutni Tapolcára, mennyi idő alatt lehet eljutni Ajkára, és hogy a tapolcai és az ajkai kórház számukra milyen egészségügyi szolgáltatásokat nyújt.

A kormány, mint ahogy azt képviselő úr is elmondta, a tapolcai kórház fejlesztésére több mint 2 milliárd forintot fog fordítani az előttünk álló időszakban. *(Szilágyi György: Most. Most akar.)* Most fogja fordítani, és sosem késő fordítani, tisztelt képviselőtársaim. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Szilágyi György: Be akartátok zárni!)* Jobbikos képviselőtársaim bekiabálnak... - bizony, sosem késő a kórházakra, az egészségügyi ellátásra és bármilyen szociális, egészségügyi, kulturális intézményre pénzt fordítani. Tisztelt Képviselőtársaim! Bizony, ez a kormány fölismeri a felelősségét, és fölismeri azt, hogy milyen feladat van előtte, ezért mindig időben jön a segítség, mindig időben van az a forrás, amit a kormány, a harmadik Orbán-kormány biztosít.

Természetesen ugyanilyen fontos a már képviselő úr által is említett új mentőállomás kérdése, hiszen ma már nemcsak az a kérdés, hogy milyen színvonalú egészségügyi ellátásban részesülhetnek a vidéken élő honfitársaink is, hanem hogy milyen gyorsan jutnak el a lakóhelyükhöz legközelebbi kórházba akár egy életmentő műtétre, segítségre. Az új mentőállomás ebből a szempontból stratégiai jelentőségű, érezhetik a tapolcaiak, hogy a kormány annak ellenére is mellettük van, hogy jobbikos polgármestere van a településnek. Ebből is látszik az, hogy az Orbán-kormány nem tesz különbséget település és település között aszerint *(Apáti István: Dehogyanem!)*, hogy ellenzéki vagy kormánypárti vezetője van. *(Apáti István: Ez hazugság! - Felzúdulás a Jobbik soraiban.)* Ez a kormány minden magyar állampolgár érdekét szem előtt tartja, és azokra a honfitársainkra is figyelünk, azokat is segítjük és azokat is szolgáljuk, akik egyébként nem ránk, nem a mi politikai tömörülésünkre szavaztak.

Ígérjük innen is, e helyről is, hogy ez a jövőben is így lesz, bármi is legyen a vasárnapi választás eredménye - bár mi nagyon bizakodunk a győzelem-

ben -, a tapolcai, a sümegi, az ajkai és a környékbeli mindösszesen 60 településnek, a választókerület 60 településének a lakói számíthatnak Magyarország kormányára, számíthatnak a Fidesz-KDNP szövetségére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett képviselők: Varju László, független; Magyar Zoltán, Jobbik; Novák Előd, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Bodó Sándor, Fidesz; Teleki László, MSZP; Witzmann Mihály, Fidesz; Demeter Márta, MSZP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Iktóty István, LMP, képviselőtársaink.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 53 perckor elkezdjük a **kérdések és azonnali kérdések** tárgyalását. Tájékoztatom is önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házzsabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett jogkörével élve Iktóty István képviselő úr K/4231. számú szóbeli kérdését **visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a címzett, Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások miniszterének feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként Burány Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Hogyan kerülhetett tízmilliárdos nagyságrendű közpénz a Quaestorhoz?”** címmel. Burány Sándor képviselő urat illeti a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! 2013-ban még a Matolcsy György vezette Nemzetgazdasági Minisztérium felügyelete mellett létrehozott Magyar Nemzeti Kereskedőház vagyona - a szerződés alapján - a Quaestor-csoport kezelésébe került. Hogy pontosan mekkora vagyon, azt a közpénz egyértelmű érintettségének ténye ellenére következetesen titkolják, azonban a költségvetési adatok szerint legalább 3, de akár 6 milliárd forintot is Tarsoly Csabának adhattak. Ez azonban korántsem a teljes összeg, a Külügyminisztérium mintegy 4 milliárd forintnyi államkötvénye - aminek csak a pénzbeli ellenértékét tudták kimenteni, a kamatot már nem - is érintett. Ezzel tehát kimutatható kár érte a magyar államot, és akkor még nem is említettem azt a 72 milliárd forint névértékű részvényt, amit igen nagyvonalúan szintén a Quaestor kezelésére bíztak.

Miniszter Úr! Mégis, milyen megfontolások vezették önöket arra, hogy az emberek pénzét offshore háttérú magáncégre bízzák? Milyen motiváció játszott szerepet akkor, amikor a Magyar Államkincstár helyett profitérdekelt vállalkozókra bíztak újabb és újabb tízmilliárdokat? Mit nyertek önök ezzel, mert

hogy Magyarország csak veszett az ügyön, az már mindenki előtt egészen nyilvánvaló. Tekintettel arra, hogy az Alaptörvény szerint hazánk az átlátható költségvetési gazdálkodás elvét érvényesíti, felkérem arra, hogy az Országgyűlés előtt felelősségük tudatában számoljanak el a közpénzt érintő döntésekről.

Ennek keretében kérdezem: Milyen vezetői döntés alapján és mekkora közvagyon került a Quaestorhoz? Milyen miniszteri döntés alapján kerültek a Külügyminisztérium értékpapírjai a Quaestorhoz, annak ellenére, hogy azt a törvények szerint csak az Államkincstár kezelhette volna? Kit terhel annak a felelőssége, hogy az értékpapírok után járó 300 millió forint kamatot a minisztérium elvesztette, ezzel Magyarországot károsítva meg? Tisztelettel várom választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen képviselőtársam kérdését. Láthatóan ma a Szocialista Párt egy „Quaestor Csaba-napot” kíván tartani a parlamentben, amire igyekszünk majd államtitkár kollégáimmal válaszolni a következő két órában.

Előljáróban csodálkozom azon, hogy a mai napon a Buda-Cashról egy szó sem esik, biztos nem azért, mert a Szocialista Pártnak ott kiváló kapcsolatai lehettek, hanem valószínűleg azért, mert a Buda-Cash-károsultak reményeink szerint 97-98 százalékban automatikusan megkapják azt a pénzt, amit azokban a bankokban helyeztek el, amelyek a Buda-Cash ügyében csódba mentek. Reményünk van arra is, hogy a Quaestor-csoport ügyleteiben érintett mintegy 32 ezer befektetőből a 22 ezer kisbefektető is, tisztelt képviselőtársaim, a BEVA döntésének eredményeképpen megkapja azt az összeget, amivel kockáztatott, illetve amiben kárt szenvedett. És az állami kitettségről is adtunk egy részletes tájékoztatást, ami a költségvetés főösszegéhez képest, úgy gondolom, tisztelt képviselőtársam, nem nevezhető jelentősnek.

Egyetlen jelentős tétel van a Quaestornál való kockáztatásnak, az pedig a Magyar Fejlesztési Bank 17 milliárdos kölcsöne. Nagy érdeklődéssel várom majd, amikor képviselő úr a Gazdasági bizottság vizsgálóbizottságában az ön haverjának, Erős Jánosnak fölteszi azt a kérdést, hogy miért adott Tarsoly Csabának 17 milliárd forintot. *(Dr. Varga László: Ti is a hozzájárulásokat adtátok! Szijjártó még örült is neki!)* Úgyhogy az ön kérdését jobb volna, hogyha Erős Jánosnak címezné, hiszen a legtöbb állami pénzt Erős János kockáztatta akkor, amikor máig tisztázatlan körülmények között 2005-ben és 2008-ban 18 milliárd forintot adott egy ETO Park nevezetű beruházásra *(Dr. Varga István: Szijjártó Péter is érintett volt benne!)*, amelynek keretében a magyar

állam most gazdagodhat minimum egy stadionnal, szállodával, még parkolóval is.

Tisztázzák azt, képviselőtársam, hogy önök az önök kormánya alatt milyen döntési mechanizmusban adtak pénzt Tarsoly Csabának, miért kockáztatták az adófizetők pénzét, és hogyan fogják ezt most visszaszerezni. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Harangozó Gábor István: Válaszolna, miniszter úr? - Gúr Nándor: Csak a dolgotat nem teljesítet!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Az uniós szabályozás változása és a kormány gyatra tájékoztatása miatt gazdák sokasága kényszerül arra, hogy értékes vetését kiszántsa?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Még az előző ciklusbeli agrártámogatások egy részével is tartozik az MVH a gazdálkodók felé, máris itt a legújabb felháborodás. Azt a fejleményt szeretném itt most a szélesebb közvélemény elé hozni, hogy az új uniós ciklus támogatásaival kapcsolatban milyen problémák vannak.

Mint ismeretes, 2015-től indul a közös agrárpolitika újabb ciklusa, és ebben egy új forma, a zöldítés is megjelenik, amivel úgy összességében nem is lenne probléma, csakhogy ennek következtében jó néhány gazdálkodó problémája jutott el hozzánk, hogy ki kell szántaniuk az őszi vetésüket, hiszen a kormány hibájából nem nagyon jutott el ez az információ hozzájuk, hogy megváltoztak a feltételek, és az új szabályok értelmében többet kell teljesíteni ugyanazért az összegért a gazdálkodóknak.

A mostanáig alkalmazott területalapú támogatásnál ugyanis a KAP alaptámogatása is zöldítésre változik az eddigiekhez képest, és ugyan a teljes összeg nagyságrendje így nem változik - ez a 226 euró körüli összeg -, de a feltételrendszerben viszont ez a változás sokaknak okoz problémát. Igaz, hogy az új szabályozást idén kell először alkalmazni, viszont az őszi vetéseknél ez már problémaként merül fel, és ahogy említettem, ezt már a kormány felelősségének tudom be, és már most látható, hogy a gazdák egy jelentős része el fog esni ettől a támogatástól.

(12.00)

Szeretném kérdezni államtitkár urat, hogy a kormány és legfőképpen a szaktárca, illetve az agrárkamara, az MVH, vagy akinek ezen kívül ez még feladata lett volna, miért nem tájékoztatta az érintetteket időben. Nem tudom elfogadni azt válaszként,

hogy különböző méregdrága fórumokra kellett volna elmenni a gazdáknak. Illetve azt is szeretném megkérdezni, hogy a jövőben miképpen kívánnak változtatni a kommunikációs csatornákon, a struktúrán; hogy kívánják elérni azt, hogy ekkora károk ne ériék feleslegesen az érintett termelőket.

Azt gondolom, Európa közepén ez egészen elfogadhatatlan, államtitkár úr, hogy olyan helyzetet teremtettek, amelyben ennyi gazda fog károsodni az önök rossz kommunikációja miatt. Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Nem, nem, nem és nem! Azt kell mondjam önnek, már a kérdése is olyan félrevezető információt tartalmaz, amit a leghatározottabban vissza kell utasítanom.

A kérdésben megfogalmazott híresztelése is alaptalan és káros. Azon gazdálkodók, akik bármilyen okból nem vették figyelembe a terménydiverzifikáció 2015-től alkalmazandó követelményeit az őszi vetéseknél, minden további nélkül megfelehetnek neki úgy is, ha az őszi vetésű növényük betakarítása után területük egy részén másodvetést alkalmaznak. Emlékeztetek ugyanis mindenkit arra, hogy a tárca valamennyi közleménye, híre és egyéb tájékoztató megnyilvánulása 2012 óta tartalmazza a támogatások várható összege mellett azt is, hogy a zöldítés 2015-től a területalapú támogatások 30 százalékát teszi ki. A zöldítés követelményét szintén évek óta ismerheti a szakmai közvélemény, kis túlzással a csapból is ez folyik, sőt 2013 decembere óta részei a magyar jogrendnek azok az uniós alaprendeletek, amelyek hazai jogalkotás nélkül is közvetlenül végrehajthatók.

Fórumaink, rendezvényeink, sajtómegnyilvánulásaink évek óta sulykolják a zöldítés jelentőségét és a szükséges tennivalókat. A papír alapon és elektronikusan egyaránt terjesztett kézikönyv minden érintett kamarai taghoz postai úton eljutott, elektronikusan pedig számos helyről le lehet tölteni. A minisztérium agrárgazdaságért felelős államtitkársága önálló honlapon foglalkozik a közvetlen támogatások 2015-20 között alkalmazandó szabályaival, azok részletes, közérthető és szemléletes bemutatásával, így a terménydiverzifikáció kielégítésének számos közegevel is.

Fontos tehát: egyetlen gazdálkodónak sem kell kiszántani egyetlen hektárt sem. A terület egy részén elvetett egy vagy két másodvetés, amennyiben azt közvetlenül a tarlóhántás után, még 2015. július első felében elvetik, az a terménydiverzifikáció szempontjából második és harmadik növényként elszámolható lesz; ráadásul, ha ez a másodvetés megfelel az ökoló-

giai másodvetés kívánalmainak is, úgy egy füst alatt a zöldítés másik feltételét, az ökológiai célterület kijelölését is letudhatja a gazdálkodó. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, kérdést kívánna feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mikor és hogyan akarja teljesíteni a kormány a nemek társadalmi egyenlőségével kapcsolatos kötelezettségeit?”** címmel. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrégben fejeződött be New Yorkban az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának 59. ülészakája, amelynek különleges jelentősége volt, hiszen azzal foglalkozott, hogy az elmúlt húsz évben a különböző intézkedések hatására miképpen változott, javult a nők helyzete. Ezen az ülészakon a kormány képviselőjében Novák Katalin államtitkár asszony vett részt, aki többek között beszámolt a magyar helyzetről, és elmondotta azt, hogy a családpolitikával nem állítható szembe a nők nemi esélyegyenlősége, ezt a kettőt párhuzamosan kell tekinteni, és a magyar kormány is ezt teszi.

Sajnos, mi azt tapasztaljuk, hogy ez pont fordítva történik Magyarországon: a kormány pontosan szembeállítja a családpolitikát a női nemi esélyegyenlőség kérdéskörével. A tapasztalatunk továbbá az, hogy a kormány teljesen elzárkózik még a szóhasználatától is, és kerüli a női nemi esélyegyenlőség kérdését.

Az elmúlt években sajnos leépült a nők jogaival foglalkozó állami intézményrendszer; a háromoldalú, állami, civil szervezeti képviselőkből és szakértőkből álló Nők és Férfiak Társadalmi Egyenlősége Tanácsát egyszer sem hívták össze. Az Egyenlő Bánásmód Hatóságot legyengítették. Sajnos, nem teljesülnek a nemzetközi egyezményekben és megállapodásokban foglalt vállalásaink. A nők negyedik világkonferenciáján húsz éve elfogadott pekingi nyilatkozat vállalásaihoz képest visszaléptünk. Hogy csak egy példát említsek: hazánk az egyetlen olyan ország Európában, ahol csökkent a nők parlamenti aránya.

Mindezek miatt a kérdésem az, hogy mikor és hogyan akarja a kormány teljesíteni a nemek egyenlősége terén vállalt kötelezettségeit; mikor adnak zöld utat végre az LMP által javasolt nemi esélyegyenlőség eseti bizottságnak. Köszönöm. *(Korózs Lajos tapsol.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nemcsak bizottságokról szeretnék be-

szélni önnek, hanem cselekvésekről, olyan intézkedésekről, amelyeket ez a kormány meghozott, amelyeket meglépett. Volt ezek között olyan, amelyekre 20-25 éve vár a magyar kormány; ilyen például a büntető törvénykönyv módosítása, miszerint a kapcsolati erőszak mint tényállás most már bekerült a büntető törvénykönyvbe, ami a legtöbb esetben a kiszolgáltatott helyzetben lévő nők fokozottabb védelmét jelenti. Előtte 20-25 éven keresztül ezt más kormányzatok is megtehették volna, nem tették meg; a Fidesz-KDNP fogadott el olyan büntető törvénykönyvet, amelyben ez is szerepel.

Az ön által említett Nők és Férfiak Társadalmi Egyenlősége Tanácsnak egyébként az eredete 1999-re, az első Orbán-kormány idejére nyúlik vissza, akkor indult el ez az egyeztetési fórum; Nőképviselői Tanács volt a neve akkor, és ebből nőtt ki ez a hosszabb nevű testület. Tehát az Orbán-kormányhoz köthető ennek a megalapítása is.

Ami az egyéb alapjogi kérdéseket, alapjogvédelmi kérdéseket illeti, 2012 februárjában állt föl a kormányzat emberi jogi munkacsoportja, pontosan annak a párbeszédnek és egyeztetésnek a jegyében, amit képviselő asszony is mondott: szakértőkkel, civil szervezetekkel való folyamatos kapcsolattartás jegyében, évente többszöri üléssel. Ennek van egy nőjogi tematikus munkacsoportja, amelyik szintén többször ülésezik, és azokat a kérdéseket, amelyeket képviselő asszony fölvetett, ez a munkacsoport 2012 óta folyamatosan napirenden tartja; a legfontosabb, nőjogokat érintő kérdéseket, a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetéssel kapcsolatos nemzetközi, ENSZ- vagy Európa tanácsi dokumentumokat, és itt vitatták meg többek között a Btk.-módosítás tényállását is.

Mindemellett Magyarországon nő az Európai Unión belül az egyik legnagyobb mértékben a nők foglalkoztatottsága, és ez nem véletlenül alakul így, hanem azoknak az intézkedéseknek a következtében, amelyek például a munkahelyvédelmi akciótervben a hölgyeknek kifejezett kedvezményeket adnak, akár ha gyermeknevelésből térnek vissza, akár ha nyugdíj előtt vannak; és ha már nyugdíj, akkor a „nők 40” kedvezményt is említhetném, ami a hölgyek számára nyújtott és Európában is példaértékű intézkedés volt. És még sokáig sorolhatnám. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tiba István, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Mikorra számolja fel a kormány a balmazújvárosi veszélyeshulladék-tárolót?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TIBA ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Hortobágyi Nemzeti Park szomszédságában, a Balmazújváros-Lászlóháza lakott területétől mintegy 10 kilométerre fekvő veszélyeshulladék-tároló telepen hordókban és kon-

ténerekben mintegy 2 ezer tonna vegyi anyag található. A tárolás nem felel meg a környezetvédelmi előírásoknak. A hordók egy része szétmállott, amiből a vegyi anyag, elsősorban triklóretilén-származékok, növényvédő szerek, továbbá cianid, kadmiumsó és galvániszap a földre kerülhetnek. Fennáll a veszélye, hogy a mérge a talajba, onnan pedig a talajvízbe szivárog. Ezek az anyagok rákkeltőek. A telep közelében található ugyanakkor a lakott területek mellett több állattartó telep, mezőgazdasági terület és a Szeg-híresháti belvízelvezető csatorna is.

A problémát két alkalommal jeleztem, és kértem segítséget a megoldásához. Az elmúlt két évben a Tiszántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség és a balmazújvárosi önkormányzat lépéseket tett a helyzet rendezésére az állandó őrzés biztosításával és karbantartási munkálatokkal, ugyanis a felszámolás alá került üzemeltető cég nem tett eleget az őrzési és karbantartási kötelezettségeinek, továbbá a fémtolvajok is többször rongálták meg és borították fel a tároló hordókat. A Tiszántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség és a Greenpeace már korábban elkezdte a szennyező anyagok forrásának és eredetének megállapítását célzó vizsgálatok elvégzését; a kormány pedig bejelentette, hogy 400 millió forintot biztosít a veszélyeshulladék-tároló felszámolására. Ezt a környéken élők nevében tisztelettel megköszönöm.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezekkel kapcsolatban kérdezem öntől: mikorra számolja fel a kormány a balmazújvárosi veszélyeshulladék-tárolót? Milyen módon végzi el a kormány a felszámolást és kármentesítést? Van-e lehetősége a korábbi üzemeltető cég felelősségének megállapítására? Várom megtisztelő válaszát.

(12.10)

ELNÖK: Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Képviselőtársam! Jó hírt szeretnék önnek megosztani, hiszen a kormány március 18-ai döntésével a veszélyeshulladék-tároló felszámolására mintegy 400 millió forintot biztosított, lehetővé téve, hogy a veszélyes hulladék ártalmatlanítása még ebben az évben megtörténhessen.

A kormány támogatásával felszámolhatók lesznek a hátrahagyott környezeti károk, és ezzel megelőzhető egy fenyegető környezeti katasztrófa is. Egyben szeretném megköszönni önnek azt a képviselői munkát, amivel fölhívta a kormány figyelmét erre a súlyos környezeti veszélyforrásra és mindazt a tevékenységet, amellyel sikerült elérnie, hogy a kormány így döntsön.

A forrás felhasználásához az uniós eljárásrend szerinti nyílt közbeszerzést kell lefolytatni, aminek

várható időtartama 3-4 hónap. A nyertes vállalkozó első ütemben valamennyi hordót az előírásoknak megfelelően szállításra előkészíti, szükség szerint átsomagolja, majd a veszélyes hulladékot ártalmatlanításra elszállítja. A fő cél az ott élők biztonságának a legmagasabb szintű megőrzése.

Második ütemben a már megtisztított tároló területén és közvetlen környezetében végeznek környezeti állapotfelmérést. Ennek során megvizsgálják, hogy az itt tárolt különböző típusú hulladékok okoznak-e talaj- és talajvízszennyezést. Az illetékes Tiszántúli Környezetvédelmi és Területvédelmi Felügyelőség az elmúlt évtizedben folyamatosan törekedett a telep teljes felszámolására. Ennek érdekében határozatban kötelezte az üzemeltető céget a veszélyes hulladék hasznosítására vagy ártalmatlanítására. Ennek elmaradása miatt bírságot is kiszabott. A felügyelőség tehát megtette a szükséges közigazgatási lépéseket, büntető feljelentés nyomán jelenleg az ügy bírósági szakasza folyamatban van.

Mindemellett emlékeztetni szeretnék, hogy a környezetvédelmi törvény értelmében a gazdasági társaságok vezetői a társaságok megszűnése esetén korlátlanul és egyetemlegesen felelnek a társaságot terhelő, a társaság által nem teljesített helyreállítási és kártérítési kötelezettségeikért.

Köszönöm szépen kérdését. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Tóth Csaba, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Részesültek-e a miniszterek jutalékban?”** címmel.

Öné a szó, tisztelt képviselő úr.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt hetekben minden idők legnagyobb hazai bank- és brókerbotránya robbant ki, amelyben mintegy százezer betétes, magánszemély, civil szervezet, helyi önkormányzat, kisvállalkozás szenvedett több százmilliárd forintos nagyságrendű veszteséget. A botrány a jelentős káron kívül még aláássa a pénzügyi szektor és az azt ellenőrző felügyelet, valamint a kormányzat működésével kapcsolatos közbizalmat is.

Ugyanis ma már nem csupán sajtóértesülések, de miniszteri, államtitkári nyilatkozatok is nyilvánvalóvá teszik, hogy egyes minisztériumok, illetve háttércegek jelentős mennyiségű készpénzt és értékpapírt tartottak a Magyar Államkincstár helyett a Quaestor-csoportnál. Nemcsak egy-egy ügyletről beszélünk, hanem szinte már kormányzati szintű stratégia kezd kirajzolódni.

A miniszterelnök úr maga sem tudta egy hete megmondani, hogy pontosan mekkora közvagyon kezelhetett Tarsoly Csaba cégcsoportja. Ez nem éppen a felelős gazdálkodást, a szakmailag megalapozott döntéseket tükrözi.

Tisztelt Miniszter Úr! Ebben az esetben bizony joggal merül fel a kérdés az emberekben, hogy milyen megfontolásból bízták a közpénzt a Quaestor-csoportra. Kinek milyen előnye származott a rendszeres üzletkötésekből? Ki kapott üzletkötői jutalékot a közpénz eltörszédéséért? Hogyan bízhatott a kormány újabb és újabb milliárdokat Tarsoly Csaba cégcsoportjára, ami végül csak a Külgazdasági és Külügyminisztérium esetében több mint 300 millió forintos kárt eredményezett a hírek szerint. Azt, hogy döntéseikkel pontosan mennyi pénzzel károsították meg a magyar államot, még nem tudni, mert egy hónap után sem tudtak az érintett vagyonról beszámolni.

Miniszter úr, ki a felelős ezért? Kinek származott haszna ebből? Ezekre a kérdésekre várom válaszát és nem az ETO-val kapcsolatos mellébeszélésre. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Csak a kérdésre válaszolj!)* És azt az instrukciót is, hogy miről beszélhetek és miről nem. Ez sokat elárul a szocialisták demokráciafelfogásáról. Szerettem volna... *(Felzúdulás, közbekiáltások az MSZP soraiból.)* Elnök úr, ha megengedi, akkor megpróbálok válaszolni *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Az a dolgod!)*, ha ennek segít megteremteni a lehetőségét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném felhívni a figyelmükre ajánlani, hogy 300 milliárd forint közpénz bízott brókercégekre pénzügyi műveletek lebonyolítása céljából, amelyben 4,8 milliárd forint jutott a Quaestorhoz 2002 és 2010 között. Képviselő úr, legyen szíves, kérdezze meg azokat a minisztereket, akik ezeket a döntéseket meghozták, hogy vajon miért kellett 300 milliárdnyi közpénzt brókerekre bízni 2002 és 2010 között állami pénzügyi műveletek lebonyolítására, és miért kellett a Quaestornak 2002 és 2010 között állami pénzt adni, állami pénzügyi eszköz rábízni. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Soha nem kaptak!)* Ezt az állami dokumentumok fehéren feketén bizonyítják, mint ahogy azt a kockázatvállalást is, amikor önök brókerekre bízták a pénzt. És akkor még nem beszéltünk arról, hogy a 17 milliárd forintot ki és milyen körülmények között adta oda a Quaestornak. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Nem válaszolsz a kérdésekre!)*

Szeretném jelezni önöknek, hogy önök kockáztattak. Önökkel ellentétben azonban a Külgazdasági Minisztérium a Quaestornál letétbe helyezett állampapírokat - a készpénz és az állampapír között van egy kis különbség - maradéktalanul visszakapta. Kamatot azért nem fog kapni, mert ő mondta föl egyoldalúlag ezt a szerződést, tehát kamatra a mi

véleményünk szerint nem tarthat jogot. Tehát az államot kár nem érte, kivéve azt a 17 milliárd forintot, amit önök adtak kölcsön.

Az ügyfelek tekintetében pedig azt mondhatjuk, hogy a kormány jogi álláspontja az, hogy a BEVA-nak kártalanítania kell minden ügyfelet, és ezért a 6 millió forintig kárt szenvedettek - 22 ezer főről beszélünk -, a kisbefektetők megkaphatják a pénzüket. A nagybefektetők sorsáról pedig a kárvallottaknak, a kormányzatnak, a Nemzeti Banknak mint felügyeletnek *(Kunhalmi Ágnes: De nincs, aki kivizsgálja az ügyet.)* és minden érintettnek, így természetesen a Quaestornak is közösen kell döntenie és a felelősséget viselnie.

Erős Jánoshoz forduljon bizalommal, talán találkozott már vele. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Kunhalmi Ágnes: De a kormányzat össze van fonódva a Nemzeti Bankkal. - Lázár János: Erős Jánosra tetszik gondolni?)*

ELNÖK: Szávay István... *(Zaj.)* Kérem képviselőtársaimat, majd a folyosón beszéljék meg, jó?! *(Zaj.)* Szávay István, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Miért kötelezik értelmetlen és méltánytalan díjfizetésre a Szerbiából Magyarországra utazókat, köztük a határon átlépő délvideki magyarokat?”** címmel. Ön a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány 2015-ben radikálisan átalakította az útdíjak rendszerét. Egyrészt egy-egy megyére érvényes matricákat vezettek be, másrészt pedig az autópályák mellett számos más utat is fizetőssé tettek. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Elnök úr, kérem, hogy itt csitítsa már el a szocialistákat, nem lehet így beszélni. Köszönöm szépen. *(Zaj, közbekiáltások az MSZP soraiból: Üljél át a másik oldalra! - Vissza-fizettétek már az áfát? - Derűtség az MSZP soraiban.)*

Szóval, az újonnan fizetőssé tett utak esetében nyilvánvaló, hogy semmi másról, mint egyszerű pénzbehajtásról van szó, a kormány növelni akarta a bevételeit, és most az autósokon volt a sor. Ilyen fizetős útszakasz lett egyébként például a Ferihegyi repülőtérre vezető pár száz méteres szakasz is, így nem lehetett ingyen kijutni a repülőtérre, vagy az M8-as, M9-es út hídjaira való átkeléshez is két-két matricát kellett venni.

A kormány érzékelve a jogos felháborodást és a számos hibát, köztük ezt a kettőt is, egyébként orvosolta, kijavították ezeket a hibákat, és büszkén ki is emelték később a kommunikációjukban, hogy kitűnő az új rendszer, egy-két hiba volt benne, de azt felszámolták. Ez azonban egész egyszerűen nem igaz, továbbra is maradtak egészen elképesztő részek és rendelkezések ebben az útdíjrendeletben, amelyeket

egyébként nem oldottak meg. Ilyen például az, és most csak egyre tudom felhívni a figyelmet, hogy lényegében a röszkei határátkelő is fizetőssé vált, ugyanis a Szerbiából átlépők azonnal egy fizetős részre érkeznek, és az úttól, a határátkelőtől való első lehajtó 450 méterre található. Ennek a 450 méternek a kedvéért kell tehát egy 5 ezer forintos megyei matricát megvennie mindenkinek, aki Szerbiából átlép Magyarországra, köztük ugye, délvidéki magyaroknak is.

Ezt az elképesztő sarcot továbbra sem törölték el, államtitkár úr. Remélem, nem kell hangsúlyoznom azt, hogy az ott élő nemzettestvéreinknek, az anyaországgal kapcsolatot tartóknak, itteni rokonaikat, barátait meg látogatók számára ez egy értelmetlen és fölösleges teher. Szeretném kérdezni, hogy miért maradt ez a határátkelő fizetős szakasz, miért nehezítik ezzel a délvidéki magyarok kapcsolattartását. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Kérem önöket, hogy töröljék el ezt a rendelkezést. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Azzal kezdeném, hogy a kormány célja az volt egyértelműen, hogy több ember vehesse igénybe a gyorsforgalmi hálózatunkat, és az is egyértelmű célja volt, hogy mindenki egyenlő feltételrendszer mellett tehesse ezt meg, egyenlő feltételrendszer mellett használhassa a biztonságos és gyors közlekedésre alkalmas pályáinkat.

(12.20)

A Szerbiából Magyarországra Röszkén keresztül érkezőknél azt is figyelembe kell venni, hogy nemcsak azt a 400 méteres vagy 450 méteres szakaszt használhatják, hanem az egész megye lehetőségeit, és a megyében, tudjuk azt nagyon jól, hogy hosszabb gyorsforgalmi szakaszt lehet igénybe venni 5 ezer forintért évente. Tehát, mint ahogy mondtam is, egyenlő feltétel mellett vegye igénybe Magyarországon minden arra járó és itt közlekedő ember, legyen az Magyarországon élő magyar ember, vagy Magyarország határain túl élő magyar ember. Nem hinném, hogy a magyar emberek a Délvidéken vagy bárhol máshol azt kérnék, és azt fogalmaznák meg, hogy nekik pozitív diszkriminációra van szükségük, és azt kérnék, hogy ők ne fizessenek azért, amiért mások, Magyarországon a magyar emberek fizetnek. Kizártnak tartom, és ha azt is megszámlolja és megnézi, hogy az 5 ezer forintos éves megyehasználati matri-

cadij mit jelent, és ennek segítségével mennyivel kedvezőbb egyébként a rendszer bevezetésével együtt a gyorsforgalmi ágazat használata, akkor nem így értelmezi.

Tehát, még egyszer mondom, nem hinném, hogy önnek szándékában állt volna a politikai haszonszerzés e tekintetben, amikor a magyarság kérdésévé vagy nemzeti kérdéssé emeli fel ezt a 450 métert. Itt arról van szó, a magyar emberek a Délvidéken nem kérték, hogy másként bánjanak el velük Magyarországon, mint Magyarországon. *(Sic!)* *(Zaj a Jobbik soraiban. - Szávay István: Ezt kérték!)* Úgyhogy eddig nem vettem észre, hogy a képviselő úr ilyen hozzáállással bírt volna, de úgy látom, a hozzáállása most már változott.

Még egyszer mondom, szó sincs ilyenről. Magyarországon a magyarországi úthálózat igénybevétele mindenki számára, legyen magyar ember, bárhol éljen az, egyforma, egyenlő és arányos. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mikor kapnak valódi béremelést 2008 után ismét a pedagógusok munkáját segítő munkatársak?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-KDNP-kormány súlyos mulasztása, hogy a pedagógusok béremelése és életpályamodelljének az elindítása, emellett a pedagógusok munkáját segítő, közvetlenül segítő munkatársai nem kapnak egy fillér béremelést sem. Jövedelmük 2008 óta nem változott, sokan közülük a létminimum alatt élnek, családjukat nem tudják eltartani. A kormány szavakban, bár rendkívül fontosnak tartja a dajkák, a pedagógiai asszisztensek, iskolatitkárok, könyvtárosok, rendszergazdák és társaik munkáját, a helyzetükön eddig semmit sem javított. Az LMP számtalanszor kérdezett már rá a béremelésre, soha nem kaptunk konkrét választ, csak a propaganda-szlogeneket ismételik.

Az óvodákon, iskolákon belüli komoly bérfe-szültségből végre érzékelt valamit a Köznevelési Államtitkárság. Nemrég arról beszéltek, hogy talán már idén szeptembertől kaphatnak valamiféle egyszeri, béren kívüli juttatást az iskolában dolgozó munkatársak. Valóban ennyire telik csupán, hogy hét év után az iskolai munkatársak kapnak pár ezer forint értékben Erzsébet-utalványt? A jelek szerint ott sem mindenki, mert az önkormányzatok által foglalkoztatott technikai személyzet ebből is kimaradna, valamint az óvodákban dolgozók úgy, ahogy vannak, szintén kimaradnának.

Az LMP célja a dolgozói szegénység leküzdése, így mi határozottan kiállunk az ifjúságvédelmi felelősök, a szabadidő-szervezők, iskolatitkárok, iskola-

pszichológusok, laboránsok és még sok kollégájuk helyzetének javítása mellett.

Az a kérdésem, tisztelt államtitkár úr, hogy mikor kapnak valódi, érdemi béremelést a középfokú végzettségű, nevelést, oktatást segítő munkatársak. Valóban csak egyszeri, pár ezer forintnyi béren kívüli juttatásra futja? Valóban kihagyták-e az óvodában dolgozókat ebből a tervezett egyszeri juttatásból? Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Itt több csoportról is beszélünk, a képviselő úr is több mindenkire utalt. A legvégén azokat említette, akiknek nincs felsőfokú végzettsége, és így dolgozik a köznevelés rendszerében. Van ezekhez képest az, aki a köznevelés rendszerében dolgozik, pedagógus végzettséggel rendelkezik, de nem pedagógus munkakörben, és van harmadrésről az, aki a köznevelésben dolgozik, pedagógus végzettsége van, és pedagógus munkakörben is tevékenykedik. Ez utóbbi a legnagyobb szám, a legnagyobb tömb. Itt ismerjük a pedagógus-előmeneteli rendszer, -életpálya hatásait, hiszen 2013-ban már itt egy 30 milliárd forintos pluszjuttatást kaptak, 2014-ben ez 120 milliárd forint volt összességében, és idén még 38 milliárd forinttal bővült a költségvetésben a pedagógusok bérére szánt összeg, pontosan azért, hogy ebben a szektorban, a köznevelésben dolgozók számára érezhető béremelést nyújtsunk, és ez az iskolákban pedagógusként dolgozók számára egy valódi, érezhető emelést is jelenthetett, 30-40 százalékosat. Ha valaki átminősítette magát pedagógus II.-be, leadta a portfólióját, vagy mestertanári fokozatot szerzett, akkor ez pedig még további tízezer forintokkal növelhette a család bevételeit.

Ezen túlmenően, mint ahogy ön is tudja, a köznevelési törvény értelmében idén szeptember 1-jétől azokra is kiterjed majd a pedagógus-életpálya és az ezzel járó illetményemelés területe, akik pedagógus végzettséggel rendelkeznek, de nem pedagógus munkakörben foglalkoztatják őket az iskolákban. Ehhez képest van a harmadik csoport, akikre többek között a képviselő úr is utalt, akik iskolákban dolgoznak, de nincsen felsőfokú végzettségük, pláne nincs pedagógus végzettségük. Az ő esetükben, mint ön is utalt rá, folyamatos tárgyalások zajlanak a reprezentatív szakszervezetek között és a kormányzat, az EMMI között, legutóbb március 20-án volt tárgyalási forduló. Itt folyamatosan nyilván a két fél közelíti az adatokat.

Hogy kikre vonatkozik? Összesen 24 547 főre az a tárgyalássorozat, amire a képviselő úr is utalt. Itt egyszeri vagy kétszeri, vagy két részletben történő

juttatásról beszéltek, erről egyeztettek a két fél képviselői. Nyilvánvaló, itt még további egyeztetések lesznek. Az viszont egyértelmű, hogy a kormányzat ezeknek az embereknek is szeretne juttatást az idei évben nyújtani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Manninger Jenő, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Erősödő ország, modern városok! Mely pontokon segíti Sopron fejlődését a 'Modern városok' program?”** címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Most, hogy elkezdnek beindulni a 2014-2020-as uniós pályázatok, meg kell nevezni azokat a prioritásokat, amelyek alapján a források megfelelő helyre kerülnek. Mint ismeretes, a források 60 százalékának munkahelyteremtésre, 40 százalékának meg egyéb fejlesztésekre kell fordítódnia. Örömteli hír, hogy a kormányzat a fontosabb feladatok között tartja számon a vidéki megyei jogú városok fejlesztését. A vidék fejlesztésének, gazdasági növekedésének kulcsa a vidéki városok fejlődése, ezért személyesen is üdvözlöm, ahogy Firtl Mátyás képviselőtársam is korábban megtette, a „Modern városok” elnevezésű programot, amelynek keretében elsőként Sopronnal kötött együttműködési megállapodást a kormányzat.

A miniszterelnök úr a megállapodás megkötésekor jelentette be, hogy három projekt megvalósítását tervezik még ebben a ciklusban: az M85-ös kétszeres kétsávos autótút megépülését, a barokk belváros felújítását, valamint a Fertő tavi világörökségi terület fejlesztését. Az M85-ös autótút fejlesztése meghaladhatja a 100 milliárd forintot. Fontos, hogy 2018-ig elkészüljön az út a tervek szerint, mert a cél az, hogy addigra az összes megyei jogú várost bekapcsolják az autópálya-rendszerbe, és ily módon megvalósuljon az országhatárral való összeköttetésük. Az M85-ös út megépülése reményeink szerint a motorja lesz majd az idegenforgalom és a gazdaság fejlődésének. Különösen fontos a Nagycenk és Sopron közötti négysávos szakasz megépítése, amely a 84-essel közös szakaszon egész Nyugat-Dunántúl kapujának számít.

Ma még jócskán tapasztalható infrastrukturális különbség a mi kárunkra az osztrák és a magyar oldal között. A cél tehát az lenne, hogy amikor Ausztriából átlépünk Magyarországra, semmilyen színvonalcsökkenés ne legyen tapasztalható. Ezért kérdzem tehát a miniszter urat, mely pontokon segíti például Sopron város fejlődését a „Modern városok” program. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyiunk számára ismert, hogy a 23 megyei jogú városban a magyar lakosság jelentős része él, és a GDP nagy részét ezekben a városokban és közösségekben állítják elő, plusz a fővárosban. Ezért is tartja a kormány kiemelten fontosnak, hogy mind a 23 megyei jogú várossal szövetséget kössön a következő hetekben és hónapokban. A miniszterelnök úr túl van egy soproni megállapodáson, amit a kormány holnap fog tárgyalni, és pénteken pedig Egerben kerül sor Eger megyei jogú várossal egy tárgyalásra.

Ennek a Sopronnal kötött megállapodásnak két lényeges pontja van. Az egyik: minden megyei jogú várossal szeretnénk abban megállapodni, hogy az 1200 milliárd forintnyi területi operatív programot hogyan és mi módon fogják felhasználni a következő hét évben. Vannak megnyugtató megoldási javaslatok a megyei jogú városoknak, és vannak olyan pontok, amelyeken bőségesen van javítanivaló és korrigálható. Nem rejtjük véka alá azt, hogy a kormány szeretné, ha az elmúlt hétéves fejlesztési ciklusnál sokkal innovatívabb, sokkal versenyképesebb és a térség fejlődését érdemben szolgáló programok születnének megyei jogú városi szinten, hiszen ezekről a döntés is a megyékben és a megyei jogú városokban fog megszületni.

Konkrétan megállapodtunk három dologban, amelyek megerősítését itt most megteszem, amellet természetesen, hogy a kormánynak holnap fontos kötelessége, hogy jóváhagyja azt a közlekedési gyorsító csomagot, amelynek eredményeképpen több ezermilliárdnyi közlekedési beruházás kezdődhet el Magyarországon a következő négy esztendőben. A jogszabályi környezet megváltozásához kérjük majd a képviselőtársaim segítségét is, hogy gyorsabb és hatékonyabb legyen az ügyintézés.

(12.30)

A legfontosabb dolog, ami egy százéves adósság a leghűségesebb város számára, a város bekötése az országos közúti hálózatba. Ez az M85-ös út autópályává építését jelenti a határ és a város között, illetve Sopron megyei jogú város és az M1-es között is.

Ennek az összekötése elengedhetetlenül szükséges a következő időszakban, legalább százmilliárd forintos költséggel tudjuk megvalósítani. Mint ahogy komoly költsége lesz annak a speciális programnak, amit az egyetlen intakt barokk belvárosi központra tudunk majd közösen költeni a következő időszakban, nem európai uniós pénzből, hanem magyar adófizetői pénzből, és akkor még nem beszéltünk arról, hogy a kormány kötelezettséget vállal Sopron számára, hogy a Fertő térségét is érdemben fogja fejleszteni. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Mi mindent súg még a miniszterelnök életösztöne?”** címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Orbán Viktor úgy mondta, hogy az ösztöneire hallgatott akkor, amikor a Quaestorhoz helyezett közpénzek kivonásáról döntött. Persze, nem beszélt a megérzéseiről abban a vonatkozásban, hogy vajon miért kellett a pénzt oda-tenni. *(Dr. Józsa István: Így van! Hogy került oda?)*

Tisztelt Miniszter Úr! Van nálunk egy mondás, ami úgy szól a látszólagos megérzésekre, hogy érzi, mint macska az esőt. Na de hát, a macska egy ösztönlény, a politikustól pedig megfontoltságot várunk és körültekintést.

Egyelőre azonban ezt a körültekintést és megfontoltságot nyomokban csak ott tudjuk felfedezni, hogy önök megpróbálnak legyártani egy saját mesét a Quaestor-történetre, mentesíteni akarván magukat ettől a botránytól. Nem tudják. Ugyanakkor feltételezem, hogy a miniszterelnök nem a megérzéseire hallgatott akkor, amikor egy 10-én megérkezett Tarsoly Csaba-levélre 9-én válaszolt e-mailben, és tárgyalópartner kijelölését kérte ahhoz az emberhez, aki kifosztotta a saját ügyfeleit; tárgyalópartnert ahhoz az emberhez, akit önök megpróbálnak beállítani, mint a szocik nagy barátját, de nem tudják feledtetni a Szi-jjártó Péterrel önfelvedten mosolygó, éppen szalagot átvágó Tarsoly Csabát.

Kérdezem, tisztelt miniszter úr, miről kellett tárgyalni Tarsoly Csabával. Tárgyalt-e valaki? A miniszterelnök, minisztere vagy bárki más? És ha igen, miről? Mi volt az az ügy, ami miatt le kellett ülni azzal az emberrel, aki nagyon sokakat megkárosított? Egyáltalán megtudhatjuk-e, hogy mi a története ezeknek a most már több változatban legyártott kormányzati verzióknak, mi a valóság ebben a bűzös Quaestor-ügyben?

Miniszter úr, amikor arra kérem, hogy a kérdésre válaszoljon, nem a demokráciafelfogásunkból akarok valamiféle leckét adni, pusztán csak ragaszkodom a parlament szabályaihoz. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Lázár János miniszter úrnak adom meg a szót.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen Tukacs István képviselőtársam mondását, illetve kérdését. Főleg az utolsó mondatot is nagyra értékelem és nagyra becsülöm, különösképpen tőle, akinek nagy kormányzati és kormánypárti tapasztalata is van, így tudja, hogy ez milyen nehéz műfaj.

Ha megengedik, akkor a következő választ adom a kérdésre. Valóban, február 25-én, a kormányzati emlékeztető tanúsága szerint is Orbán Viktor miniszterelnök egyértelmű utasítást adott a kormány tagjainak, hogy a néhány nappal azelőtt kitört Buda-Cash-botrány kapcsán az események függvényében tegyenek meg minden lépést annak érdekében, hogy önkormányzati, közösségi vagy kormányzati pénz semmiféleképpen veszélybe ne kerüljön. Ezt indokolta a Honvéd Egészségpénztár és a települési önkormányzatok ügye, amely összefüggésben volt a Buda-Cash-sel.

Szeretném azt is jelezni, hogy ezt követően két tárcánál azonnali intézkedés történt. Ez a Külgazdasági Minisztérium, ahol sikerült 3,8 milliárd forintnyi államkötvényt megmenteni, tehát kár az országot nem érte. A Földművelésügyi Minisztérium pedig ennek a Hungária Értékpapír Zrt.-nek 410 millió forintot adott az egyik háttérkével, ez a Tartalékgazdálkodási Intézet volt, amelynél egyelőre nem látom, hogy hogyan fog visszakerülni az államhoz ez a 410 millió forint. *(Gúr Nándor: És a keményen dolgozó kisemberek pénzével mi van?)* Hogy miért volt a Tartalékgazdálkodási Intézetnek bizalma a Hungária Értékpapír Zrt. iránt, azt én nem tudom, de 2002-2010 között 2,8 milliárdot bízott a Hungária Értékpapír Zrt.-re, tehát valószínűleg régi és rossz gyakorlatot folytattak a Földművelésügyi Minisztériumban.

Szeretném arról is tájékoztatni, hogy a kormány mindent megtett a károsultak védelme érdekében is. Erre jó példa a Buda-Cash, ahol 97 százalékos a kártalanítás, a károsultak 97 százaléka megkapta a kártalanítási összeget, és itt is, a Quaestor esetében is mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy ennek a piramisjátéknak, amelyben 210 milliárdot szedtek össze - valószínűleg 70-100 milliárdot fordítottak vissza kamatra -, annak ellenére, hogy van mindenkinek természetesen személyes felelőssége, ennek az ügynek minél kevesebb károsultja legyen.

Reményeink szerint a BEVA kártalanítani fog 22 ezer embert. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszternek: „**Mikor térhet haza a székely apostol?**” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Idén májusban lesz három éve annak, hogy méltatlan és botrányos körülmények között, nagy valószínűséggel politikai nyomásra elmaradt Nyirő József hamvainak újratemetése Székelyudvarhelyen. Így csupán egy ökumenikus áhítat keretében volt lehetőség a székely apostol képletes elbúcsúztatására, hamvainak holléte pedig máig ismeretlen.

Az újratemetés ügye mind a mai napig hallgatásba burkolódik, pedig a székelyudvarhelyi előljáró 2014 májusi közleménye alapján a polgármesteri hivatalnak nem kell temetkezési engedélyt kiadnia a hamvak eltemetéséhez, amely engedély állítólagos hibás kiállítása emelt akadályt annak idején a temetésnek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egy elhunyt hamvainak eltemetése nem bármiféle szimpátia- vagy ideológiai, hanem kegyeleti kérdés, amelynek alapja az emberi méltóság. Minden elhunyt, így Nyirő Józsefnek is joga van ahhoz, hogy a saját szülőföldjén helyezték örök nyugalomra. Aki ezt a jogot, akár egy ország, akár egy egyén elvitatja és megtagadja, úgy gondolom, hogy az nemcsak kultúrából és jogállamiságból, de európaiságból és mindenekelőtt emberségből bukik meg.

Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar állam felelősséggel tartozik minden magyarért, legyen az élő vagy elhunyt. Ezért Nyirő József hamvainak szülőföldjén való méltó elhelyezése nemzeti ügy. Munkássága kulturális örökségünk és nemzeti kincsünk. Ezt igazolja és juttatja kifejezésre az a tény is, hogy nagyon helyesen a Nemzeti alaptantervben a választható szerzők közé került.

E nemzeti ügy iránt való elkötelezettség jegyében és az elmondottak fényében kérdezem államtitkár urat: jelenleg hol őrzik Nyirő József hamvait? Van-e szándék a kormány részéről Nyirő József hamvainak újratemetésére, különösen annak tudatában, hogy mind a jogi lehetőség, mind pedig a székelyudvarhelyi előljárók szándéka és támogatása megvan erre? Ha igen, végakarata szerint mikor térhet haza végre méltó módon a székely apostol? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is mondta, Nyirő József elbúcsúztatására sor került már korábban, de a hamvak elhelyezésére nem. Magam sem tudom önnek megmondani, hogy hol vannak jelenleg a földi maradványai.

Amint azt ön is tudja, a Székelyudvarhelyért Egyesület kezdeményezte a temetést. Nyilván mindenkinek kegyeleti joga, emberi méltóságának része, hogy tisztességes módon a földi maradványait elhelyezzék, eltemessék. Ugyanakkor itt egy hosszú jogi procedúra kezdődött Székelyföldön, Erdélyben a román hatóságokkal, amelynek a fordulói különböző törvényszékeken és máshol, végül a Hargita Megyei Törvényszék után a Marosvásárhelyi Táblabíróságon fejeződött be 2014-ben, ahol egy jogerős ítéletben megsemmisítették a temetkezési engedélyt.

Mi úgy gondoljuk, hogy az emberi méltóság alapján mindenkinek természetesen jár a földi kegyeleti szertartás, tehát itt is az lenne a legüdvösebb mindenki szempontjából, ha nyugvópontra jutna az ügy, és sor kerülne a temetésre. De ahogy ezt mondtam önnek is, itt az egyesület kezdeményezte ezt, úgyhogy a további kérdésekben hozzájuk tud fordulni, ők tudnak bővebb felvilágosítást adni.

A kormánynak ezzel kapcsolatban bővebb információja nincs, mint ami a nyilvánosságban is fellelhető. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hol tart a kórházátszervezés?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány egészségügyi átszervezései sok jót nem hoztak sem a betegeknek, sem az ágazatban dolgozóknak. A párhuzamosságok megszüntetését ígerte a kormány és hatékony gazdálkodást, ezzel szemben a bizonytalanság folyamatosan nő, a problémák pedig súlyosbodnak. Nem lehet tudni, hogyan állnak a kórházi osztályok átszervezései, milyen megegyezések születtek, és hogyan fogják biztosítani az összevont feladatok ellátását.

Eközben az adósságokat sem sikerült rendezni, a lejárt tartozások miatt a beszállítók pedig már szóba sem állnak jóformán a kórházakkal. A probléma megoldására szánt 60 milliárd forint minden szállítás és becsülés szerint nem elegendő, ugyanis a valódi adósságállomány megközelíti a 90 milliárd forintot.

Ilyen körülmények között felvetődik, hogy mikor rendelkeznek újra gyógyszereket és orvosi eszközöket a kórházak. Ugye, nem azt reméli a minisztérium, hogy nagyjából 30 milliárd forint értékben a beszállítók elengedik az adósságokat?

(12.40)

Csak reménykedhetünk, hogy a kormányzati tétlenkedés nem fog leépítésekkel járni, illetve az átszervezések miatt megnövekedett feladatokat nem ugyanannyi szakdolgozónak kell majd ellátni a jövőben, ezzel a véglegességig túlterhelt egészségügyi alkalmazottakat teljesíthetetlen feladatok elé állítva.

Azt sem tudni, hogy az új, üzemgazdasági nullszaldós költségvetésbe befér-e a betegek ellátása, vagy egyre többet hagynak ellátatlanul, ugyanis a jelenlegi finanszírozás, a jelenlegi egy esetre jutó díjtételek mellett ez nem teljesíthető. Amíg nem változnak ezek a díjtételek, lehetetlenre kényszerítik a kórházakat. Tehát nem a nullszaldóval van a baj,

hanem az így kikényszerített spórolás a jelenlegi helyzetben vissza fog ütni. Kérdésem az, hogy mikor történik meg az egészségügyi szakdolgozók béremelése.

Tényleg meg akarják várni, amíg a kórházakban csak mutatóban maradnak majd orvosok és szakdolgozók? Hol tart a kórházak átszervezése? Várom a választ. Köszönöm.

ELNÖK: Megadom a szót ismét Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szinte minden kérdést, ami az egészségügyben éppen fontos kérdés, egy fél mondat erejéig érintett képviselő úr. A végén kezdeném. Azért szerencsésen elmondhatjuk azt, hogy bár nagy ütemű volt az orvosok, ápolók elvándorlása Magyarországról, de azért két-három évvel ezelőtt az orvosok esetében megcsappant ez az ütem, és egyre kisebb mértékben vándorolnak ki Magyarországról, az ápolók esetében pedig a tavalyi évben fordult meg a trend, és szintén csökkent a Magyarországot elhagyó ápolók száma. Ezt az engedélyek számából láthatjuk és tudhatjuk, hogy mennyien vannak.

Az elmúlt évben is igyekezett a kormány egy nyár végi 10 milliárd forintos, a teljes adósságállományhoz képest kisebb támogatással kezelni a helyzetet, hogy a leginkább problémás helyzetben lévő kórházak helyzetét rendezze, de valóban, ahogy ön is mondta, itt egy nagyobb összegre lesz szükség, és az a költségvetés, amelyet önök nem támogattak, egy 60 milliárd forintos keretet tartalmaz az államháztartási intézmények adósságrendezésére. Ez az a keret, amiből a következőkben a kórházak is kaphatnak, nyilvánvalóan akkor, ha ezzel párhuzamosan azt tudják vállalni, hogy nem termelik újra ezeket az adósságokat. Ha azt tudják prezentálni a kórházak, hogy mi az a változás, amit ők a saját működésükbe beiktatnak, akkor utána okkal számíthatnak erre a sok-sok tízmilliárd forintos adósságrendező támogatásra.

Mindemellett természetesen a várólisták csökkentésére is 1,5, 1, majd 6 milliárd forintot az elmúlt 14 hónapban a kormányzat biztosított. Ez is nyilvánvalóan részben a beszállítói tartozások fedezetére is fordítható.

Megyei szinten is létrejöttek az egészségügyi egyeztető fórumok, a következőkben is úgy igyekezünk szervezni az egészségügy működését gazdasági szempontból, hogy megyei szinten az OEP vezetőiből, az ÁEEK vezetőiből, az ott működő, orvosi képzést folytató egyetemek képviselőiből, a Tisztifőorvosi Hivatal, az OBDK képviselőiből nyilvánvalóan a megyei közigazgatás irányítása mellett egy olyan testület jöjjön létre, amely gazdaságilag is tud-

ja segíteni az ott működő egészségügyi intézmények helyzetét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Varga László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „**Jelentés vagy életöszön?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Segítsen nekem, hiszen eddig nem sok konkrétumot tudhattunk meg Lázár János válaszaiból. Én a külügyi tárcához intéztem kérdésemet, nyilvánvalóan a Quaestor-üggyel kapcsolatban, hiszen nem telik el nap, hogy ne kerülne újra ellentmondásba a kormány ebben a konkrét ügyben. Bár önök mindent megtesznek, hogy lassan szinte sose ismert emberként tűntessék fel Tarsoly Csabát, eközben óránként érkeznek a hírek, hogy a Fideszhez ezer és egy szálon kötődik.

De ami Magyarország szempontjából sokkalta fontosabb, az az, hogy önök milyen megfontolások alapján döntenek közpénzek sorsáról. Ezzel kapcsolatban már sokkal több a homályos részlet. A Külgazdasági és Külügyminisztérium tájékoztatása szerint folyamatosan figyelte a kormányzat a pénzügyi eseményeket, ezért döntött a minisztérium vezetése, hogy kiveszi a közpénzt a Quaestorból. Ezt a verziót már másnap fölülírta maga a miniszterelnök nyilatkozata, miszerint személyesen ő adott erre utasítást egy kormányülésen. Ezt követte Lázár János és Giró-Szász András közös sajtótájékoztatója, amelyen felmerült ezzel kapcsolatban egy kérdés, hogy ez a kormányülés mikor is volt egyáltalán, és erre olyan hihetetlenül konkrétan sikerült válaszolni, mint hogy valamikor március első napjaiban. Pedig a hírek szerint egyetlen kormányülést sem tartottak ebben az időszakban. A történet újabb fordulatot vett, Giró-Szász András szerint nem is a miniszterelnök tapasztalata vagy életöszöne, hanem egy eddig gondosan titkolt, Varga Mihály-féle jelentés alapján hozta meg döntését, mely február 25-én már elkészült.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az, hogy egy olyan történetet próbálnak az emberekkel megértetni, olyan történetet próbálnak nekik eladni, ami napról napra változik, és a kormánytagok egymást javítgatják, ez már önmagában is elgondolkodtató és nagyon szomorú dolog.

De felmerül a kérdés: valóban készült-e ilyen jelentés? Mit tartalmazott, és kik tudtak róla? Illetve az önök minisztériumával kapcsolatban is adódik a kérdés: ez alapján döntöttek-e a közpénz kivételéről a Quaestorból?

Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Magyar Levente államtitkár úrnak.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy újfent tisztázhatom, hogy mi történt a Külgazdasági és Külügyminisztériumban a Quaestorbotrány kapcsán. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Egyszer próbáld meg!)* Miután jó pár alkalommal képviselő úr és képviselőtársai egyértelművé tették, hogy az MSZP-nek a mai napig nem sikerült megértenie ezt a nem túl bonyolult folyamatot *(Bangóné Borbély Ildikó: Az emberek nem értik, nem mi! - Dr. Harangozó Tamás Attila: Szerényebben!)*, újfent kísérletet teszek arra, hogy tisztázzam, pontosan mi is történt kronológiai sorrendben.

Tisztelt Képviselő Úr! Az MSZP-nek jól bevált módszere, hogy ha nem tud egy ügyön fogást találni, akkor a manipuláció, az emberek megtevesztése és az adott ügy homályosítása eszközéhez nyúl. Ezt nem tartom szerencsésnek már csak azért sem, mert itt bőven túlmént az önök kommunikációja a homályosításon: szemenszedett hazugságokkal rukkolnak elő rendre, mint például azzal, hogy 300 millió forint közpénzvesztés érte volna a magyar államot a Quaestor-ügy kapcsán. Azt szeretném tisztába tenni, tisztelt képviselő úr, hogy ez az összeg hamis, ez nem így van, ennek maximum a töredékére rúg az a kamatvesztés, amit a Külgazdasági és Külügyminisztérium elszenvedett. Tehát kérem, hogy a százmilliókkal és milliárdokkal ne dobálózzanak anélkül, hogy konkrétumokkal alátámasztanák a mondanivalójukat.

Ami a kronológiát illeti, tisztelt képviselő úr: a február 25-ei kormányülésen valóban, miután a nemzetgazdasági miniszter tájékoztatást adott a kormány részére a pénzpiacokon kialakult, akut helyzetről, a miniszterelnök azt a döntést hozta, hogy felül kell vizsgálni az összes brókercegnél elhelyezett állami vagyont, és meg kell tenni a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy ebben az állami vagyomban ne keletkezzen kár. A Külgazdasági és Külügyminisztérium a pénzpiaci folyamatok, illetve ezen miniszterelnöki utasítás alapján járt el, amikor minden, a Quaestornál letétbe helyezett pénzeszközét kivonta tőkevesztés nélkül, tisztelt képviselő úr. És arra is hadd hívjam fel a figyelmet, mivel korábban elhangzott, hogy a Magyar Államkincstárnál kellett volna tárolni ezt a vagyont: a Magyar Államkincstár nem vezet olyan értékpapírszámlát, amelyen például az Eximbank 72 milliárdnyi forgalomképtelen részvényét el tudtuk volna helyezni.

Kérem, hogy az MSZP fejezze be a homályosítást és a manipulációt ez ügyben. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Harangozó Tamás Attila: Volt jelentés vagy nem volt jelentés?)*

ELNÖK: Most Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért nem foglalkoznak a levéltá-**

akkal és az ott dolgozókkal?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy olyan terület problémáira szeretném felhívni a figyelmét, amely sokszor láthatatlan módon látja el a magyar kultúra szolgálatát. A magyar levéltárak állapotáról személyesen is volt szerencsém tapasztalatokat szerezni az elmúlt hónapokban, amikor intézménylátogatások keretében vezetőikkel, dolgozókkal is tárgyaltam. A magyar levéltárak helyzete kétségbeejtő, munkatársainak anyagi megbecsültsége pedig katasztrofális. Számos magyar levéltár működik olyan falak között, amelyek alkalmatlanok nagyobb mennyiségű papíryanag tárolására. Némely intézmény tűzvédelmi szempontból annyira elavult, hogy egy tüzeset akár a teljes állomány pusztulását jelenthetné, arról nem is beszélve, hogy sok esetben az épület szellőzése, fűtése, páratartalom-szabályozása sem megoldott.

Az intézményekben található dokumentumokkal kitűnően felkészült levéltárosok végzik napi feladataikat, többségük példamutató hivatástudattal és odaadó alázattal. Hozzávetőleg 700, felsőfokú végzettséggel rendelkező levéltáros dolgozik az országban, túlnyomó többségük 100-120 ezer forint körüli, tehát igen szerény fizetésért. Az anyagi megbecsültségük messze elmarad attól, amit végzettségük és rendkívüli szaktudást igénylő munkájuk alapján feltételezhetnének, jóllehet, 700 fő bérrendezése a központi költségvetésben nem jelentene nagy terhet.

Kérdezem az elhangzottak alapján államtitkár urat: tervezi-e a kormány a magyar levéltári állomány állapotának átfogó felmérését? Biztosítanak-e méltó elhelyezést a magyar levéltári állománynak? Tervezi-e a kormány a levéltárosok fizetésének megnyugtató rendezését? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

(12.50)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Három részre bontanám a választ, az első rész az állapotfelméréssel, tehát az ott lévő irattal, a második rész a épületek, a tárolás állapottal, a harmadik pedig a bérekkel kapcsolatos.

Hogy mennyire van pontos, tiszta képünk arról, hogy milyen állomány van a levéltárakban, egy jogszabály alapján meghatározott tudás, hiszen a közlevéltárak és a nyilvános magánlevéltárak tevékenységével összefüggő szakmai követelményekről szóló

2012-es NKÖM-rendelet 21. §-a szerint ezeknek a raktáraknak az állapotát ötévenként minősíteni kell, tehát ötévente valós és friss adataink vannak, és minden esetben ezek alapján tudjuk a fejlesztéseket, a nagyberuházásokat ütemezni.

A korábbi idők átalakítása után az egyik legfontosabb fejlesztés, ami már az új ismeretek birtokában történt, a Fejér Megyei Levéltár korszerűen felújított és használatba vett épülete volt, de említhetnénk 2014-ből a budapesti Cseh Tamás Archívumot, a Hajdú-Bihar Megyei Levéltár raktári kapacitásának jelentős bővítését, a Somogy Megyei Levéltár épületrekonstrukcióját, amelynek az első üteme a tavalyi évben meg is valósult, vagy azt, hogy befejezés előtt áll a Nógrád Megyei Levéltár épületrekonstrukciója. Tehát az a folyamat, amelynek révén a megyéktől ezeknek a levéltáraknak a fenntartói jogosítványai átkerültek a központi irányításba, meghozta az eredményét olyan szempontból, hogy most beszámolhattam önnek jó pár megyéről, ahol ennek keretében valósult meg az épületek felújítása. Emellett pedig a Magyar Nemzeti Országos Levéltárban és a Fővárosi Levéltárban bevezetett elektronikus levéltári rendszer kiterjesztésre kerülhet a megyei levéltárrakra is.

Röviden a bérrendezés kérdéséről: az elmúlt hetekben ülésezett a Kulturális Ágazati Érdekegyeztető Tanács, de a korábbiakban is voltak egyeztetések érdek-képviselői szervezetek és önkormányzatok bevonásával, amelynek része a kulturális szférában a korszerű előmeneteli rendszer. Ennek lehet része a levéltárosok bérének rendezése az életpályamodell egyeztetése után, annak megvalósítása mellett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Ikotity István és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Kambodzsai állapotok a hazai garázsvarródkban?”** címmel. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrég az egyik napilap arról cikkezett, hogy a hazai munkaerő-piaci állapotok már sok tekintetben hasonlóak egyes távolkeleti országokéhoz. A magyarországi garázsvarródk 10-15 varrónőt dolgoztatnak feketén, fillérekért. A varrónők a legális 8 órás munkaidejükön túl kényszerülnek arra, hogy pluszmunkát vállaljanak 4-6 órában, mert nem tudnak megélni a jövedelmükből. Orbán Viktor szerint munkaalapú társadalmakra van szükség az Európai Unióban ahhoz, hogy a Közösség tagállamai versenyképesek legyenek Kínával és az Egyesült Államokkal. A miniszterelnök úr azt hiszi, hogy leszorított bérű és kiszolgáltatott munkaerővel versenyképesek tudunk lenni, és hogy nekünk a távolkeleti országok béreivel, munkakörülményeivel kell felvennünk a versenyt.

Az elmúlt évek másról sem szóltak, mint a képzettségi szint csökkentéséről, a munkavállalói jogok letöréséről, a bérek felzárkóztatása helyett pedig azok leszorításáról. Mint ismert, ma már óriási a dolgozó szegények aránya, az adózó munkavállalók közel fele keres a létminimum alatt, azaz kevesebbet, mint 87 ezer forint. Az Eurostat adatai szerint a magyar munkaerő az egyik legolcsóbb az Európai Unióban, és ez az érték az uniós átlaggal szemben csökken. Az LMP szerint a munkaerő leértékelésével szemben a munkaerő képzettségének növelése és a magasabb munkabérek jelentik a gazdaság jobb teljesítőképességének zálogát. Mindenki, aki dolgozik, legalább a létminimumot keresse meg, így nem lenne szükség garázsvarrodákra.

A kérdésem: mikor teremti meg a kormány a feltevéleit annak, hogy a munkával szerzett jövedelem ne lehessen alacsonyabb a létminimumnál, azaz 87 ezer forintnál? Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Ami a konkrét ügyet illeti, amit az ominózus újságcikkből jelzett, azaz a feketefoglalkoztatás feltárása és ennek a problémának a kezelése a hatóságok feladata és felelőssége. Ezzel kapcsolatban én nem szeretnék most részletesebben beszámolni.

Ami viszont fontos, abban egyetértünk. Schiffer képviselő úr is jelezte ma már napirend előtti felszólalásban, hogy a szegénység elleni küzdelem leghatékonyabb módszere az, ha nem segítyt, hanem munkát adunk az embereknek, természetesen elsődlegesen a versenyszférában. Ha megnézzük azt, ami az elmúlt négy esztendőben a minimálbér vagy a bér kapcsán történt, azt tudom önnek elmondani, hogy közel 40 százalékkal növekedett a minimálbér mértéke 2010 és 2014 között. Igaz, ennek a nettó értéke jóval kevesebb, 11 százalék körüli - ezt is érdemes hozzátenni -, de természetesen azt is látni kell, hogy 2010 és 2012 között egészen más volt a helyzet a magyar gazdaságban, mint a 2013 utáni időszakban, amikor 2-3 százalékos GDP-növekedés mellett a versenyszektorban képesek voltunk növelni a foglalkoztatotti létszámot. Ebből a gazdaságba pluszbevétel jut, és a pluszbevételt, a teljesítményt lehet aztán a bérek növekedésére fordítani.

Szeretném megerősíteni a kormánynak azt a szándékát, hogy a következő időszakban a munkát terhelő adókat kívánjuk csökkenteni, nem terhelni azokat, akik dolgoznak. Ebben akár az szja csökkentése, akár a társasági adó csökkentése, de más olyan is szerepet vállalhat, ami segíti majd azt, hogy a dolgozó embereknél több pénz maradjon nettóban, az alacsony infláció pedig lehetőséget teremt arra, hogy

ez a bér többet is érjen akkor, amikor valaki bemegy a boltba vásárolni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Átadom az ülésvezetést dr. Latorcai János alelnök úrnak. *(Taps.)*

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk munkánkat. Kiss László képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Belépő a Parlamentbe, belépő a kormányzati bizniszbe”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Sajtóértesülések szerint Tarsoly Csaba, a brókerbotrányban érintett nagyvállalkozó 2013 óta külön engedéllyel léphet be az Országházba, mivel erre a Miniszterelnökség parlamenti belépőt biztosított számára. Az, hogy erről személyesen a miniszterelnök úr, Szijjártó Péter úr, esetleg ön döntött, vagy bárki más, nehezen látható, de biztos, hogy a legmagasabb kormányzati körök kívánták, hogy a Quaestor-vezér bármikor elérhető legyen. Önmagában is érdekes kérdés lenne az, hogy ki döntött erről.

Az viszont biztosra vehető, hogy nem csupán egy egyszerű belépőről van szó. Érdekes módon pont 2013-ban indult Quaestor-részvétellel a Magyar Nemzeti Kereskedőház, amellyel kapcsolatban sikerült elérni, hogy több milliárd forint közpénzt kezelhessen Tarsoly úr. Ez az üzleti lépés kizárólag kormányzati háttérrel történhetett meg. De a sikerszeria nem ért véget, 2014-ben hozták létre a moszkvai vízumközvetítést folytató azon Visa World Centert, amelyben szintén komoly tulajdonosi pozíciókat szerzett. Egy bizonyos Kiss Szilárd neve is felmerülhet az ügy kapcsán, amiről, azt gondolom, szintén lehetne beszélni.

Az ügy kapcsán nyilvánvalónak tűnik, a parlamenti belépővel önkönlő együtt jár a kormányzati üzletekbe történő belépés exkluzív lehetősége is. Érdekes, hogy a Miniszterelnökség nem munkaeszközként, hanem kiváltsággként, mintegy VIP-szolgáltatásként tekint a parlamenti belépőre, annak adja, aki azt derekasan meg szolgálja.

Kérdezem miniszter urat: kiknek, milyen üzleti köröknek biztosítják még a Parlamentbe való belépés lehetőségét? Mi volt a konkrét oka annak, hogy Tarsoly Csaba belépőt kapott? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igyekszem a kérdésre válaszolni, bár kedvem volna egy másikat választani, de azt most nem tehetem meg a Ház falai között, azt hiszem, elnök úr erre nem adna lehetőséget.

A válasz körülbelül úgy szól, hogy Tarsoly Csaba - Quaestor Csaba - úr azért kaphatott parlamenti belépőt az Országgyűlés Hivatalától, mert a Miniszterelnökség akkor még külgazdaságért felelős államtitkársága ezt kérelmezte, a kérelmet vezető államtitkárként fölterjesztettem, majd a kérelem benyújtásra került, a parlament engedélyezte a belépőt és ki is állította, és azt a Külgazdasági Államtitkárság át is vette; indokolva mindezt azzal, hogy az akkor létrejövő kereskedőház-konstrukcióban Tarsoly Csaba úrnak szüksége van arra, hogy rendszeresen az akadályok csökkentése mellett jusson be a Parlamentbe.

Az idő szerencsére bizonyította azt, hogy Tarsoly Csaba méltatlan a bizalomra, és ma már előzetes letartóztatásban tölti az idejét, másokkal ellentétben, akik az elmúlt 25 évben jó néhány tízezer embert károsítottak meg Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Moraj az MSZP soraiban.)*

(13.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Miért engedték és engedik továbbra is a bűnözői életvitel ennyire szélsőséges gyakorlását?”** címmel. Tájékoztatom képviselő urat, hogy Pogácsás Tibor államtitkár úr fog válaszolni majd. Parancsoljon, képviselő úr!

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az örkényi haláleset után arra gondoltam, vajon elgondolkozott-e a tisztelt államtitkár úr a miérteken. Talán utánajárt a történeteknek, átnézte az ügy dokumentumait. Ráeszmélhetett, hogy még sincs minden rendben. Egy bűnöző, fittyet hányva a hatóság felszólításának, önhatalmúlag nem vonul börtönbe, majd baltával megtámadja az őrizetbe vételére érkező rendőröket. Véletlenül se higgye, hogy ez rendkívüli eset, ilyen az élet sajnos Magyarországon, vidéken. Több olyan település is van, ahol komplett rendőrörsöket támadtak meg, például Nagykátán és Hatvanban.

Az idősek halála után a házaikba nem költözik be a következő generáció, akik a társadalom számára hasznos munkát végeznének, mivel menekül. Az értéktelen házakat a jogsértő, bűnözői magatartást folytató személyek veszik meg, vagy költöznek be

önkéntesen. Ezek az egyének szegregálják önmagukat, saját törvényeket alkotnak, és a portyáik alkalmával fosztogatják környezetüket, amivel hatalmas károkat okoznak. Természetesen fel vannak háborodva, ha Magyarország törvényeinek megfelelően próbálják szankcionálni őket.

Kérdezem tehát tisztelt államtitkár urat, miért engedték és engedik továbbra is a bűnözői életvitel, főleg annak ennyire szélsőséges gyakorlását. A kormány miért nem biztosít olyan törvényi feltételeket, amelyek elősegítik, hogy a rendőrség hatékonyan tudjon működni? Miért gondolhatja azt a bűnöző ma Magyarországon, hogy neki mindent szabad a rendőrökkel szemben, és miért teheti meg azt bármelyik, bűnöző életvitel folytató egyén, hogy egy igazoltatás vagy bármilyen más rendőrségi intézkedés alkalmával módszeresen megalázza a rendőröket?

Várom őszinte válaszát, és ezt nemcsak én kérdezem, hanem az a több tízezer rendőr is, aki szolgálatot teljesít Magyarország területén. Várom válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Pogácsás Tibor államtitkár úré a szó.

Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kérdésében három olyan bűncselekményt kapcsol össze, amelyek időben meglehetősen távol vannak egymástól. 2009-ben történt a nagykátai eset, 2012-ben történt a második eset Hatvanban, és az idei évben történt a harmadik eset. Tehát ezeknek az eseteknek az összekapcsolása és ebből egy tendencia vagy egy előítélet megalkotása, azt gondolom, helytelen. Örkényben is, bár ez az eset most utoljára valóban Örkényben történt egyébként, ahol messze nem ilyen az élet, vannak bűncselekmények. Valóban történnek bűncselekmények vidéken is, a nagyvárosokban is, ennek ellenére azt a következtetést levonni, hogy ilyen az élet vagy ez az élet vidéken, szerintem hiba lenne.

A rendőrség mindenkivel szemben fellép, aki megsérti a törvényt, és a jogszabályaink alapján mindenki, aki megsérti a törvényt, azonos eljárással kell hogy szembenézzon. A rendőrség biztosítja az élet- és vagyonbiztonságot, valamint a védelemhez való jogot mindenkinek. A büntetőeljárást minden esetben a törvényeknek megfelelően megindítják, lefolytatják, végrehajtják, és senkivel szemben sem alkalmaznak kettős mércét. Tehát a törvény előtt mindenki egyenlő, korra, nemre, fajra, felekezetre való tekintet nélkül.

Tehát, tisztelt képviselő úr, nincs semmiféle, akár etnikai, akár más hovatartozás alapján történő megkülönböztetés, mentesség vagy a bűncselekmények, szabálysértések, egyéb jogsértések elkövetőinek nem ad semmiféle kiutat az, hogy valamiféle

kisebbséghez tartozik. De ez fordítva is igaz: nem lehet fellépni senkivel szemben sem azért, mert valamely kisebbséghez tartozik. A büntető törvénykönyv, a büntetés-végrehajtási kódex szigorítását mi szavaztuk meg, ezt egyébként önök nem támogatták, és ennek kapcsán elmondhatom önnek, hogy míg 2010-ben 383 alkalommal követtek el rendőrökkel szemben erőszakos fellépést, 2014-ben már csak 246 esetben.

Tehát ezek a jogszabályok elérték a céljukat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Mit keres a Quaestor-botrányban Kiss Szilárd?”** címmel. Tájékoztatom képviselő asszonyt, hogy Magyar Levente államtitkár úr fog válaszolni.

Parancsoljon, öné a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Moszkvai külképviseletünk konzuli részlege 2008. január eleje óta közel 400 ezer vízumot adott ki. A több mint 2 millió kiadott schengeni vízumból tehát minden ötödiket Moszkvában adta ki a magyar külképviselet; bár írásbeli kérdésünkre adott válaszukban önök nem voltak hajlandók beismerni azt, amit több forrás és bírósági ítélet is alátámaszt, hogy a kiadott vízumok jelentős részénél Kiss Szilárd korábbi magyar agrár-diplomata működött közre.

Orosz bírósági dokumentum szerint Kiss Szilárd Miklós 80 ezer eurót vett át Jevgenyij Dubrovintól, hogy elintézzé az orosz üzletember ismerőseinek magyar vízumát. Kiss Szilárd diplomataként vízumszerzéssel is foglalkozott, jelentős számú orosz útlevelet vitt be a magyar konzulátusra. Nyugat-Európában olyan orosz bűnözők buktak le, akiknek vízumát a moszkvai magyar konzulátuson állították ki. De nem csak ez volt a probléma. A moszkvai nagykövetség már nem bírta a rengeteg vízumigénylést, ezért azt kiszervezte egy magáncégnek, amit pont Kiss Szilárd befolyásos orosz élettársa irányított. A cég üzemeltetésében pedig érdekelt volt a Quaestor-csoport is.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium, miután igyekezett kimenteni a csődbe ment brókercégből a kereskedőház és a tárca pénzét, tűzoltásként a moszkvai vízumközponttal kötött üzemeltetési szerződést is felbontotta. Ezek után felmerül a kérdés, hogy a letartóztatásba helyezett egykori magyar diplomata vízumszerzési ügyeinek nyilvánosságra kerülése után mennyire biztonságos a schengeni vízumkiadás a moszkvai vízumközpontban. Továbbra sem tudjuk, hogy történt-e hivatalos vizsgálat a vízumkiadási gyakorlat ügyében, és annak mi az eredménye.

Mi lesz a moszkvai vízumközpont sorsa, államtitkár úr? Erre várjuk a választ. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Magyar Levente államtitkár úr ad választ önnek. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Az MSZP újfent kétségbeesetten próbál összerosni össze nem tartozó ügyeket a Quaestor-botrány kapcsán. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Válaszolj, ne szemtelenkedj!)* A magyar közvélemény hiteles tájékoztatása érdekében fontosnak tartok néhány tényt leszögezni.

Tisztelt Képviselő Asszony! *(Nagy zaj az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.)* Az említett úrnak semmifajta hivatalos szerepe nem volt a moszkvai magyar vízumok kiállításában, a mai napig nincsen. *(Heringes Anita: És az élettársa?)* Ha bűncselekmény történt, tisztelt képviselő asszony, azt az illetékes hatóságok természetesen ki fogják vizsgálni, tegye meg a feljelentést. Arról tudom tájékoztatni, tekintve, hogy Kiss Szilárd úr hol tölti jelenleg napjait, természetesen nem kizárható, hogy nem jóhiszeműen járt el minden ügyben, de az a kérésem, ha ilyen gyanú megfogalmazódik, akkor a konkrét feljelentést tegyék meg. Az illetékes hatóságok teljes körűen ki fogják vizsgálni az esetet.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az a vállalat, amely Moszkvában intézte a magyar vízumok kiadásához szükséges adminisztratív, technikai teendőket, tekintve, hogy minden esetben a magyar állam állítja ki a vízumokat, tehát nem került rossz kézbe az a döntés, hogy Magyarország területére Oroszországból ki léphet be, valóban a Quaestor-csoporthoz volt köthető. Azonban professzionálisan végezte munkáját. És ahogy az egész Quaestor-botrány kapcsán számos alkalommal elmondtuk, a magyar állam, illetve a magyar minisztériumok komoly céggként számoltak a Quaestorral, semmi okuk nem volt feltételezni, hogy a Quaestor ne egy stabil alapokon nyugvó, komoly cég lenne. Ez természetesen mára bebizonyosodott, hogy nem így van. *(Lukács Zoltán: Pályázat útján nyert. Pályázat volt?)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Fontosnak tartom, hogy egy magyar cég végezte ezt a tevékenységet, és nem indiai cég például, amelyik a korábbi külügyi vezetések alatt elnyerte más relációkban ezt a feladatot. *(Lukács Zoltán: Pályázat volt? Pályázat volt? - Dr. Harangozó Tamás Attila: Mészáros Lőrinc fogja elnyerni azt is. - Az elnök csenget.)*

Képviselő Asszony! Végül is szeretném leszögezni azt, hogy a magyar vízumkiadás biztonságos kezekben van, a magyar állam tisztviselői döntenek arról, és döntöttek mindig is arról, hogy ki léphet be Magyarországra. A moszkvai vízumközpont műkö-

dését hamarosan újra el fogjuk kezdeni új üzemeltetővel. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmét. *(Nagy zaj az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„Háború vagy béke pártján áll a kormány?”** címmel. Tájékoztatom képviselő urat, hogy Vargha Tamás államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Sok mindenki sok mindent mondott már ebben a Házban és más fórumokon is az orosz-ukrán háborús konfliktusról, de az sem számomra, sem sok mindenki más számára nem derült ki, hogy mit szeretne a honvédelmi kormányzat.

(13.10)

Ugyanis békéről beszél, és egészen máshogy cselekszik. Általában szövetségi kötelezettségei mögé bújva az Egyesült Államok érdekeinek a kiszolgálója.

Miért is mondom mindezt? Az utóbbi időben több olyan mozgása volt a honvédelmi kormánynak, amely erre a következtetésre utal. Az egyik lenne Ukrajna felvétele a V4 harccsoportba. Ezt támogatta a Honvédelmi Minisztérium, személyesen Hende Csaba miniszter úr is, miközben Ukrajna se nem tagja a NATO-nak, sem a visegrádi négyeknek nem tagja, és ebben a háborús helyzetben véleményünk szerint ez egy több, mint elhibázott lépés.

A másik hasonló lépés pedig a Baltikum légvédelme. Ez nem NATO-kötelezettség, ez egy önálló vállalás, amit a honvédelmi kormányzat most, ebben a háborús időszakban látott elérkezettnek. Ezeket a Jobbik nem támogatta, nem is fogja támogatni. A Jobbik álláspontja az utóbbi időben egyértelmű volt ennek kapcsán: a béke pártján állunk, meg akarjuk kímélni a magyar embereket a kiszélesedő, értelmetlen, a magyar nemzet érdekeivel ellentétes háborútól. Tudjuk, hogy így is vannak már sajnos magyar áldozatok a kárpátaljai magyarok köréből. A semlegesség kimondása érdekében a Jobbik az elmúlt év végén egy politikai nyilatkozattervezetet nyújtott be a parlamentnek, amit a Fidesz már bizottsági szinten is lesöpört az asztalról.

Kérdezem tehát a tisztelt államtitkár urat, hogy a háború vagy a béke oldalán áll-e a kormány. A jövőben hazánk semlegessége élvez prioritást, vagy pedig az USA-nak való megfelelés? Miért nem támogatták a már említett politikai nyilatkozattervezetet? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Vargha Tamás államtitkár úr adja meg. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország, amint a NATO és az Európai Unió is, az ukrajnai válság minél gyorsabb és békés úton történő rendezésében érdekelt, hiszen meggyőződésünk, hogy a válságnak nincs fegyveres megoldása.

További, sokadszor megismételt és mégis felkészületlenségről árulkodó állításaira, kijelentéseire válaszként szeretném a következőket is elmondani. A honvédség legfontosabb céljává 2010-től az országvédelmet tettük. Az elmúlt öt évben véget vetettünk a katonai képességvesztésnek, sőt ezt a folyamatot megfordítottuk, és ehhez egy tízéves fejlesztési program keretében a szükséges anyagiakat is hozzárendeljük. Ezt az is igazolja, hogy az idei évben 8 százalékkal nő a védelmi költségvetés. Munkánk nyomán a Magyar Honvédség folyamatosan képes az Alaptörvényben rögzített feladatai ellátására.

Mint azt ön is tudhatja - tudnia kellene -, a balti légtérrendészetben még 2012-ben vállalt feladatnak semmi köze nincsen az ukrán válsághoz. Légierővel nem rendelkező NATO-tagországok légtérét fogjuk biztosítani. Ugyanígy Ukrajna, még jóval az ukrán válság előtt, 2012-ben jelezte csatlakozási szándékát a visegrádi 4-ek EU-harccsoportba. Azt gondolom, hogy ön is beláthatja, hogy ez a zászlóaljnyi, szigorúan uniós feladatok ellátására létrejött harccsoport még burkolt fenyegetést sem jelenthet Oroszország számára.

Magyarország - nemzeti érdekeit követve - a NATO tagja, erről 85 százalékos támogatással egy népszavazás döntött. Hazánk minden szövetségesét, amely napjainkban vagy bármikor fenyegetve érzi magát, támogatásunkról biztosítjuk, és ezt hasonló esetben más NATO-tagországtól mi magunk is elvárjuk. Nemzetünk biztonsága érdekében óvni mindenkit attól, hogy ezen változtatni akarjon.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés alelnöke, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mikor lesz a szociális szférában béremelés és milyen mértékben?”** címmel. Tájékoztatom alelnök urat, hogy a kérdésére Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, alelnök úr!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Március 11-ére a kormány váratlanul összehívta az életpálya munkacsoport albizottságait. Nem volt napirendi pont, nem volt előterjesztés, és a határidőt is igen kurtára szabták. Az EMMI képviselője ismertette a bérintézkedések koncepciójának tervezetét, ám nyilvánosságra nem hozták. Továbbra is csak a hitegetés folyik, nem be-

szélnék világosan, nincs konkrétum, és ez növeli a területen dolgozók bizonytalanságát.

Czibere államtitkár úr úgy fogalmazott az üggyel kapcsolatban, hogy igyekeznek júliustól további 15 milliárddal megemelni a dolgozók bérére fordítható összeget - nem megemelik, hanem igyekeznek. A szociális életpályamodellt pedig 2016 januárjától szeretnék bevezetni, mint mondta Czibere államtitkár úr. Nem bevezetésre kerül, hanem, mint mondtam, szeretnék bevezetni. Azt is említette államtitkár úr, hogy az asztalon van egy belső és egy külső minősítésről szóló tervezet is, de jelenleg úgy látják, hogy az előbbit vezetik be. Mi az előbbi, és mit tartalmaz ez egyáltalán?

Az ágazati bérpótlék beépül-e majd az alapbérebe? Kapnak-e kafetériát legalább arra, ami a munkavégzést segíti elő? - úgymint például az utazás vagy a munkaruha kérdése. Az életpályamodell ad-e motívációt a pályán maradásra, például törzsgárdajutalommal? Lesz-e veszélyességi pótlék legalább azokon a státusokon, ahol bizony életveszélynek vannak kitéve a dolgozók? Elmozdul-e végre a szférában dolgozók 75 százalékának a bére a minimálbérről, és a garantált bérminimumot el fogja-e érni valaha is? A bérfejlesztés minden munkavállalóra, minden munkakörre, fenntartótól függetlenül ki fog-e terjedni?

Várjuk a határozott és tiszta választ: mikor lesz a szociális szférában béremelés és milyen mértékben? Várom választát, államtitkár úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzott kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Igyekeztünk minél korábban a szociális szférában is valamit enyhíteni azon az alacsony bérszínvonalon, amire a képviselő úr is utalt, hiszen nagyon jól látjuk, hogy azoknak az embereknek a munkája, 93 ezer embernek a munkája, aki ebben a szférában dolgozik, akik nagy része szociális ápolóként tevékenykedik, mintegy 93 ezerből 73 ezer szakmai, 20 ezren pedig technikai munkakörben, nos tehát, az ő anyagi megbecsültségük és a munkájuk nehézsége, embert próbáló mivolta azért sajnos igen messze áll egymástól.

Eppen ezért tavaly január 1-jétől vezettük be itt a béremelések politikája jegyében az első béremelést, egy ágazati illetménypótléket elsőként ebben a szférában tettünk meg, hiszen mindamellett, hogy a pedagógusok esetében növeltük az illetményt, az orvosoknál, ápolóknál igyekeztünk az egészségügyben egy 27 százalékos béremelést véghezvinni, úgy

gondoltuk, hogy a szociális szférában is el kell kezdeni ezt a fajta béremelést. De mondtuk, hogy ez egyáltalán nem a vége ennek a politikának, hanem az eleje, ez az első lépcső a szociális szféra bérrendezésében.

Ahogy ön is mondta, folyamatosak a tárgyalások, több szakszervezettel több fordulóban is egyeztetett már a Szociális Államtitkárság, nyilván több irányból is jelentkeztek, úgyhogy párhuzamosan két bértárgyalás-sorozat is folytatódik. Az az alapvetésünk, hogy nyilvánvalóan minél több ágazatban szeretnénk béremelést megtenni, de béremelést hitelből nem lehet, csak a gazdaság valós teljesítménye után lehet végrehajtani. Szerencsére gazdaságunk most már 2013 óta bővül, tehát vannak források, ezért tudtunk 2014-ben a szociális szférában is béremelést véghezvinni, és ezért szeretnénk egy életpályamodell is bevezetni.

Fontos, ha az államreform mostani második ütemének kialakul a végső formája szociális területen is, és látjuk, hogy mi az az intézményrendszer, amihez szeretnénk minél többeket minél jobb anyagi elismerésben részesíteni, akkor tudjuk az életpályát ehhez a megújított intézményrendszerhez hozzátenni, és akkor kerülhet sor azoknak az igényeknek a figyelembevételére is, amelyeket képviselő úr is említett az imént. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Bebukóban a mentőállomás-építési program?”** címmel. Tájékoztatom képviselő urat, hogy Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni a kérdésére. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor kampányblöffjének bizonyult az az ígéret, amelyet a 2014-es tavaszi kampányban tett az új mentőállomások megépítésével kapcsolatban. A korábbi ígéretek szerint 22 új mentőállomást kellett volna építeni az előző ciklusban uniós pénzből, és további 60-at kellett volna felújítani. Ezek megtörténtét Orbán Viktor be is jelentette tavaly márciusban. Valójában azonban mindössze egyetlen új mentőállomás készült el - a Tolna megyei Bátaszéken -, és mindössze 13 felújítása történt meg.

A mentőállomások megépítése azért is fontos, mert még mindig túl sok olyan település van hazánkban, ahová normaidőn belül sem ér oda a mentőautó. Ma Magyarországon több mint 1100 olyan település van, ahol esélyük sincs az ott élőknek, hogy baj esetén 15 percen belül kiérjen hozzájuk a mentő. Így van például választókerületemben, Kunmadarason is.

(13.20)

Hiányzik még az új mentőállomás, különösen Böhönyén, Igalon, Pécsváradon, Sásdon, Szentlőrincen, Jászboldogházán, Kölcse, Kötelen és Tiszadonyban is. Ha 2015 novemberéig, a támogatási ciklus végéig nem sikerült a beruházásokat befejezni, elvesz a pénznek az a része, amit még nem költöttek el. A programot ekkor már csak az Országos Mentőszolgálat költségvetéséből lehetne finanszírozni. Öntsünk végre tehát tiszta vizet a pohárba, államtitkár úr!

Az első kérdés úgy hangzik: meg fog-e épülni az a 21 új mentőállomás, vagy elbukja az állam a támogatást? A fejlesztési miniszter tájékoztatása szerint a csúszásért a felelősség az önkormányzatoké, és itt megfogalmazódik a második kérdés: miért nem segítenek az önkormányzatoknak, miért hagyják magukra az önkormányzatokat, és miért hagyják veszni 1,5 millió ember biztonságos ellátásának megteremtését?

Várom érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2010-ben érezhették magukat elhagyatottnak a mentőszolgálat dolgozói, hiszen ön is tudja, hogy az azt megelőző két évben nem került beszerzésre egyetlen mentőautó sem. Mekkora felelőtlenség volt az, amikor valakik nemcsak a mentőállomás korszerűsítésével maradtak le, de mentőautókat sem vásároltak! Ezt kellett a mostani kormányzatnak pótolni. Ön is tudja, hogy több mint 300 új mentőautót szereztünk be az elmúlt négy évben, az idei évben is 500 millió forintból 21 mentőautó beszerzésére már elindult, és részben be is fejeződött az eljárás, és további 32 új mentőautót fogunk idén vásárolni 770 millió forint értékben. Ezek között négy koraszülött-mentőautó is lesz. Ha a teljes támogatását nézem az OMSZ-nek, a Mentőszolgálatnak, ez 2010-ben 23 milliárd forint volt, 2014-ben 33 milliárd; 23 helyett 33 milliárd. Hozzá kell tennünk, hogy év közben megnöveltük ezt a 33 milliárdot 37,5 milliárdra, tehát egyértelműen bővült a mentőszolgálat forrása, és ezáltal nőhetett a mentésnek a biztonsága.

Az, hogy ön mindössze 14 mentőállomásról beszél, amelyik megújult vagy új mentőállomás épült, azt hiszem, hogy ezt a 14-et is elfogadták volna a korábbi időszakban, hogy legalább ezek megvalósulnának, de továbbiaknak is az építése és korszerűsítése folyamatosan halad, ütemezetten halad a kivitelezés határideje, 2015 októbere ezeknek az új mentőállomás-építéseknek és -felújításoknak. Összesen 20

helyszínen fog felépülni októberig új mentőállomás. Abban Böhönye, Igar, Kadarkút, Pécsvárad, Szentlőrinc, Aggtelek, Krasznokvajda, Sárospatak, Tiszadony, Kőtelek, Jánoshalma, Tótkomlós, Söjtör, Veszprémvarsány, Jászboldogháza, Mezőberény, Kölcse, Sásd és Bábolna településeken lesznek új mentőállomások. Ide egy hónappal korábban elkezdik a mentőgépkocsi-vezetők és mentőápolók felvételét, ez 15 fő mentőállomásonként, és az OMSZ-nek - mint ennek a kedvezményezettjének - a feladata az önkormányzatokkal való együttműködés, és így az eljárásoknak is minél inkább való segítése az önkormányzatok területén.

Úgyhogy bízunk benne, hogy októbertől ezek már mind szolgálatba fognak állni. Köszönöm szépen. *(Dr. Fónagy János tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a kérdések végére értünk.

Most áttérünk az **azonnali kérdésekre**. Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrnak: **„A mindenfajta emberi jognak ellentmondó ügyészségi gyakorlatról”** címmel. Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó.

Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Múlt héten a fideszes brókerbotránnal kapcsolatban feltett azonnali kérdésemre adott válaszában ön úgy fogalmazott: önnek mint jogásznak nagyon jól kell tudnia, hogy aki potenciális gyanúsított, az nem hallgatható ki előzőleg tanúként, ez mindenfajta emberi jognak ellentmond.

Akkor már nem volt lehetőségem reagálni e kijelentésre, hát most megteszem. Két probléma van ugyanis vele. Az egyik, hogyha akkor nem lett volna elég egyértelmű, bár szerintem az volt, én nem a Quaestor-vezér tanúkenti kihallgatását kértem számon az ügyészségen, hanem a gyanúsítottat. A másik probléma pedig az, hogy az ön által vezetett ügyészség éppen az ön által említett mindenféle emberi jogoknak ellentmondó gyakorlatot folytat, a politikai érintettségű, országosan ismert ügyekben éppúgy, mint az átlagos megítélésű ügyekben. Saját korábbi ügyvédi tapasztalatom alapján éppúgy állítom ezt, mint kollégáim visszajelzése alapján. Nem véletlen, hogy az ön e tárgyban tett kijelentése, amelyet a fővárosi főügyész egy, amúgy nehezen felejtető riportban, valamint a Legfőbb Ügyészség közleménye is megerősített, ekkora szakmai és közéleti vitát generált.

Külön pikantériája az ügynek, hogy önök, a Legfőbb Ügyészség néhány éve egy olyan, később egyébként alkotmányellenesnek nyilvánított törvényjavaslatot fogadtattak el az Országgyűléssel, hogy az őri-

zetbe vett gyanúsított az első 48 órában ne találkozhasson a védőjével, az első kihallgatást a védő jelenléte nélkül kelljen lefolytatni, a tanút segítő ügyvéd pedig ne is vehessen részt a tanú kihallgatásán. Szóval, az emberi jogok nyomozástaktikai okokból való megsértésének szándéka nem áll olyan nagyon távol önöktől.

Kérdezem tehát ezért legfőbb ügyész urat: tud-e arról, hogy az ügyészség, valamint az ügyészség által felügyelt egyéb nyomozó hatóságok bevett nyomozástaktikai módszerként alkalmazzák a potenciális gyanúsítottak tanúkénti kihallgatását? Valamint kérdezném azt is, hogy ha ezt ön nagyon helyesen az emberi jogokkal ellentétesnek tartja, kívánja-e kivizsgálni a gyakorlatot, és fellépni a tarthatatlan gyakorlattal szemben.

Nagyon szépen köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Polt Péter legfőbb ügyészé a szó. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Képviselő úr véleménye egy hét alatt megváltozott e tárgykörben, ami jelen esetben akár szerencsés fordulatnak is tekinthető.

Egy héttel ezelőtt ugyanis szó szerint a következőket mondta: „Az a kérdés, hogy azokat, akikről biztosan lehetett tudni, hogy érintettek, és bűncselekményt követnek el, legalább tanúként miért nem hallgatták ki?” Pontosan erre a kérdésre válaszoltam azt, hogy önnek mint jogásznak nagyon jól kell tudnia, hogy aki potenciális gyanúsított, az nem hallgatható ki előzőleg tanúként. Ez mindenfajta emberi jognak ellentmond.

Képviselő úr tehát egy hete gyakorlatilag törvénysértő gyakorlat folytatására biztatta az ügyészséget, amit én elutasítottam. Ha jól értem, képviselő úr megváltoztatta a véleményét, és immár azt kifogásolja, hogy az ügyészségi gyakorlat mond ellent annak az elvi tételnek, ami mellett elköteleztem magam. A tanulási folyamatnak, úgy látszik, nincsen vége, szerencsére az ügyészségi gyakorlat nem úgy változik, ahogy képviselő úr véleménye.

Képviselő úr ugyanis összekeveri a dolgokat. Amiről én beszéltem, és amire az ön kérdése is vonatkozott, arról szólt, hogy aki potenciális gyanúsított, de még nem elegendő a gyanú a megalapozott közléshez, nem hallgatható ki tanúként. Ezt érvényesíti az ügyészség az eljárásában. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Hahaha!)* Amiről most beszél képviselő úr, teljesen más dolog.

Akiről az eljárás során nem lehet tudni, hogy gyanúsított lesz, de feltételezhető, hogy érdemi tudomása van az eseményekről, azt ki lehet és ki is kell hallgatni tanúként. Amennyiben viszont az eljárás során olyan bizonyítékok merülnek fel, amelyek

alapján megalapozottan elkövetőként jöhet szóba, eljárási pozíciója megváltozhat, és a továbbiakban gyanúsítottként szerepelhet az ügyben. Ennek nincs törvényi akadálya, korábbi tanúvallomása viszont, ha ezt nem ismétli meg, nem használható fel.

Tehát az ügyészség törvényesen, szakszerűen és eredményesen járt el ebben az ügyben is és egyébként is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Egyperces viszonzásra Bárándy Gergely képviselő úré a szó.

Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Én azt gondolom, hogy abban az esetben, amikor nem csupán velem vitatkozik, hanem nagyjából a teljes jogász szakmával, aki egyöntetűen azt állítja, legalábbis az én legjobb tudomásom szerint, hogy az ügyészség és a nyomozó hatóságok azt a gyakorlatot folytatják, hogy az igazmondásra akkor még kötelezett potenciális gyanúsítottat először tanúként hallgatják ki, akkor legalábbis érdemes lett volna legfőbb ügyész úrnak a vizsgálatot elrendelni, vagy érdemes lenne elrendelni.

Én azt sajnálattal hallom, hogy legfőbb ügyész úrnak ez nem áll szándékában, éppen ezért most szeretném jelezni legfőbb ügyész úrnak, hogy az Igazságügyi bizottság Ellenőrző albizottsága foglalkozni fog és kíván a kérdéssel, az albizottság elnökeként pedig a bizottsági ülés előkészítése érdekében meg fogom kérdezni a Legfőbb Ügyészség mellett a Magyar Ügyvédi Kamarát, az Országos Bírósági Hivatalt és a Kúria Büntető Kollégiumát, hogy tudnak-e ilyen gyakorlatról, mi az álláspontjuk ezzel kapcsolatban, jogszerűnek, jogállami megoldásnak tartják-e.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy érdemes majd még visszatérni erre a kérdésre. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra legfőbb ügyész urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ha ilyen gyakorlat lenne, ennek meg kellene jelennie a bíróságok gyakorlatában is. Én nem tudok ilyenről, szívesen állunk bármilyen vizsgálat elé. Egyébként felhívnám a figyelmét erre az emlékeztetőre, ami a büntetőeljárás kódex egyes kérdéseiről szól, és valamennyi ügyésznek útmutatóul szolgál, 2014. júniusi, de vannak előzményei is. Pontosan benne van az, amit én mondtam, és ami egyébként az ügyészek felé követelmény is. Tessék forgatni haszonnal! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton és Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Kinek az érdeke?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem Mirkóczki Ádám képviselő urat, az Országgyűlés jegyzőjét - aki a kettőjük nevében adott esetben elmondja majd a kérdést -, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja azzal miniszterelnök urat.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Tisztelettel megvárnám miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Kik tartoznak a Quaestor-koalícióhoz?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Képviselő úr jelzi nekem fejbólintással, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Úgyhogy képviselő úré a szó, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik nem véletlenül használja a tapolcai időközi választás előtt is a Quaestor-koalíció kifejezést igen gyakran. Nem alap nélküli vagdalkozásról van szó, amikor azt mondjuk, hogy a Quaestor-koalíció tagja az MSZP és a Fidesz is. Nagyon leegyszerűsítve mondhatnánk azt, hogy az MSZP tekintetében egy 17 milliárdos tulajdonképpen kezelésvállalás-szerűség történhetett az értesülések szerint; és nem túlzással mondhatjuk azt is, hogy a Fidesz-KDNP-kormányzat a négy és fél, öt éven keresztül tulajdonképpen rendezetlenül hagyta ezt a területet az ellenőrzés hiányosságainak meghagyásával, asszisztált ahhoz, hogy magyar emberek pénze közvetlenül vagy közvetett módon, de tőzsdére kerüljön, és játszadozzanak vele.

De ne egyszerűsítsük le a kérdést ennyire! Tegyük föl azokat a konkrét kérdéseket, amelyek bizony büntetőjogi felelősség megállapításához is elvezethetnek. Stratégiaileg kiemelt gazdálkodó lett az ETO Park Kft., amiből közvetkezően lényegében csak meghívásos alapon értékesítheti azon vagyontárgyait, amelyekről a sajtó berkein belül is hallhattunk.

A 2013-as történet kapcsán fel kell tennünk azokat a konkrét kérdéseket, amelyekből kiderül, hogy miért nem terveztek terven felüli értékcsökkenést könyvvizsgálói szinten e vagyontárgyak tekintetében, és egyáltalán, az MFB tulajdonosaként az állam hogy

a fenébe' nem ellenőrizte ezt az egész rendszert, tehát hogyan fordulhatott elő, hogy az ETO Park könyv szerinti értékénél 21 milliárdról beszélünk, az MFB-hitel 18,7 milliárdjánál csődöt mondott a teljes ellenőrzési rendszer. A könyvvizsgálón túl az állam felelősségét is meg szeretnénk vizsgálni, hiszen az állam volt 2013-ban is az, akinek el kellett volna látni bizonyos ellenőrző, felügyeleti jogköröket. És elmondhatjuk azt, hogy ez a teljes kudarc odavezetett, hogy magyar emberek pénzének százmilliárdjaival játszadoztak itt vagy ott, így vagy úgy.

Nyilvánvaló, hogy ez a két konkrét kérdés konkrét és azonnali válaszáért kiált. Ebben számítok érdemi közreműködésére. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon sajnálatosnak tartom, hogy a Quaestor-brókertörténet csődjét, 30 ezer ember kárát, 30 ezer károsultat a Jobbik arra használ, immár többször hangsúlyozva, hogy a tapolcai választáson ő ezzel szeretne előnyöket szerezni és a választópolgárokat a maga javára fordítani. Ez nagyon sajnálatos dolog. *(Derültség a Jobbik soraiban.)*

Ami a konkrét felvetését illeti, nem tudom, tudja-e ön, mit jelent az, hogy koalíció. *(Dr. Schiffer András, nevetve: Tudják!)* Mert ha tudná, biztosan nem használná erre az esetre, az ETO Park Kft.-nek az ügyészek általi zár alá vételének esetére. Hiszen ha az eseményeket figyelte volna és megvizsgálta volna, látná, hogy ott pontosan az történt, hogy az MSZP-kormány alatt lényegében jelzálog bejegyzése nélkül került a hitel kiadásra, a felhasználása is abban az időszakban történt, annak a felhasználását valóban nem ellenőrizte senki; a Fidesz-kormány pedig 2010-től hosszas tárgyalás után kényszerítette rá lényegében ezt a gazdasági társaságot arra, hogy az állami jelzálogbejegyzés megtörténjen. Tehát a Fidesznek, a Fidesz-kormányának emiatti számon kérése véleményem szerint teljesen alaptalan.

De ha már koalícióról beszél, azt gondolom, a Fidesz-kormány a károsultakkal, az igazságszolgáltatással és az Országgyűléssel kötött koalíciót. A károsultakkal azért, hogy minél többen és minél gyorsabban a törvény értelmében visszakapják az elveszett pénzüket; az igazságszolgáltatással pedig azért, hogy mielőbb utolérjük a felelősöket, és megtörténjen a felelősségre vonásuk. Ez a folyamat is megkezdődött és folyamatban van. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Fidesz-KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úrnak nem nagyon sikerült megragadni a kérdés lényegét vagy magvát! Hát előnyöket szerezni Tapolca ügyében?! Államtitkár úr, nézzen már magukba! Három minisztériumuk hozzájárult ahhoz, hogy magyar emberek pénzét, egyáltalán nem biztos eszközökön keresztül, olyan helyre vigyék tőzsdézni, aminek az eredménye ismert. A biztonságos hozamú állampapír helyett önök készpénzt kaptak vissza! Hol a különbözet, államtitkár úr? Hol vannak a felelősök? Hol van az adófizetőik pénze? Erre kellene válaszolni!

2010-ben feljelentés született abban az ügyben, amivel kapcsolatban ön most szánalmas magyarázkodásba bonyolódott. 2010-ben, még egyszer mondom! Az ellenőrzés tekintetében pedig az MSZP lazítását önök ugyanúgy megszavazták, az elmúlt öt évben pedig nemhogy nem tettek elegendőt ezen a területen, lényegében asszisztáltak ahhoz a pénzügyi terrorhoz, ami Magyarországon zajlott, legyen szó devizahitelezésről, amit megint csak nem sikerült rendbe tenniük, vagy arról, hogy engedték, hogy a magyar emberek pénzével valakik tőzsdézzenek! Az elszámoltatás során pedig ahelyett, hogy kiállnának, és elmondanák, hogy hibáztak - vagy adott esetben bűnöket követtek el -, még mindig visszamutogatnak az elmúlt nyolc évre?!

Értékelhetetlen az ön válasza! (*Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólások ugyanonnan: Így van!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzválaszra Tállai András államtitkár urat illeti a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem arra törekszem, hogy ön valaha is elfogadja az én válaszomat; ön viszont folyamatosan arra törekszik, hogy bármilyen választ is kap, minősítse nyilvánvalóan a válaszadót. Ön most is ezt tette, semmi mással nem foglalkozott. Idekeverte a devizahitelesek a Quaestor-károsultakhoz, de az is lehet, hogy már ezeket is keveri esetleg, amikor almából fölébred.

Én folytatnám azt, hogy akkor kivel is kötött koalíciót a Fidesz-kormány. Elmondtam tehát, hogy a károsultakkal, az igazságszolgáltatással és az Országgyűléssel. Igen, az Országgyűléssel, és ennek első lépcsője már meg is történt, mert az Országgyűlés rendkívüli sürgősséggel elfogadta azt a törvényt, hogy az ilyen bűncselekményekben részt vevő magánszemélyeknek a magánvagyonát elvonhassa. És a napokban kerül az Országgyűlés elé, a kormány holnap fog tárgyalni egy pénzügyi törvénycsomagot, amely pedig meg fogja előzni az ilyen eseteket, hogy ilyen soha többet ne fordulhasson elő Magyarországon. És ez a fontos, nem pedig az, hogy Tapolcának mi lesz a végeredménye.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. (*Szilágyi György: Nem volt taps! - Szórványos taps a Fidesz-KDNP soraiban. - Derűlttség.*) Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért titkolózik a kormány?**” címmel. Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt Rétvári Bence államtitkár urat kérte meg a válaszára. Képviselő úr jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét, így öné a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Még a második Orbán-kormány titkosította és tette elérhetetlenné a betegek és a nyilvánosság számára, hogy milyen kockázatoknak vannak kitéve az egészségügyi intézményekben. A nozokomiális fertőzések, tehát a kórházi ellátás során szerzett betegségek nemcsak komoly problémákat okoznak, de a 2005-ben regisztrált 733 esethez képest 2012-ben már 3263 esetet rögzítettek. Ez közel négy és félszeres emelkedést jelent tehát 2005 és '12 között - nagy hirtelenjében mindjárt titkosítva is lettek ezek az adatok. Ezért nem tudhatjuk, hogy ma pontosan hány ilyen eset fordul elő, az előző Fidesz-kormányhoz hasonlóan a mostani Fidesz-kormány sem hozza nyilvánosságra ezeket a statisztikákat.

Önmagában már az is kétségbeejtő, hogy Semmelweis Ignác hazájában még a mai napig tartani kell a nem megfelelő vagy egyáltalán nem fertőtlenített kórházi környezettől. Az elkerülhető, kórházakban vagy az alapellátás során szerzett fertőzések súlyos kockázatokat jelentenek a betegeknek, ráadásul az egészségügyi intézményben kapott betegségek további terhelést jelentenek a már így is túlterhelt és adósságspirálban vergődő kórházaknak.

(13.40)

Magyarországon nem szabadna előfordulnia annak, hogy fertőtlenítőszeres beszerzésére se jusson pénz, vagy hogy ne használják azt a megfelelő módon. Azonban az végképp elfogadhatatlan, hogy a kormány ne gyűjtsön pontos adatokat a fertőzések mértékéről, vagy hogy ezeket ne hozza nyilvánosságra, ez ugyanis lehetetlenné teszi a probléma megoldását. Miért kerül el az adatszolgáltatást egyes intézmények? Miért titkosították az adatokat, s miért nem hozták még mindig nyilvánosságra az elmúlt évek statisztikáit? Talán helyesnek tartják, hogy a betegek és a közvélemény nem ismeri a kockázatot, aminek kiteszik őket?

Úgy gondolom, hogy egy felelős kormánynak egyfelől mindent meg kellene tennie az ilyen fertőzések visszaszorításáért, másfelől egy ilyen vitathatatlannul fontos és komoly kérdésben minden körülmé-

nyek között tájékoztatnia kellene a nyilvánosságot, de önök úgy döntenek, hogy inkább titkolóznak. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy sok tekintetben pontosítsam azokat a tényeket, amelyeket ön mond az azonnali kérdésében. Hazánk egy meghatározott rendszerint jelent az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ részére, egészségügyi ellátással összefüggő betegségekkel kapcsolatban is szolgáltatunk adatot. A központ összefoglaló jelentéseiben teszi közzé az információt, ezek a jelentések nyilvánosságra kerültek, mindig is nyilvánosak voltak, tehát a kormány nem titkolózik, ennek az európai központnak küldi az adatokat, az pedig ezeket az információkat közzé is teszi az ő honlapján, ennek az európai szervezetnek a honlapján ez mindenki számára követhető.

Az ön által is említett fertőzésekre vonatkozóan a 2014. évi adatok bemutatása a kormányhivatal, népegészségügyi és szakigazgatási szervek munkatársainak, valamint a kórház-higiénikusok számára meg is történt. Összesítik majd ezeket az adatokat, és ha megvannak az országos betegforgalmi adatok, akkor ezután van lehetőség ez utóbbiak megismerésére is.

Tájékoztatom önt, hogy az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések vonatkozásában az Országos Epidemiológiai Központ folyamatos tájékoztatást ad, ez egyrésztől megvalósul szakmai kiadványokban, másrészt pedig hetente jelenik meg az Epiinfo, ebben szintén a legfrissebb adatokat mindenki megismerheti.

Európai viszonylatban hazánk - a 2012. évi vizsgálat eredményéhez hasonlóan - jól teljesít, és a nyugat-európai országokhoz hasonlóak az adataink. A fertőzések száma és az ebből eredő halálozások száma tekintetében kedvező tendencia, hogy a hazai észlelt járványok száma az elmúlt években ezen a területen csökkent. Az európai központ vezetőinek 2013. októberi látogatását követően tett megállapításai, valamint a központ szakértőinek véleménye szerint az infekció kontrolltevékenységét szabályozó jogszabály korszerű, teljes mértékben EU-konform, az egészségügyi ellátással összefüggő fertőzések felügyeleti rendszere pedig az európai átlag felett áll.

Itt majd az egy percben kitérek, az európai országok felében nincs is ilyesfajta kontroll, mint Magyarországon.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Ikotity István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm. Azt állítottam, hogy 2005-ben 733 ilyen eset volt, 2012-ben pedig 3263, egyértelmű növekedés látható. Hogyha államtitkár úr él azzal a lehetőséggel, amire egyébként feljogosítja a képviselők jogállásáról szóló törvény, vagy eleve az, hogy ön egy államtitkár, elmegy egy kórházba és megnézi, hogy jelenleg - ugye, azt mondtuk, Semmelweis Ignác hazájában, aki az 1850-es években rájött arra, hogy miképpen működik a fertőtlenítés és mi ennek a jelentősége -, nos, ha jelen pillanatban bemegy egy kórházba, azt látja, hogy ezek a fertőtlenítőszer-tároló, kézmosótároló tartályok üresek, amikor jön egy-egy ellenőrzés, akkor ezeket feltöltik. De ezt bármikor megtapasztalhatja ön is, vagy akik esetleg követik ezt a mostani felszólalást, azok is tapasztalják ezt, pontosan látják, hogy ez valóban így van.

Tehát pontosan arról van szó, amiről egy órával ezelőtt beszéltem egy kérdésben, hogy egy olyan adósságspirálba kényszerítik a kórházakat, amelyek ilyeneken is spórolnak. Egészen elképesztő, hogy ilyeneken kénytelenek spórolni ezek a kórházak. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Kérem, képviselő úr, ne használja azt, hogy adósságspirálba kényszerítette volna a kormány ezeket a kórházakat, ugyanis nagyon jól tudja, hogy 2010-ben is ez a probléma létezett, és ez a kormány az, amelyik meg fogja tudni oldani ebben az évben ezt a kérdéskört, ezért különített el külön a költségvetésben - ahogy már ezelőtt egy órával is megbeszéltük, amit ön nem támogatott - 60 milliárd forintot arra, hogy ezeket az adósságállományokat le tudjuk dolgozni. Ezért már az elmúlt évben is és a korábbi években is, amikor volt az E-kasszában olyasfajta forrás, ami felhasználható volt a kórházak adósságsökkentésére, ezt a kormányzat megtette, pontosan azért, hogy a jogszabályok mellett legyen meg a forrás is ezeknek a betartására, ezáltal a kórházakban a jobb állapotok kialakítására.

Ezért fontos az a megyei szintű gazdálkodás-szervezés, amiről szintén a mai napon már szó volt itt a parlamentben - ha nem is az ön kérdésével kapcsolatban -, hogy pontosan ezekre a tételekre, ezekből a megnövelt forrásokból, hiszen az idei költségvetésben önök nem támogatták, hogy 6 százalékkal több jusson az egészségügynek, de mégiscsak azért a Fidesz-KDNP ezt támogatta *(Az elnök a csengő*

megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), így tehát ezekből a forrásokból az ilyesfajta fertőtlenítő berendezésekre is jusson. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Völner Pál képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„18 ezer Volán-dolgozó kap béremelést. Hogyan nőnek a reálbérek 2015-ben?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki.

Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Völner Pál: Igen.)* Képviselő úr elfogadja a válaszadó személyét. Képviselő úr, ön é a szó, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kiváló GDP-adatok, a folyamatosan javuló foglalkoztatottság és a csökkenő árak további létszám bővülést és reálkereset-emelkedést vetítenek előre, a pozitív folyamatok pedig kedvezően hatnak a lakosság jövedelmi helyzetére, és hozzájárulnak a belső fogyasztás növekedéséhez is. Mindemellert elég csak említést tenni a pedagógusok, rendvédelmi dolgozók vagy az egészségügyben tevékenykedők életpályamodelljéről, illetve a legkésőbb 2016. január 1-jén induló szociális életpályamodellről, amely több mint 70 ezer munkavállalót fog érinteni. Teszi mindezt úgy a kormány, hogy közben nem él a szocialista kormányok által jól bejáratott béremelési programmal, miszerint felvesznek egy gigantikus hitelcsomagot, majd szétszórják segélyként vagy egyszeri béremelésként, mint tették 2003-ban, s ezzel szétverik a nemzetgazdaságot.

A Fidesz-KDNP-kormány elkötelezett az életpályamodellek mellett, amelyek lépcsőzetesen emelik a gazdaság teljesítményéhez mérten az adott területen dolgozók bérét. Nem szabad megfeledkezni arról sem, hogy a bérek értéke két éve folyamatosan nő, 2014-ben már 4 százalékkal emelkedett, a foglalkoztatás rekordokat dönt, tavaly 210 ezerrel dolgoztak többen, mint egy éve, 2010 óta pedig 455 ezerrel dolgoznak többen, ráadásul a családi és járulékkedvezmények miatt 2014-ben 236 milliárd forint maradt a családoknál. A kormány megfékezte az áremeléseket lényegében, és összességükben nem nőttek az árak, amire a '60-as évek óta nem volt példa.

Mindenki tudja, hogy az infláció a szegények rejtett adója, az alacsony inflációnak tehát a szegényebbek a legfőbb nyertesei. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Kérem államtitkár úr válaszát. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tehát a választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány a kiszámíthatóság és a kollektív béralkuk előkészítése érdekében jó szívvel vállalt és vállal felelősséget és szerepet abban, hogy a munkavállalók és a munkáltatók országos érdekképviselőivel közös ajánlást fogalmazzon meg a bérek növelésére a versenyszférában. A 2015-re elfogadott 3-4 százalékos béremelési ajánlás elfogadásánál, mint ahogy ön is említette, 2015-re külön hangsúlyt kapott az a kormányzati szándék, hogy a bérek emelkedése nem vezethet a munkahelyek megszűnéséhez.

A KSH legutóbbi gyorstájékoztatója szerint 2015 januárjában kiemelkedő mértékben, 5,6 százalékkal emelkedtek a reálkeresetek a nemzetgazdaságban, ezzel több mint két éve tart a reálbérek folyamatos növekedése Magyarországon. A közzsférában a folytatódó pedagógusbér-emelés mellett a reálkereset emelkedését a rendvédelmi és honvédségi dolgozók év közepétől várható átlagos 30 százalékos béremelése biztosítja. A munkahelyek számának és a kereseteknek a folyamatos emelkedése, továbbá a csökkenő árak tovább javítják a családok anyagi helyzetét, hozzájárulnak a belső fogyasztási kereslet növekedéséhez is. A közelmúlt kiváló makroadatai s a kedvező kilátások további reálbér-emelkedést és létszám bővítést vetítenek előre.

(13.50)

A keresetek növelésére elfogadott 3-4 százalékos ajánlás teljesülése esetén a reálkeresetek jelentős mértékben emelkednek 2015-ben, folytatva a 2010-2014 között bekövetkezett, összességében mintegy 10 százalékos reálkereset-növekményt. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Völner Pál képviselő urat illeti a szó.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A sajtóban is megjelent hírek szerint 2,4 százalékos béremelést és egyszeri 30 ezer forintos bérjuttatást kapnak április 1-jétől a Volán-dolgozók. Az elmúlt héten bérmegállapodás történt a munkaadók és a munkavállalók között a Volán-társaságok integrációjával létrejött regionális közlekedési központoknál. A megállapodás több mint 18 ezer dolgozó bérét érinti, így a központok több mint 18 ezer főállású munkavállalójára vonatkozó bérmegállapodás kiterjed a bér és a béren kívüli juttatások, kafeéria emelésére is, ami érdemi reáljövedelem-növekedést jelent. Ennek értelmében április 1-jétől a 2,4 százalékos bérfejlesztés megvaló-

sul, valamint az egyszeri 30 ezer forintos juttatást is megkapják a dolgozók.

Kérdezem az államtitkár urat, mennyiben segíti elő a béremelés a Volán-dolgozók megélhetését. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre Fónagy János államtitkár úré a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. A Volán-dolgozók bérével kapcsolatos kérdéseket azért is kiemelkedő fontosságúnak tartjuk, mert az elmúlt évek során a gazdaság egyik legjelentősebb vállalat-szervezeti módosítására került sor, hiszen a 24 Volántársaság helyett egy hároméves, egyébként közös munka eredményeként most 7 vállalat működik. Az összevonásnak és a vállalat-szervezet-korszerűsítésnek egyik legfontosabb kérdése az volt, hogy a béreket úgy hozzuk azonos szintre, hogy senkinek ne csökkenjen a bére. Ez indokolta egyébként a folyamat több mint két éves tartamát is, hogy a béreket az ön által is elmondott módon úgy tudjuk egy szintre hozni, hogy 2013-ban 2,4-4,2 között, 2014-ben pedig 2,8 százalékos bértömegfejlesztést hajtottunk végre.

Úgy gondolom, ez a folyamat bizonyítja a munkavállalók, az érdekképviseletek és a kormány kölcsönös bizalmának eredményét. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrnak: „**Politikusbűnözés?**” címmel. Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. *(Zaj a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)* Tisztelt Ház! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! A múlt héten az írott és az elektronikus sajtóban is megjelentek cikkek azzal kapcsolatosan, hogy az OLAF, az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala eljárást indított Kovács Béla jelenlegi és Szegedi Csanád volt jobbikos európai parlamenti képviselők ellen, még hozzá azért, merthogy a gyanú szerint az alkalmazottakkal és látogatókkal kapcsolatos visszaélésekkel, csalással gyanúsítják őket. A tájékoztatásuk szerint Molnár Balázs, az Európai Parlament volt szerződéses tisztviselője feljelentést tett Kovács Béla és Szegedi Csanád ellen, merthogy a tisztviselőnek brüsszeli munkája alatt számos korrupciógyanus ügyre volt rálátása, amellyel kapcsolatban februárban már vallomást tett, és Lenhardt Balázs, aki a Jobbik volt országgyűlési képviselője, szintén feljelentést tett az ügyben, eredetileg csak Szegedi Csanád ellen. Az OLAF egyebek mellett arra gyanakszik, hogy a képviselők visszaéltek a gyakornokok, asszisz-

tensek alkalmazására költhető havi keretükkel, és csak papíron foglalkoztatták a beosztottakat. A cikkek állítása szerint Kovács Béla így alkalmazta J. Sz. korábbi országgyűlési képviselői asszisztentst, Szegedi Csanád fantomalkalmazottja pedig Novák Előd országgyűlési képviselő, a Jobbik országgyűlési képviselője, jelenlegi alelnöke volt. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* A cikk szerint az okból is felmerült a gyanú, hogy a képviselők visszaéltek az általuk évente fogadható mintegy száz látogató fejpénzével, amelyet az ellátásukra vehetnek fel. Azok a látogatók, akik erdélyi és kárpátaljai diákok voltak, ezeket tehát olcsón szállásolták el, majd a tényleges költség és az igen színvonalas ellátást biztosító fejpénz közötti különbséget eltették.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Azt szeretném kérdezni, hogy ezzel a politikusbűnözéssel kapcsolatosan a magyar nyomozó hatóságok, a bűnüldöző szervek indítottak-e eljárást; ha igen, mikor, ha nem, akkor pedig miért nem. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszára megadom a szót a legfőbb ügyész úrnak. Parancsoljon, legfőbb ügyész úr!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön említette, hogy az OLAF vizsgálódik az ügyben. Erről egyébként mi is a sajtóból szereztünk egyelőre tudomást. Azt tudni kell az OLAF eljárásáról, hogy az adminisztratív jellegű, tehát nem büntetőhatóságról és nem büntetőeljárás-szerű eljárásról van szó. Természetesen ettől még lehet az, hogy az OLAF által feltárt tények, körülmények a magyar büntető törvénykönyvbe ütköző cselekményt takarnak.

Azt tudom mondani a képviselő úrnak, hogy jelenleg most mi is tájékozódunk arról, hogy milyen ügyekről van szó, és természetesen, amennyiben megfelelő bizonyítékok, adatok lesznek a kezünkben, akkor a magyar hatóságok, jelesül az ügyészség eljárása nem marad el. Addig szíves türelmét kérem, jelenleg még nincsen a kezünkben semmi. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Egyperces viszonzásra Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Ezt értem, csak tudja, akkor, amikor azt látjuk, hogy a Jobbik politikusi és főleg Novák Előd, aki, mint kiderült, érintett az ügyben, folyamatosan a politikusbűnözéssel fröcsögi tele egyébként a magyar parlamentet és a magyar közéletet, akkor azért számunkra legalábbis igencsak kérdőjeles, hogy miért nem indítanak önök

akkor eljárást, amikor kiderül, hogy bizony egy ilyen komoly ügyben érintettek az országgyűlési képviselők is esetlegesen és az európai parlamenti képviselők. Esetlegesen arra is tudunk gondolni, hogy talán akkor a Jobbikot akarják védeni ezzel kapcsolatosan, hiszen kiderült az is, hogy van a Jobbiknak olyan képviselője is, aki egy kvázi cégtemetővel kapcsolatos ügyben érintett állítólag, ezt sem tudjuk pontosan. Arról is hallottunk, hogy ezekben a cégtemetőkből közpénzt, köztartozásokat tüntettek el; talán a régi Josip Tot- és Kaya Ibrahim-féle - hogy is mondjam - modelleket alkalmazták.

Itt is látszik, hogy a Fidesz és a Jobbik néha öszeér, de természetesen azt szeretnék kérni a Legfőbb Ügyészségtől, hogy pártatlanul végezzék el a munkát, azt, ami az önök feladata, és természetesen, ha egy politikai párt érintett, akkor azzal kapcsolatban is járjanak el. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem a legfőbb ügyész urat, akar-e élni az egyperces hozzászólás lehetőségével. *(Dr. Polt Péter jelzésére:)* Igen, parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Szeretném azt hangsúlyozni, képviselő úr, hogy nálunk ez a fogalom nem létezik, hogy politikusbűnözés. Vannak bűncselekmények, amelyek a büntető törvénykönyvbe ütköznek, és akárki követi el ezeket, azok ellen szigorúan és következetesen fellépünk. Ha ön megnézi az esetleges múltbeli történéseket, akkor láthatja, hogy az politikai pártállás nélkül történik.

A jelen ügyben is, ha lesz ilyen bizonyíték, akkor fel fogunk lépni, és erről a nyilvánosság is tájékozódni fog. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Apáti István képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Mikor segítenek a legszegényebbeknek?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt Tállai András államtitkár urat jelölte ki a válaszadásra. Látom, hogy a képviselő úr elfogadja a válaszadó személyét. A képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Immáron sokadszor kell megkérdeznem öntől, hogy a kormány miért nem akarja végrehajtani az alapvető élelmiszerek áfatartalmának 27 százalékról 5 százalékra történő csökkentését. Ugyanis gyakorlatilag bizonyított tény, hogy Magyarországon több mint 4 millió ember él a létminimum alatt, tehát szinte minden második magyar ember kevesebbet keres, kevesebb pénzből

kénytelen megélni havi 87 510 forintnál. Úgy gondolom, ez szomorú, és amikor a folyamatos gazdasági sikerpropagandát lehet hallani a különböző közszolgálati csatornákon, akkor jó lenne ezeket a szomorú adatokat és tényeket is hozzátenni.

Ráadásul nyilvánvaló, hogy ezeknél a tömegek-nél reális, belátható időn belül jövedelemnövelés, bevételnövelés nem vagy csak nagyon kis mértékben realizálható, éppen ezért kézenfekvő, hogy a kiadási oldalt kellene csökkenteni a családokra rakódó terheknek. Az már egyébként csak hab a tortán, hogy önök a tűzifa áfatartalmának csökkentését is elmulasztották, amely ugyan most a fűtési szezon végével fél évre lekerül a napirendről, de fél év múlva új fűtési szezon kezdődik, és ezt a problémát sem voltak képesek megoldani, legfeljebb csak toldozták-foldozták.

Ami pedig az alapvető élelmiszerek áfatartalmának csökkentését illeti, az azért is egyre sürgetőbb kérdés, hiszen a közhiedelemmel ellentétben ez nemcsak az északi és a keleti megyéket érinti, tehát államtitkár úr, ez nemcsak Borsod, Szabolcs, Heves, Nógrád megye problémája, hanem Nyugat-Magyarország egyre több megyéjében is egyre több ember él a létminimum alatt.

(14.00)

Ez a tapolcai térségre is igaz. Én magam a tapolcai kampány során meglepődve tapasztaltam, hogy mennyire hasonlóak a tapolcai, a sümegi, az ajkai térség problémái az északi és a keleti térségben élő emberek problémájához. Tehát ha úgy tetszik, én is egy tévedésben voltam, egy tévedésben leledzettem, hiszen ugyanazok a problémák gyötrik az ott élő embereket is.

Éppen ezért megkérdezem öntől, hogy tekintettel arra, hogy a termékkör szűkebb vagy tágabb meghatározásától függően 70-200 milliárd forint közötti összegről van szó, nem látja-e kigazdálkodhatónak. Önöknek nem érnek meg ennyit a szegény emberek?

Ezért jogos a kérdés, hogy miért nem akarnak segíteni a szegényeknek, illetőleg mikor hajlandóak végre ezt a kérdést napirendre venni. Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Tehát itt egy alapvető elvi, gondolkodásbeli különbség van a Fidesz-KDNP-kormány és önök, a Jobbik között, hiszen a szegénységpolitikát az adózási rendszer átalakításához, illetve az adózást a szegénységpolitikához igazítani vé-

leményünk szerint nem helyes, és ez nem jó út, ez nem vezet sehová.

Csak példaként mondom, hogy ha az alapvető élelmiszerek áfáját csökkentjük, az nemcsak az alacsonyabb jövedelműeknek jelent kedvezményt, hanem a magasabb jövedelműeknek is, ami alapvetően egy igazságtalan dolog, ha csak azt a célt nézzük (Szávay István: *És mi van az adórendszerrel, az egykulcsos adóval?*), hogy a szegényebbeket szeretnénk támogatni.

Ez nem azt jelenti persze, hogy a forgalmi és a fogyasztási áfákat nem kell csökkenteni. De igen, csökkenteni kell, ebben egyetértünk. Jelenleg azonban a kormány más döntéseket hozott, máshogy közelíti meg a kérdést, például bővítette a közfoglalkoztatást, ezáltal százezreket vont be a jövedelem-szerzésbe és a munka világába is. Több pénz jutott ezeknek az embereknek. Vagy kibővítette a családi adókedvezményt, az egykulcsos adórendszerrel vagy azzal, hogy a járulékokból is le lehet vonni ezt az adókedvezményt.

Vagy például ön említette, hogy a kiadást kell csökkenteni az áfával. Amikor a rezsicsökkentéshez kapcsolódó döntéseket meghoztuk, évi 300 milliárd forintot hagytunk az emberek zsebében, tehát pontosan azt csináltuk, amit ön kér, csak nem azzal a módszerrel. Vagy például a devizahitelesek rendezése is azt jelenti, ebben alacsonyabb jövedelműek is vannak sokan, hogy több pénz maradt a zsebükben. Nem is beszélve a jövedelemnövekedésről, az elmúlt két évben reáljövedelem-növelés volt Magyarországon, vagy az inflációnak a kérdéséről, amikor nincs infláció az országban, csökken az infláció mértéke az alapvető élelmiszerek tekintetében.

Tehát igenis, más módszerekkel a kormány próbálja elérni azt a társadalompolitikai célt, amit ön is feszeget. Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces válaszára Apáti István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Nagy türelemmel végighallgattam szokásos válaszát, amit előre borítékolni mertem. Felhívom a szíves figyelmét néhány tényre.

Szijjártó Péter külügyminiszter úr 2009 tavaszán kiváló ötletnek tartotta az alapvető élelmiszerek áfatartalmának 27-ről 5 százalékra történő csökkentését. E tárgyban beadott javaslatot is, és egyébként akkor nem volt kifogásuk, nem volt aggályuk a tekintetben sem, hogy hogyan fog ez a végfogyasztói árakban megjelenni, akkor egy kitűnő állami ellenőrzési rendszerrel ezt megoldhatónak látták, mint ahogy valóban megoldható is lenne, ha lenne hozzá politikai akarat. 2012-ben, amikor először benyújtottuk ezt a javaslatunkat, akkor pedig lesöpörték az asztal-

ról, mondván, hogy ez így nem kivitelezhető, és nincs garancia arra, hogy a fogyasztói árak is 22 százalékos mértékben fognak csökkenni.

Államtitkár Úr! Németországban az alapvető élelmiszerek áfatartalma 7 százalék. Ma jelentette be a Kossuth rádió, hogy Romániában 9 százalékra fogják csökkenteni az alapvető élelmiszerek áfatartalmát, az általános áfakulcs pedig 24-ről 20 százalékra fog csökkenni.

Németország meg tudta oldani, Románia meg tudta oldani, mert van politikai akarat hozzá, Magyarország pedig nem tudja megoldani, a magyar kormány csak állandóan a kifogásokat keresi. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszára Tállai András államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Tehát nemcsak elvi álláspontbeli különbség van közöttünk, hanem felelősségbeli is. (*Dr. Schiffer András: Az igen!*) Ugyanis önök mint ellenzéki párt lényegében nem felelnek a költségvetés egyensúlyáért, nem felelnek azért, hogy Magyarország a túlzottdeficit-eljárásba vissza ne menjen. (*Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiban.*) Nem felelnek azért, hogy Magyarországon az adósság csökkenjen, és ez folyamatos csökkenést jelentsen. Nem felelnek azért, hogy a gazdasági növekedés tartós és fenntartható legyen, mert jólét, jobb lét csak ekkor lesz Magyarországon.

De nem felelnek azért sem, hogy megtörténjen a rezsicsökkentés, és utána a rezsicsökkentéssel elért eredmény fennmaradjon. Nyilvánvaló, hogy önök egy dologért felelnek, hogy olyat mondjanak, ami az embereknek tetszik; tehát hogy önök cukik legyenek. (*Derűtség.*)

De mondhatnak cukikat, mondhatnak szépeket, a felelősség a kormánypartokon marad, és a Fidesz-KDNP csökkenteni fogja az alapvető élelmiszerek áfáját, amikor annak minden gazdasági és egyéb feltételei fenn fognak állni. Ma még nem áll fenn. Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Firtl Máttyás képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Ép testben ép lélek?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja Rétvári Bence államtitkár urat válaszádnak. Képviselő úr, akkor öné a szó, parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! 1948. április 7-én az ENSZ szakosított intézményeként megkezdte működését az

Egészségügyi Világszervezet, a WHO. Erre az eseményre emlékezünk az egészségügyi világnapon.

A világszervezet célja a nemzetközi egészségügyi munka irányítása, összehangolása. A WHO definíciója szerint az egészség annak foka, amennyire az egyének, a közösségek képesek önmaguk kiteljesítésére és szükségleteik kielégítésére, valamint megbirkózni a környezet kihívásaival, és megfelelő egyensúlyt alakítanak ki.

Az egészséget befolyásoló tényezők közül a leg hangsúlyosabb elem az életmód. Ezt követik a genetikai tényezők, majd a környezeti hatások, az egészségügyi ellátás. A lakosság jó egészségének megőrzése, egészségi állapotának javítása, fejlesztése egyéni és társadalmi felelősség. Minden magyar állampolgárnak alapvető emberi joga az elérhető legkedvezőbb egészségi állapot. A jó egészség önmagában is jelentős egyéni és társadalmi érték, ugyanakkor egyéni és társadalmi erőforrás. A lakosság jó egészsége a fenntartható gazdasági növekedés záloga.

A WHO minden évben az egészségügy világnapján kiemeli egy részterületet, ami kiemelten fontos az egészségügy területén. Ez idén az élelmiszer-biztonság. Mint tudjuk, az élelmiszer-ellátás szerteágazó és bonyolult folyamat, a termőföldtől az asztalig számos helyen veszélyforrással bír. A nem biztonságos élelmiszerek számos egészségügyi problémához vezethetnek. Az élelmiszer által közvetített megbetegedések döntő része az ételek helytelen, nem biztonságos módon történő előkészítésére vezethető vissza, az élelmiszer-előállító vállalkozásoknál, a magánháztartásokban egyaránt. Ezért a megbetegedéseket és számos más betegséget meg lehet előzni helyes neveléssel, megfelelő intézkedéssel. Mint ahogy a WHO is említi, az egészség nem csupán a betegség hiánya, hanem a teljes testi, lelki, szociális jólét állapota.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, mit tesz a kormány annak érdekében, hogy a jelen és a jövő nemzedéke ép testben ép lélekkel nézhessen szembe a rá váró kihívásokkal. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormánynak is fontos célkitűzése, hogy a magyar lakosság egészségi állapota folyamatosan javuljon, az egészségben eltöltött évek száma növekedjen, jobb legyen az ellátórendszerhez való hozzáférés és az egyenlőtlenségek csökkenjenek.

A kormány 2015 januárjában elfogadta az egészséges Magyarország ágazati stratégiát, amely a Semmelweis-terven alapulva ezen célok megvalósí-

tását tűzte ki céljául. A stratégiai cél 2020-ra a születéskor várható, egészségben eltöltött életek két évvel történő növelése.

Az elmúlt években számos olyan fontos intézkedés született, amely az egészségesebb életmód megvalósítását segíti elő. Ilyen volt például a nemdohányzók védelméről szóló törvény, ennek kapcsán is WHO-elismerésben részesült Magyarország és Magyarország miniszterelnöke, amelynek értelmében közforgalmú, zárt légtérű helyeken, közösségi terekben nem lehet dohányozni. Ezzel az intézkedéssel évente ezrek életét lehet megmenteni. 2012-2014 között több mint 200 ezer ember hagyta abba a dohányzást ennek az intézkedésnek köszönhetően, és valószínűleg sok ezer ember életét sikerült ezzel megmenteni.

Az egészségesebb étkezés érdekében is több intézkedés történt, erre utalt képviselő úr is. A népegészségügyi termékadó vagy a népszerűbb nevén a chipsadó bevezetésével kevesebb egészségre káros terméket fogyasztunk, egyes gyártók pedig maguk is változtattak a termékeik összetételén. A mesterséges transzsírsavak bizonyítottan jelentős szerepet játszanak a szív- és érrendszeri betegségek kialakulásában, minimális szintre csökkentésükről 2014-ben hoztunk rendeletet.

(14.10)

Az új közétkeztetési rendelet rendelkezéseit szeptember 1-jétől kell alkalmazni. Ezzel az étrend változatosabb lesz, minősége javul, több lesz a közétkeztetésben adott tej, tejtermék, zöldség és gyümölcs, kevesebb lesz az ételek só-, cukor- és zsírtartalma, kevesebb lesz az adalékanyag, és az alapvető alapanyagokat pedig 40 kilométeren belülről fogják szállítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Firtl Mátyás képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a válaszát, és köszönöm azt is, hogy amit az ágazati stratégiában megfogalmaztak, azt próbálják megvalósítani, mint ahogy az az elmúlt időszakban valóban bebizonyosodott, amire államtitkár úr példákat is sorolt. De mint az elmúlt időszakban is számos területen megtapasztalhattuk, az élelmiszer-biztonsági kérdésekben tovább kell haladni ezen az úton, pontosabban azon a részen is, hogy a hatósági ellenőrzések fokozását is meg kell tenni, hiszen a teljes területen ezeket a biztonsági ellenőrzéseket el kell végezni, hiszen számos alkalommal értesülünk arról, hogy milyen hústermékek, egyéb fordulatok meg az élelmiszerláncban.

De ugyanilyen fontos nemcsak az ön tárcájához tartozóan, de az egyéb, FM-tárcához tartozó génmanipulált dolgoknak is a teljes mértékű tilalma és visszaszorítása. Úgyhogy továbbra is azt támogatjuk, amit a kormány *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a stratégiában megfogalmazott. Köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt, hogy Magyarországon mindenki számára biztosított legyen az, hogy génmanipuláció-mentes élelmiszert fogyasszon, most már az Alaptörvény rögzíti. Kétharmados garancia van arra - Európában is, azt hiszem, ez igencsak progresszív, előremutató -, hogy nem lehet Magyarországon különféle génmanipulált vagy élelmiszerszemétnek nevezhető élelmet adni az embereknek a boltok polcain, és mindemellett pedig rendkívül fontos, hogy mit adunk a kórházakban, mit adunk főleg az iskolákban, hogyan szoktatjuk hozzá a gyerekeket az egészséges étkezéshez. Ez számtalan problémával és nehézséggel küzd nyilvánvalóan, hiszen ha valakik otthon megszoktak egy nagyon sózott étrendet, egy nagyon zsíros étrendet, akkor lehet, hogy meg sem eszik az iskolában azt az egészséges ételt, ami sokkal több tejet tartalmaz, sokkal több zöldséget tartalmaz, sokkal egészségesebben van elkészítve. Éppen ezért ez egy nagyon nehéz munka, és sok esetben a gyerekeket csak folyamatosan lehet hozzászoktatni ehhez az egészséges étkezéshez.

De a kormány azzal, hogy elfogadta ezt a rendeletét, egyértelműen letette a voksát emellett, és a mintamenzaprogramban pedig az elmúlt években már tízezrek ebben az egészségesebb étkezésben részesültek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Schiffer András képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: **„Hogyan engedélyezhette a pénzügyi felügyelet a Quaestor kötvénykibocsátásait?”** címmel. Tájékoztatom frakcióvezető urat, hogy Matolcsy elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra az MNB alelnökét, Balog Ádám urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válasszal az elnök urat.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): A sürgősségre tekintettel kénytelen vagyok elfogadni.

ELNÖK: Nem kénytelen, elnök úr...

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): De igen. *(Derülség.)*

ELNÖK: ...de ha úgy ítéli meg, akkor magától értetődő. Frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 4. § (7) bekezdése alapján az MNB többek között feltárja a pénzügyi közvetítőrendszer egészét fenyegető üzleti és gazdasági kockázatokat, elősegíti a rendszerszintű kockázatok kialakulásának megelőzését. Majd a (9) bekezdés c) pontja alapján az egyes pénzügyi szervezeteket, illetve a pénzügyi szervezetek egyes szektorait fenyegető nemkívánatos üzleti és gazdasági kockázatok feltárása is a jegybank feladata, illetve a megelőző intézkedések alkalmazása.

Ennek fényében különösen érdekes választ kapnom a következő kérdésekre. Kapott-e a jegybank, annak vezetői - különös tekintettel a felügyelet vezetőire - bármilyen formális vagy informális tájékoztatást a Quaestor-csoport pénzügyi helyzetéről a kormányzat bármely szintjéről az elmúlt hónapokban? Egy gazdasági lap információi szerint Velkey Csabát, a felügyelet egyik régi munkatársát, aki a Quaestor-ügynön dolgozik, kényszerszabadságra küldték egy hete. Miért?

Azonkívül szeretnék választ kapni arra, hogy miért nem tűnt fel a jegybanknál: mégis miért fizet a Quaestor 9 százalékos kamatot, amikor a banki megtakarítási kamat 4 százalékos volt? Annak sem néztek utána, hogy mit tud a Quaestor, ami miatt több mint kétszer annyi kamatot tud fizetni. Kérdés továbbá az, hogy vizsgálta-e az MNB legalább az összevonás utáni engedélynél, 2014. november 20-án, hogy miből fogja visszafizetni a Quaestor Hrrurira, az egész Quaestor-csoport a kölcsönt. Kérdés továbbá az, hogy az előző évek gyakorlatától eltérően nem 50, hanem 70 milliárdos kötvénykibocsátást engedélyezett a jegybank. Miért? Ez már csak azért is érdekes, mert hogy nem vehette észre a jegybank, hogy 150 milliárdnyi hamis kötvény van a piacon? Kérdés továbbá az is, hogy lehet 70 milliárdnyi kötvénykibocsátásra engedélyt adni egy 10 milliós törzstőkéjű cégnek?

Várom kíváncsian a válaszát. Köszönöm szépen. *(Schmuck Erzsébet tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Most megadom a szót Balog Ádám alelnök úrnak, kettőperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. BALOG ÁDÁM, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindekelőtt szeretném tisztázni, hogy a Quaestor Érték-

papír-kereskedelmi és Befektetési Zrt.-nél feltárt visszaélésnek semmi köze a Quaestor Hrurira Tanácsadó és Szolgáltató Kft. számára engedélyezett kötvényprogramhoz; legalábbis nagyon-nagyon sok áttétellel van köze. Ez utóbbi egy legális kötvényprogramot hajt végre, meg már nyolc éve, és a probléma pedig nem ebből fakadt, hanem abból a 150 milliárdos, engedéllyel nem rendelkező fiktív kötvénykibocsátásból, amire az elmúlt hetekben derült fény. Tehát nagyon-nagyon fontos a kettőt elkülöníteni. Ez olyan dolog képletesen szólva, hogy egy autónak a minősége, hogy jó autó vagy rossz autó, teljesen független attól, hogy ezt az autót még négyszer adják el, mert értelemszerűen az egy másfajta kategóriába kívánczok.

Ha már a kérdéseiben felvetette azt, hogy miért hagytuk mégis jóvá, miért nem vettük észre, szeretném felidézni, hogy nyolc éve van folyamatosan engedélye a Quaestor-csoportnak erre a kötvényprogramra. Legelőször 2007-ben Veres János pénzügyminisztersége idején hagytak jóvá 50 milliárd forintot. Ezt követően minden évben jóváhagyták ezt az 50 milliárd forintot. A 70 milliárdos emelés, amit említett a képviselő úr, az pedig 2013 szeptemberében történt, a nemzeti bankos integráció előtt.

A Nemzeti Bank valóban szintén ezt az engedélyt megemelte, megújította, és 70 milliárd forintban engedte ezt a programot folytatni. Ebből a 70 milliárd forintból jelenleg 58 milliárd forint van kibocsátva ténylegesen. A maradék 150 milliárdnak, ahogy már korábban is mondtam, ehhez semmi köze nincsen.

Kérdezte egyik kollégánk szabadságolását. Megmondom őszintén, a kérdés alapján ebből nem készültem. Úgy tudom, szabadságon van. Nyilván, ha ennél komolyabb probléma lett volna velem, akkor ennél komolyabb lett volna az intézkedés is.

Arra, hogy miért tud kétszer annyi kamatot fizetni vagy nem fizetni, azt szeretném megismételni, már korábban is jeleztük, hogy nem nemzeti banki kérdés, azt a jegybank nem hagyja jóvá (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), nem is kell jóváhagynia. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra Schiffer András frakcióvezető úré a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Jó, szóval, én továbbra is szeretnék választ kapni arra a kérdésemre, hogy hogyan lehet a Quaestornak 50 milliárd forintos kötvénykibocsátásra engedélye úgy, 9 százalékos kamatonál, hogy napi több mint 12 millió forint a kamatteher. Egy olyan cégről beszélünk, amelynek 10 millió forintos törzstőkéje van. Nem vizsgálták azt, hogy ez a cég miből fog visszafizetni bármit?

Tavaly novemberben, amikor a 70 milliárdra újabb engedélyt adott a jegybank, nem vették észre, hogy itt egy bedőlő piramisjátékról van szó? De

föltehetném azokat a kérdéseimet is, hogy mit keresett például Kiss Szilárd a Quaestor felügyelőbizottságában. Tudják-e önök a jegybanknál, hogy kicsoda Orgován Béla? Nem hiányzik-e önöknek például egy felügyelőbizottság, nem könnyítené-e meg a munkájukat?

És nem utolsósorban: nem kellene-e a jegybanknak például elkülöníteni egy alapot a hatalmas nyereségből paloták és festmények vásárlása helyett, hogy a közigazgatási jogkörben okozott kárt a Quaestor-károsultaknak és más károsult kisbefektetőknek meg tudják fizetni? Köszönöm szépen. (*Schmuck Erzsébet tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre Balog Ádám alelnök úré a szó. Parancsoljon!

DR. BALOG ÁDÁM, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Számos kérdést tett fel kérdése elején. Erre azt tudom mondani, hogy azért nem, mert a Nemzeti Banknak semmi köze nincsen, semmi olyan törvényi előírás vagy egyéb szabályozás nincs, ami alapján nekünk azt kellene vizsgálnunk, hogy ki egy felügyelőbizottsági tag egy ilyen jellegű intézménynél. Nekünk a pénzügyi jellegű intézmények szolgáltatóira van felelősségünk. Aki nem pénzügyi intézmény például, mert ingatlant épít, ahhoz jelen pillanatban a Nemzeti Banknak még semmi köze nincsen.

Ettől függetlenül egyetértek abban önnel, hogy a kisbefektetők érdekeit jobban kell védeni az államnak jegybankostól, államostól. Ezért is javasoljuk a mai napon azt, hogy a BEVA kártalanítási keretét emeljük fel az OBA-szintű 100 ezer euróra, valamint javasoljuk szintén a kormánynak, hogy vizsgálja meg az OBA és a BEVA összevonhatóságát. Úgy látjuk, hogy az OBA egy jól bejáratott, jól működő intézmény, és lehetne hasznosítani a sebességét például a mostani károsultak kárának a megtérítése esetében is.

Ezért az összevonást javasoljuk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Rogán Antal az offshore-lovagok védőszentje?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Köszönöm szépen, képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét, így Tóth Bertalan képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Önök 2010-ben nagy csinnadrattával harcot hirdettek az offshore hátterű cégekkel szemben. Választási győzelmüket

követően ez a lendület alábbhagyott, sőt Rogán Antal 2011-ben egy törvénymódosítás során az önök szavazataival kivette a személyi jövedelemadó törvényből azt a rendelkezést, hogy az adóbevallásban fel kellett volna tüntetni az offshore-cégekből ki nem vett osztalék összegét, sőt 2010-ben ugyancsak eltöröltek egy adózási szabályt, ami arról szólt, hogy az offshore-okba utalandó összegek után 30 százalékos adót kell fizetni.

2011-ben ugyan hoztak egy törvényt a nemzeti vagyronról, amely kifejezetten tiltotta, hogy offshore háttérű cégekkel állami cégek vagy önkormányzatok szerződést kössenek - így derült fény arra, hogy a Közgép valós tulajdonosa Simicska Lajos -, azonban láthatjuk, hogy önök ezt a törvényt sem tartják, illetve tartatják be, hiszen Rogán Antal felügyelete alatt a letelepedési kötvényeket offshore háttérű cégek adják el, több tízmilliárd forint haszonra tesznek ezzel szert; láhattuk a MET Zrt.-nél, hogy közel százmilliárdot kerestek offshore háttérű cégek; de azt is láthatjuk, hogy a Quaestor maga is egy offshore tulajdonú cég, és sem a Külügyminisztériumot, sem az agrárminisztériumot, sőt az önkormányzatokat sem zavarta, hogy a nemzeti vagyronról szóló törvény tiltó rendelkezése ellenére ilyen rendelkezéseket kötöttek.

Szeretném megkérdezni államtitkár úrtól, hogy mi a véleménye az offshore-cégek és az állam kapcsolatáról. Terveznek-e vizsgálatot, felelősségre vonást, illetve az adójogszabályok módosításával terveznek-e adóketést ezekre az offshore-utalásokra, offshore-cégekre, és egyszer s mindenkorra elveszik-e a fideszes vállalkozók kedvét attól, hogy offshore-cégekben tüntessenek el közpénzeket? Várom válaszát. Köszönöm szépen *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kérdésének a címe Rogán Antalra vonatkozik. Úgy gondolom, ez a támadás azért éri Rogán Antalt, mert felsorolta annak a 12 képviselőnek a nevét, akik nem szavazták meg az Országgyűlésben a brókerbotrány kapcsán azt a törvényjavaslatot, hogy a magánvagyonukkal is felelniük kell a büntetőeljárás elindulása előtt abban az esetben, ha 50 millió forintnál nagyobb a kár. Ez tehát nyilván egy visszavágás. Az MSZP-s képviselő ezzel az LMP-seket védi, akik nemmel szavaztak, valamint a független képviselőket.

A kormánynak nem kell magyarázkodnia az offshore-cégek vonatkozásában, hiszen amit az MSZP-kormányzás 2010-ig nem tett meg, azt a Fidesz-kormány megtette, nevezetesen, hogy bizonytalan, átláthatatlan háttérű cégek nem végezhetnek Magyarországon közbeszerzés által semmilyen szol-

gáltatást, áruszolgáltatást vagy építőipari munkát, és ez a törvény a mai napig igenis be van tartva.

Ami pedig azt a bizonyos állampolgárok részére az ÁKK által értékesített kötvényt illeti - amit a Gazdasági bizottság és nem Rogán Antal jelöl ki, és az Országgyűlés fogadta el ezt a törvénymódosítást -: ezzel kapcsolatban az átláthatóság teljes egészében biztosított, hiszen a bizottság 4/2010-2014. számú határozatában az alkalmassági kritériumok teljes egészében felsorolásra kerültek. Az ügylet nemzetbiztonsági kockázatát pedig nem a Gazdasági bizottság és nem Rogán Antal, hanem a magyar hatóságok vizsgálják.

Azt gondolom, a Szocialista Pártnak inkább azon kellene elgondolkodnia, hogy az ő idejükben miért nem születtek olyan törvények, amelyek az átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű cégeket kizárják ebből a lehetőségéből. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Tóth Bertalan képviselő úré a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én magam megszavaztam ezt a törvényjavaslatot, tehát nincs bennem személyes bosszúvágy, bár ha tudtam volna, hogy a Quaestor-bankban lévő különböző vagyonekat kivonják a törvény hatálya alól, akkor elgondolkodtam volna rajta.

De mindenesetre nem kaptam választ arra, hogy terveznek-e adóketést. Ön visszautalt a múltra, ezért szeretném önnek jelezni, hogy ezeket az offshore-utalásokra és offshore-osztalékra vonatkozó adójogszabályokat az előző kormányzatok vezették be, majd pedig Rogán Antal javaslatára önök törölték el, amivel lehetőséget adtak arra, hogy ezek a vállalkozások a továbbiakban is folytatódjanak.

Kérem, válaszoljon arra a kérdésemre, hogy kívánna-e újabb adókat kivetni offshore-vállalkozásokra, azok utalásaira, és egyszer s mindenkorra elvenni a fideszes vállalkozók kedvét attól, hogy ilyen cégeken keresztül hordják ki a közpénzeket Magyarországról. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ma semmilyen adókedvezmény nem jár az offshore-cégeknek, ezért önnek ez az állítása a törvények nem ismeretét vagy politikai csúsztatást jelent. Az adótörvények változása összességében kerül az Országgyűlés elé, és nyilvánvalóan akkor fogunk ezzel a kérdéssel foglalkozni.

De ha már az offshore-cégeknél és offshore-pénzeknél tartunk: újra fel kell hozzam, és önnek kell hogy elmondjam, mert ön tette fel a kérdést, hogy ne felejtse el, a valódi offshore-botrány az önök által kinevezett Magyar Nemzeti Bank elnökét illette, hiszen a Magyar Nemzeti Bank elnökeként Simor András a saját vagyonát, a saját pénzt kivitte Magyarországról, és offshore-cégbe tette. Ez az igazi offshore-botrány, amit a Magyar Nemzeti Banknak az önök által megszavazott szocialista elnöke tett ebben az országban! Ő hiteltelenítette el ezzel a teljes magyar pénzügyi rendszert. Inkább ezen kellene elgondolkodni és ezzel kellene foglalkozni. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 27 perc van. Az azonnali kérdések órája letelt.

Személyes érintettség címén Novák Előd képviselő úr kért szót. Most van lehetőség arra, hogy megadjam a szót.

Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt óvodás szintű vádjára szeretnék reagálni, amely körülbelül úgy hangzott, hogy aki mondja másra, az mondja magára. Az MSZP láthatóan sérelmezi, hogy hadat üzentem, hadat üzentünk a politikusbűnözésnek, de ez még nem ok arra, hogy a politikusbűnözés kategóriájába soroljon minden, bármilyen munkaszerződést. Én ezzel kapcsolatban szeretnék számot vetni. Természetesen örülök neki, ha akár az Európai Parlamentben, akár másutt elszámoltatják azokat a politikusokat, akik jogtalanul használják fel a különböző kereteiket.

Azonban ahogy a parlament honlapjára föltöltött önéletrajzomban már a nagy leleplezés előtt is mindig is látszott, mindig is vállaltam, országgyűlési képviselővé válásom előtt valóban egy jobbikos képviselő magyarországi asszisztense voltam. A politikát természetesen nem ma kezdtem, ha úgy tetszik, végigjártam a ranglétrát. Próbálják persze elvtelenségnek feltüntetni azt, ha mi az Európai Parlamentben képvisellel rendelkezünk, azonban az, hogy egy rendszert meg akarunk változtatni, nem jelenti azt, hogy ennek a rendszernek ne lehetnének akár képviselői vagy más jellegű alkalmazottjai, akár az Európai Parlamentben, akár máshol. A magyar alkotmányos rendszert is meg akarjuk változtatni, de ez sem jelenti azt, hogy ne vennénk részt például a magyar parlament munkájában. Amikor országgyűlési képviselő lettem, ráadásul lemondtam az európai parlamenti titkári pozícióról - ha lehet ezt ennek nevezni -, tehát egy évig sem töltöttem be ezt a havi 100 ezer forintos díjazású asszisztensi munkakört, amelyet én főállásnak tekintettem, ez idő alatt más állásom nem volt.

Végezetül arra kérem az MSZP-t, hogy inkább a saját háza táján söprögessen. Kérdezze meg például, hogy Szanyi Tibor milyen keretből fedezte a Gój Motorosokkal kötött és elbukott fogadását, vagy hogyan használta fel itt az Országgyűlésben az MSZP gyakornoki programját perverz vágyainak kielégítésére...,

ELNÖK: Képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ...mely nemcsak vád...,

ELNÖK: Képviselő úr, a jelzőit...

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ...a bizonyítékok megtalálhatók a kuruc.info hírportálon. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, kérem, hogy a jelzőit válogassa meg! Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr: „Az elmúlt hét fontosabb eseményei?” címmel. Megadom a szót 5 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

(14.30)

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt időszakban is fontos eseménynek kell tekintenünk, hogy az egészségügyben lényegében a kormány kezdeményezésére nem történt semmi. Itt a Házban azonban kialakult egy vita egy konkrét projekt kapcsán, ami egészen jól szimbolizálja, hogy a Fidesz-KDNP és a kormány milyen módon áll az egészségügyhöz. Ez a vita L. Simon László és közöttem alakult ki mintegy két héttel ezelőtt, amikor is azt állítottam, hogy Jászberényben a kórház átalakítása és működtetése során a Fidesz olyan módszereket alkalmaz, ami vizsztatásító és követelehetetlen, legalábbis normál gazdasági keretek között.

Ezek a megoldások, amiket ott alkalmaznak, nem a gazdaság működését segítik, hanem kifejezetten olyan helyzetet teremtenek, amelyben a beszállítókat jelentős hátrányba hozzák. Ráadásul teszik ezt úgy, hogy itt képviselőtársam, Pócs János képviselő úr sűgására vagy tájékoztatása alapján államtitkár úr azt állította, hogy ezt a korábbi polgármester követte el. Ehhez képest a valóság az, és ez ma teljesen nyilvánvaló, ezért örülök is annak, hogy L. Simon László államtitkár úr visszatér a terembe, hogy éppen a fideszes képviselők kezdeményezésére szüntették

meg azt a szerződést, amellyel igen jelentős, 750 millió forintos kárt okoztak a jászberényi önkormányzatnak.

Igenis, az önök felelőssége az, hogy ezt a kárt megtérítsék, nem pedig eltussolják. Ráadásul teszik ezt úgy, hogy úgy tűnik, egyre inkább gyakorlattá alakítják át, mégpedig abban a formában, hogy a beszállítók tartozásait egy szervezeti átalakítással ott hagyják a volt szerződés, a volt cég kereteiben, és úgy csinálnak, mintha a kórház új üzemeltetése tiszta lenne, sőt azzá akarják tenni. Ehhez képest ekkora adósságot halmoztak fel, a fideszes képviselő-testület döntése és az akkori polgármester tiltakozása ellenére.

Államtitkár Úr! Ön nem mondott igazat akkor, amikor ennek az ellenkezőjét próbálta bizonygatni. Ezért el kell számolnia ezzel, mert az a valóság, hogy önök kárt okoztak Jászberény önkormányzatának és az ott élőknek. Ráadásul önök, úgy tűnik, az egészségügy átalakításának keretében azokat a módszereket, amelyeket itt alkalmaznak, ki akarják terjeszteni másra is, illetve más kórházakra is. Néhány hónappal ezelőtt önök azt ígérték, hogy a korábban az egészségügyi rendszerből kivont 70 milliárd forintot visszateszik, holott egyébként nem csinálnak mást, mint időnként az egészségügy számára járó forrást, amit az egészségügytől elvettek, a kórházaktól elvettek, csepegtetik számukra.

Ráadásul teszik ezt úgy, hogy egyébként a beszállítókkal leülnek, őket arra kényszerítik, hogy tulajdonképpen a jogos számlaköveteléseik valamekkora hányadát fogadják el, ha kifizetik, és mondjanak le egyéb követelésükről. Hát, tisztelt államtitkár úr, tisztelt képviselő úr, ez elfogadhatatlan magatartás. Ez semmiképpen nem illeszkedhet ahhoz, amit önök állítanak, hogy április 1-jétől a kórházak tartozása megszűnik. Ha így akarják megszüntetni, hogy egyébként a jogos követeléseket önök nem hagyják érvényesíteni, azt a munkát nem akarják kifizetni, amit elvégeztek a beszállítók, elvégeztek a dolgozók, akik éjt nappallá téve dolgoznak azon, hogy ezek a kórházak működésképesek legyenek, akkor önök becstelenül járnak el velük szemben.

Éppen ezért követelem azt, követeljük azt, hogy a kórházak számára járó juttatást adják meg, és a beszállítók követeléseit pedig elégítsék ki. Adják meg azt, ami az egészségügynek jár! Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

Parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, semmi újat nem mondott képviselő úr a múlt heti felszólalása óta *(Varju László: Csak az igazat. - Felzúdulás a Jobbik soraiban.)*

ahhoz képest, amit egy héttel ezelőtt elmondott. Ugyanazt tudom mondani, mint egy héttel ezelőtt, az ön DK-s politikustársa, az egykori MSZP-s polgármester, Gedei József volt az, aki 2008-ban felmondta a szerződést, és ő az, aki HospInvestnek át akarta játszani a kórházat. Tetszik vagy nem teszik, ez a helyzet. Önnek az ön párttársánál kell reklamálnia.

Minél hangosabban kiabál idebenn a Házban, minél többet kiabál a Házban, akkor sem lesz igaza. Sajnos, a tények nem ön mellett vannak. A választópolgárok pedig tisztában vannak azzal, hogy ki az, aki azt a kórházat át akarta játszani annak magánüzemeltetőnek, amelyik már az egri kórháznál is leszerepelt - pont, tisztelt képviselő úr. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából: „Az e-book hazai elterjedésének gátja maga a kormány” címmel Magyar Zoltán képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Európa számos országában fokozatosan váltja fel a papír alapú könyvet az elektronikus, úgynevezett e-book. A digitális kor hatalmas lehetőségeket kínál a jövőben, elég, ha csak arra gondolunk, hogy mérhetően jelentősen növeli az olvasás népszerűségét a fiatalabb korosztály körében. Az egyedüli mód az alkotói és olvasói elvárásoknak való megfelelésre az innováció és a fejlődés támogatása. Ugyanez igaz a könyviparban is.

Az olvasást több szempontból kényelmesebbé tevő e-könyv-olvasók iránt egyre növekszik a kereslet. Míg tavaly a világpiac 20 százalékkal nőtt, Európában 30-40 százalékos volt a növekedés. Annak ellenére, hogy a Jobbik a hagyományos könyvvásárlást és olvasást is támogatja, tény, hogy a korral való haladás mellett fontos a digitális könyv környezetkímélő hatásainak kiemelése is. Így roppant fontos lenne, hogy hazánkban is minél magasabb arányt képviseljen az e-book. Kiemelten fontos lenne egyébként az oktatási rendszerbe történő szerves beépítése is.

Viszont ez mindaddig szinte lehetetlen, amíg az állam ilyen magas áfával sújtja a terméket. Bár igaz, hogy vásárláskor digitális tartalmat veszünk meg, nem fizikai hordozón, és ilyen alapon szolgáltatásnak minősül, ennek ellenére mégis kulturális terméknek kell tekintenünk. Ennek értelmében viszont elvárható, hogy ahogyan minden hasonló terméknél, itt is 5 százalékos legyen az áfa kulcsa, ez alatt lehesen forgalmazni. A magas áfa hatással van az e-könyvek kereskedelmére is, mégpedig olyan módon, hogy a legális piac serkentése helyett továbbra is alternatív, illegális letöltőhelyek felé tereli az olvasókat.

Véleményem szerint a termék értékesítésekor nem a fizikai meglétre, hanem a tartalmiságra kell a hangsúlyt helyeznünk, oda kell ezt besorolnunk. Egyre több ország túzi napirendjére a témakört, hiszen nemcsak nálunk jelent a kérdés dilemmát, így, úgy gondolom, a magyar kormányknak is lépést kell ezekkel a változásokkal tartania. Ideje lenne átgondolni, hogy a világrekord magas áfakulccsal kapcsolatos felmerülő ezen problémát kezeljék.

A cégeknek egyébként árazási stratégiát is kell változtatniuk ahhoz, hogy a veszteségeiket kiegyenlítsék, a meglévő szolgáltatási szerződéseket felül kell vizsgálniuk a partnerekkel szemben, és esetenként újra kell ezeket tárgyalni, ami szintén rengeteg pénz és idő. Sajnos, hazánkban 27 százalékos áfa vonatkozik az e-bookokra, miközben az európai átlag ennél jóval alacsonyabb. Úgy gondolom tehát, hogy szükséges lenne az e-könyvek áfájának csökkentése, hogy ezáltal a napjainkban egyre elterjedtebb olvasási formát népszerűsítsük a fiatalok és főleg a kevésbé fiatalok között egyaránt.

A mai magyar köznevelés is kiemelkedő erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy a felnövekvő generációkat olvasóvá, olvasottá nevelje. A nyomtatott könyvek ára az alacsony áfa mellett is igen magas, és ez is komoly akadályt jelent gyakran ahhoz, hogy az emberek kellőképpen olvasottá váljanak, és így ez is a megvalósítandó cél előtt áll akadályként. Ennek feloldására is alkalmas lenne az olcsóbban terjeszthető e-book. Legyen bár nyomtatott vagy digitális, a tartalom tesz azzá egy könyvet, ami, és nem a módszer, ahogy az olvasók hozzájutnak. Egy könyv az könyv, függetlenül a formájától. A könyvek létjogosultsága a tudás és a kultúra terjesztésében és fejlődésében is, azt hiszem, megkérdőjelezhetetlen. A kulturális stratégiánk központi eleme kellene legyen, hogy az olvasás és az irodalom mind népszerűbb legyen hazánkban.

Kérdezem tehát a tisztelt kormányt, mit kívánnak tenni annak érdekében, hogy hazánkat e gyorsan fejlődő könyvfelhasználási területen ne érje a továbbiakban versenyhátrány, és fel tudjunk zárkózni azon országokhoz, amelyek ezeken a területeken már komoly lépéseket tettek. Kérem, érdemi válaszukkal tiszteljenek meg ma. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem, a kormány nevében kíván-e valaki válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Kara Ákos államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök

Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Az e-könyvek hazai elterjedéséről szóló felszólalásában, tisztelt képviselőtársam, azt kell mondjam, hogy legalább két helyen téved; persze van, amiben egyetértünk. Egyrészt téved, amikor azt állítja, hogy a könyvolvasás napjainkban nagyon háttérbe szorul, és az e-könyvek nem terjednek Magyarországon, másrészt, amikor ezt az állítólagos folyamatot a kormány hibájaként tünteti fel.

A helyzet ezzel szemben az, hogy a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesületének éves könyveladási statisztikája alapján - számokat mondtott ön is, képviselő úr, én is számokkal próbálok évelni önnek - a közoktatási tankönyvek nélkül számított teljes könyvpiac forgalma 2013-ban 4,63 százalékkal növekedett az előző évhez képest, s bár a 2014-es eredmények, tehát a tavalyi adatok még nem állnak a rendelkezésemre, de ebből mindannyian azt láthatjuk, hogy a könyvolvasás komoly, tendenciaszerű háttérbe szorulásáról nem beszélhetünk.

Ugyanezen 2013. évi adatok szerint a nem papír alapú, úgynevezett digitális könyvek forgalma 862 millió forintot tett ki, szemben a 2012. évi 535 millió forinttal, ami 61 százalékos növekedést jelent. Így, bár kétségtelen, hogy a hazai e-könyv-piac fejlettsége még nem érte el az Egyesült Államokét - megjegyzem, még egyetlen európai uniós országé sem -, de nem valós az az állítás, hogy elmaradna a fejlődésben. Azt is jelenti egyébként, tisztelt képviselő úr, hogy mindannyiunknak van dolga ezzel, valóban. Ezt egyébként tisztelt képviselőtársam is megtapasztalhatja, hiszen ma már mindannyian láthatjuk, hogy nagyon sok helyen - ahogy ön is hivatkozott rá - megszokott látvány lesz a táblagépen, speciális e-könyv-olvasó eszközön elektronikus könyvet olvasó embereknek a látványa.

Az elektronikus könyvek hazai elterjedésének támogatása és az ehhez szükséges digitális készségek fejlesztése a kormány számára is nagyon fontos ügy, és ez nem csak szólalom szintén mutatkozik meg. A magyar infokommunikációs szektor 2014-2020 közötti fejlesztési irányairól szóló nemzeti infokommunikációs stratégia és az ehhez kapcsolódó Zöld könyv kiemelt fontosságú ügyként, külön stratégiai pillérként kezeli a digitális kompetenciák fejlesztését az állampolgárok minden korosztálya és csoportja körében, jelenleg ugyanis az elektronikus könyvek és más digitális tartalmak elterjedésének egyik fő akadályát a használatukhoz szükséges készségek hiánya jelenti.

Tartalmi, kínálati oldalról - szíves figyelmét hívnám fel képviselőtársamnak - az Országos Széchényi Könyvtárban 1994 óta működő Magyar Elektronikus Könyvtár programra, melynek keretében ma már több mint 13 ezer alkotás érhető el ingyenesen digitális formában az olvasók számára, köztük jelentős számban található a magyar irodalom fontos, az oktatásban is használt alkotásai.

Ezenkívül a már említett infokommunikációs stratégia egyik célkitűzése a közgyűjtemények, könyvtári állományok digitalizálásának támogatása és a szerzői jogok engedte keretek közt szabad hozzáférhetővé tétele. Az elmúlt években az EU számos tagállamában - ahogy ön is, képviselő úr, mondta, én ezt megerősítem -, így hazánkban is igényként fogalmazódott meg, hogy az e-könyvekre is a papírkönyvek, tehát a hagyományos könyvek kedvezményes áfakulcsa vonatkozzon.

Tisztelt képviselőtársam biztosan tudja, de mondjuk el a mi munkánkat követőknek, hogy az elmúlt években viharos uniós viták folytak erről az egész Európai Unióban, viharos viták voltak az áfatartalom kérdésében. Mondjuk el azt is, hogy kötelezettségszegési eljárások folynak Franciaország és Luxemburg esetében, illetve egy picit hasonló témában Finnországgal kapcsolatban hozott az Európai Bíróság döntést 2014 szeptemberében.

Tisztelt Képviselőtársam! Összefoglalva tehát azt mondhatom önnek, hogy az elmondottak alapján, a bemutatott intézkedések alapján látható, hogy a kormány nem gátolja, hanem kifejezetten elősegíti, hogy az állampolgárok megismerjék az e-könyvek használatában rejlő előnyöket, elsajátítsák a kezelésükhöz szükséges készségeket, és minél szélesebb körű tartalomhoz férhessenek hozzá minél egyszerűbb módon.

Kérem tisztelettel válaszom elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmét. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Az alapszintű internet-hozzáférés alanyi jog kell hogy legyen” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Novák Előd képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra.

Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A manapság sajnos még mindig internetadót fontolgató Fidesz szakpolitikusa, Nyitrai Zsolt 2008-ban ellenzékben még azt mondta, akkor még nagyon helyesen fogalmazva, idézem: „Az internet a szabadság műfaja, nem ezek az uralkodó trendek a világban, hogy megadóztassuk az internetet, hanem az, hogy sokkal inkább szabadabbá tegyük, sokkal inkább elérhetővé tegyük minden honfitársunk számára.”

Éppen ezért, mivel erről az ellenzékben tett megnyilatkozásáról is hajlamos elfeledkezni most a Fidesz kormányon, kénytelenek vagyunk nyomást gyakorolni a kormányzatra. Népszavazással sajnos nem tudunk, mert önök Alaptörvényben tiltották meg, hogy gyakorlatilag szinte bármilyen lényeges kérdésben népszavazást lehessen tartani. Ezért egy informális aláírásgyűjtéssel, utcai szavazással és természetesen internetes szavazással a szavazás job-

bik.hu oldalon igyekszünk úgy nyomást gyakorolni, hogy választ adhassanak az emberek arra a kérdésre: egyetért-e azzal, hogy egy alapszintű internet-szolgáltatás térítésmentesen illesse meg minden magyar állampolgárt?

Mi ezzel egyetértünk, hiszen az ingyenes internet fellendítené a távmunkát, a távügyintézt, az elektronikus közigazgatást, ezzel csökkenthetnénk a felesleges sorban állást és a gépkocsiforgalmat is, így például nem a dugódíj kellene napirendre kerüljön akár itt az Országgyűlésben néhány hónapon belül. Egyetértünk azért is, mert az Európai Unióban Magyarországon a harmadik legalacsonyabb a szélessávú mobilnetet rendszeresen használók aránya. Egyetértünk azért is az ingyenes internet bevezetésével, mert félrevezető az a kormányzati bejelentés, hogy 2018-ra mindenhol lesz szélessávú internet, hiszen csak ott lesz, ahol meg tudják fizetni a nemzetközi összehasonlításban is magas díjakat. A bruttó átlagkeresethez viszonyítva a hazai mobilnetdíjak Szlovéniához és Csehországhoz képest több mint háromszorosak, Dániához képest pedig 23-szorosa az itteni ár. A szintén a Jobbik által javasolt, multicégeket sújtó reklámadó bevételéből, tehát évi, mondjuk, 8-10 milliárd forintból bőven megvalósítható volna az ingyenes alapszintű internet.

A jobbikos kritikára egyébként már maga L. Simon László is államtitkárként, illetve a reklámadó előterjesztői zárszavában úgy fogalmazott: „A román hegyipásztorok a Fogarasi-havasokban olcsóbban interneteznek, mint mi idehaza. Súlyos versenyhátrányt fog okozni, ha ezen a területen nem változtatunk.” Hadd folytassam, ritkán idéztem ilyen hosszán államtitkár urat; nem lesz benne semmi perverz, elnök úr, nem is rímel *(Derültség.)*, de abszolút a Jobbik álláspontját tükrözi. „A miniszter urat is kérjük - folytatja tehát L. Simon László - és javasoljuk, hogy a kormány hathatós eszközökkel avatkozzon be a piac folyamatába, és igenis el kell érni azt, hogy sokkal olcsóbb legyen az internet-hozzáférés, és sokkal szélesebb rétegekhez jussunk el, és azt a versenyhátrányt, ami már most érezhető, leküzdjük.” Az államtitkár tehát kérte az illetékes minisztert, de nem történt semmi.

Mi egyetértünk azonban azzal, hogy lépni kell, hiszen az ingyenes alapszintű internet egyébként a rezsicsökkentés folytatása lehetne - talán ez az egy érv, ha nem is annyira szakmai, de meggyőzhetné önöket, kormánypártiakat is - önmagában is és azáltal is, hogy a komolyabb internetcsomagok árát lejjebb szorítaná.

Az információhoz való hozzáférés a XXI. század társadalmának azért legalább annyira alapvető fontosságú kelléke, mint a fűtés vagy a fürdővíz. Ezt egyébként Orbán Vikornak is meg kellene értenie végre, még ha hadilábon áll is az internettel, hiszen, ahogy Kubatov Gábor elhíresült hangfelvételéből kiszivárgott - nem ez volt a legfelháborítóbb és leg-

érdekesebb része, de azért mégis idézzük e témában -: „Orbán Viktor nem igazán ért a számítástechnikához, most már sokat léptünk előre, mert például SMS-t tud fogadni, küldeni, és tudja, mi a fax és az e-mail közti különbség.” - mondta a Fidesz pártigazgatója, ami azért nem egészen megnyugtató egy miniszterelnökre nézve.

A Jobbik ezzel ellentétben elindította az internetbarát települések mozgalmát, miniszterelnök urat is várjuk oda szeretettel, bármelyik jobbikos településre, ahol már a főtereken ingyenes wifielérést biztosítunk. De nem csak ez a magunkfajta kezdeményezés vizsgázott sikerrel Tapolcán, Tuzséron, Ózdon, Törökszentmiklóson, Monorierdőn, Ásotthalmon, és sorolhatnám még azokat a településeken, ahol már bevezetésre kerül vagy azokat, amelyeken bevezetésre fog kerülni, különösen, ha minél több jobbikos vezetésű önkormányzat lesz szerte az országban. De nemcsak itt, hanem például Los Angelesben is minden háztartás számára biztosítanak korlátozott sebességű, de ingyenes wifi-internet-elérést, aki ennél gyorsabbra vágyik, annak már fizetnie szükséges.

(14.50)

Sőt, ne menjünk olyan messzire; a T-Mobile egyes hangalapú előfizetésekhez ingyenesen ad egy fél gigabájtos internetelérést, talán azon üzletpolitika mentén, hogy egy korlátozott csomag használata után sokan fognak előfizetni egy nagyobb, gyorsabb és korlátlan szolgáltatásra.

Ezért is merjük azt állítani, hogy a mobilszolgáltatók is rákényszeríthetők akár állami szabályozási eszközökkel, hogy a jelenlegi piaci árak a töredékéért biztosítsák az ingyenes alapszintű internetet. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra Kara Ákos államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Internetadó nincs, internetkonzultáció van. A Fidesz következetesen képvisel egy programot, elkötelezett a szélessávú internetelés elterjesztésében. A kormány hosszú előkészítés után már 2014 februárjában döntött a szélessáv-fejlesztési célokról, azóta is tartjuk az ezzel kapcsolatban megállapított határidőket.

Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Képviselőtársaim! Remélem, nem csak a Jobbik aláírásgyűjtése, adathalászása az, ami napirenden tartja ezt a kérdést. *(Novák Előd: Az Kubatov Gábor! - Szávay István közbeszól. - Az elnök csenget.)* A jó szándékú megközelítem, ha szabad mondani, az, hogy a

Jobbik nyilván azért tartja napirenden a kérdést, sok más párthoz képest, így a kormánypártok szándékai szerint is, mert valóban a jövő szempontjából egyáltalán nem mindegy, hogy miként viszonyul a magyar kormány, illetve Magyarország a jövőben ehhez a kérdéshez.

Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt napok tapasztalata alapján tehát azt látom, azt láthatjuk, hogy előszeretettel hangoztatják a jobbikos politikusok, hogy reklámadó-bevételekből mindenki kaphatna ingyenes internetet Magyarországon. Ezzel szemben az az igazság, hogy a reklámadóból származó bevétel messze nem fedezné az ingyenes internet költségeit. Megítélésem szerint tehát a Jobbik félretájékoztatja a választóit ezzel az állítással, és - múltkor is mondtam - az ingyenesség álcája mögött feltehetőleg egy új adónem bevezetésével vagy adóteher növelésével valósítaná meg, valósíthatná meg ezt a célt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyanakkor az internet-hozzáférés kérdése valóban nagyon fontos ügy. Az internethasználat elterjedése elengedhetetlen Magyarország fejlődéséhez. A mai világban egyre kevésbé lehet sikeres az, aki nem rendelkezik internet-hozzáféréssel. Az internet-hozzáférés valóban segít, ahogy képviselőtársam is mondta, a mindennapi tájékozódásban, a családtagjainkkal való kapcsolattartásban, az ügyintézésben, a munkavégzésben, a munkakeresésben. Azt gondolom, hogy ebben köztünk vita nincs. Nincs és nem is lehet tehát köztünk vita ezért abban, hogy az internet további elterjedését, a magyar emberek internethasználatát folyamatosan ösztönöznünk, támogatnunk kell.

A Jobbikkal ellentétben Magyarország kormánya most nemcsak beszél az internethasználat alanyi jogon való elérhetővé tételéről, hanem cselekszik is annak megvalósítása érdekében. Egyrészt jelenleg is zajlik az internetkonzultáció, amelynek keretében honfitársaink véleményét és javaslatait várjuk. Másrészt, ahogy mondtam, a Fidesz következetesen képvisel egy programot *(Novák Előd közbeszól.)*, elkötelezett a szélessávú internetelés elterjesztésében.

A kormány hosszú előkészítés után már 2014 márciusában döntött a szélessáv-fejlesztési célokról, azaz arról, hogy néhány éven belül már minden magyar háztartás számára legyen elérhető a minőségi internet-hozzáférés. *(Novák Előd: Néhány éven belül? Ez nagyon konkrét cél!)* A munka megkezdődött, és az ezzel kapcsolatban megállapított határidőket *(Novák Előd: Ennél még az öt éves terv is jobb volt!)* tehát a kormány tartja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szélessávfejlesztés másfél millió háztartást érint, a folyamat végén ennyivel több háztartás számára válik majd elérhetővé a korszerű szélessávú internetkapcsolat. Ahogy korábban is mondtuk, a kormány ezért 2018-ig, de legkésőbb 2020-ig lehetővé teszi, hogy minden magyar háztartás számára elérhető legyen a 30 megabi-

tes szélessávú internetelés. Itt azonban nem lehet megállnunk, nagyon sokan, több százezren vannak ugyanis azok, akik megfelelő ismeretek hiánya miatt nem csatlakoztak, nem csatlakozhattak még a világháléhoz. Ezeket a honfitársainkat is segítenünk kell abban, hogy meg tudják tanulni az internethasználatot, nekik is meg kell tudniuk ismerni - és nekünk abban segítenünk kell, hogy meg tudják ismerni - az internethasználat előnyeit.

A széles sáv fejlesztése mellett ezért azt tervezzük, hogy szervezett képzéseket indítunk számukra, továbbá a rászorulóknak internetezésre alkalmas eszközöket biztosítunk. Csak utalok rá, hogy az elmúlt hetekben indítottuk meg a nyíregyházi programot, amelynek keretében szeretnénk bemutatni az országban élők számára, hogy milyen módon szeretnénk egy konkrét város példája alapján ezt az egész országban megvalósítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az internet-hozzáféréshez való alanyi jog e komplex fejlesztésen keresztül valósulhat meg tehát Magyarországon. Amíg ugyanis nincs az egész országot lefedő szélessávú infrastruktúra, az internetelés sem biztosítható bárki számára bárhol az országban. Ráadásul az ismeretek hiánya miatt nem internetező honfitársaink helyzetén az ingyenes internet addig nem tud segíteni, amíg ennek a technikai feltételei nincsenek meg.

Köszönöm szépen a figyelmüket és a türelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Rekviem a halálra ítélt somogyi aprófalvakért II.” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Ander Balázs képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalására. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A mind rohamosabban néptelenedő, pusztuló, a mindenkori kormányok által magára hagyott somogyi kistelepülésekről szóló napirend utáni felszólalásomat múlt héten Kakpusztával fejeztem be; azzal a Kakpusztával, amelyik tragikus szimbólumává vált az állami mentőkötél nélkül fuldokló vidéknek.

A falu szülötte, Palkovics György kiváló novel-láskötetet is szentelt Kakpusztának, amelyben egy olyan világnak állít emléket, amely a magyar paraszti létforma esszenciáját hordozta, de mára a történelem malomkövei között felőrödött, a semmibe veszett.

Nézzük, hány somogyi falu juthat Kakpuszta sorsára, mennyi települést foglalhat vissza az erdő, és válhatnak a bedőlt kerítések, a leomlott falak a magyar elmúlás szomorú mementóivá.

Egy, a fogó törpefalvakról készült és a témába illő KSH-tanulmány szerint hazánkban 60 település, közte 7 somogyi sodródott az elnéptelenedés szélére. Ezek az elmúlt két népszámlálás, tehát 2001-2011

között, szóval, mindössze egy évtized alatt a lakosságuk több mint 30 százalékát veszítették el. Hosszabb - néhány évtizedes - távlatot tekintve még ennél is rosszabb a helyzet, hiszen Somogy megye településeinek 40 százaléka már a halálsoron várja a szomorú véget.

A hét leginkább veszélyeztetett település a következő. Az oklevelek által elsőként 1138-ban megemlített Gadács; a Mária Terézia uralkodása idején 1760 körül csehországi német telepésekkel benépesített Hosszúvíz; a Zselic lankái közt megbúvó Kaposgyarmat; a XIV. században már létező Libickozma; a községről szóló első írásos említéssel már az 1352-es esztendőből büszkélkedhető Rinyaújnép; a több mint 600 éves írott történelemmel rendelkező Somogyacsa, valamint a dömösi prépostság középkori iratanyagában már 1138-ban lejegyzett Somogydöröcske. A maga múltjával, hagyományaival, népdalaival, meséivel mindegyik a nemzet történelme egy egyedi és megismételhetetlen darabkájának hordozója.

A falvak sorából való eltűnésük legalább olyan nagy kár a magyarság és a vidék szempontjából szemlélve, mint amilyen szomorú egy-egy ritka állat- vagy növényfaj pótolhatatlan, utolsó egyedének pusztulása a környezetvédők számára. Csak egy elgondolkodtató adalék a vidék életében bekövetkezett iszonyatos leépüléshez: míg a Horthy-kor végén, mondjuk úgy, a harmincas években, majd 1100 lélek lakta Libickozmát is, addigra mostanra alig él ott kéttucatnyi ember. S hasonló döbbenetes arányokkal találkozhatunk még a jelenleg, tehát a következő néhány évben, a kipusztulás által közvetlenül nem is fenyegetett falvak esetében.

A Rinyaszentkirálylyal kapcsolatos régi népese-dési összeírásokat böngészve, azokat a mai állapotokkal összevetve például megállapítható, hogy míg a XX. század elején a község képes volt 1200 lakosnak helyben tisztességes megélhetést biztosítani, addig a mára lényegesen lecsökkent lakosság, a jelenleg ott élő mindegy 400 polgár jelentős része is mélyszegénységben tengeti az életét. Zsákfalvak, ahol alig akad munkalehetőség, s a munkával rendelkezők nagy része is ingázásra kényszerül. Évtizedek szorgos kormányzati munkájával halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorított, szétvert társadalmú, rendkívül kedvezőtlen és a gazdaságra is negatívan visszaható demográfiai folyamatokkal bíró községek, amelyekért nem nagyon szól a harang.

A kormány által kidolgozott „Nemzeti Fejlesztés 2030 - Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Koncepció” címet viselő anyag kiemelten foglalkozik az ország településhálózatának mintegy harmadát kitevő, 500 lélekszám alatti aprófalvak sorsával.

(15.00)

A cselekvési terv megfogalmazza, hogy az aprófalvas térségek nagyszámú üres ingatlanát fel kell

mérni, és tervezetet kell kidolgozni a hasznosításukra. Talán nem minősül udvariatlan támadásnak, tartalom nélküli, öncélú ellenzéki demagógiának, ha bátorodom megkérdezni az illetékesektől, hogy meddig marad üres malaszt a koncepcióban foglalt elképzelés, a kormányzati ábrándozást és patópálos halogatást mikor követik már konkrét, kézzelfogható tettek, hogy ezek a Somogy megyei, illetve dél-dunántúli, vagy ha az egész országot nézzük, a Magyarországot behálózó és nagyon gazdag történelmi múlttal rendelkező kistelepülések megmaradhassanak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a választ Nagy István államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Szomorú szívvel hallgattam végig mindazt, amit e térségek elmúlt százéves életéről mondott az imént. S azt fogalmaztam meg magamban, hogy Istenem, nem rekviemről kellene beszélni, hanem riadóról vagy ébresztő fúvásáról ebben a térségben, mert akkor fejeznék ki igazán azt a célt, azt a szándékot, amelyet a magyar kormány gondol ezzel a területtel. Hiszen a kormány célja, hogy a vidék társadalmi és gazdasági folyamataiban szemmel látható, minden érintett számára érezhető javulás következzen be. Ennek érdekében olyan vidékfejlesztési programok megvalósítására törekszünk, amely az emberek és a közösség értékeire építve, a hagyományokat ápolva, természeti erőforrásokkal fenntartható módon gazdálkodva, a mezőgazdaságot fejlesztve nyújt esélyt a vidéki élet megbecsültségének helyreállítására.

A fentiek szellemében a nemzeti vidékstratégiában megfogalmazott nemzeti programok egyikeként jelenik meg az aprófalvas térségek fejlesztési programja is. Tudjuk jól, hogy az aprófalvak népességmegtartó ereje alacsony, esetükben a demográfiai erózió erőteljesen érvényesül. Többségüket rendkívül kedvezőtlen demográfiai és társadalmi folyamatok jellemzik, ami a gazdasági teljesítményükre is negatív hatással van. Eppen ezért a leszakadt aprófalvas térségek problémáinak megoldása, leszakadásuk megállítása és a folyamat megfordítása kiemelten fontos feladat a kormányzat és a vidékpolitika számára; az aprófalvak problémája speciális vidékfejlesztési feladatot jelentő településformaként jelenik meg. Fejlesztésükre az elmúlt esztendő uniós forrásai mellett külön program indításának szándéka is megfogalmazódott. A fejlesztés alapjaként az agrárgazdaságot, az agrárgazdaságon alapuló közfoglalkoztatást, a szociális gazdaságot, a turizmust és rekreációt már eddig is számos intézkedéssel segítjük. A napi munkába járás, ingázás igényeihez illeszkedő közösségi közlekedés fejlesztése, az aprófalvak

gazdasági létalapját biztosító gazdasági tevékenységek fejlesztése, a helyi vállalkozások támogatása, a szociális gazdaság kialakulásának, működésének ösztönzése mind kiemelt figyelmet kaptak eddig és kapnak a jövőben is.

Engedje meg, hogy néhány számot ismertessek önnel, hogy konkrétumokról is beszélhessünk. Somogy megyében a foglalkoztatási ráta 2014-ben 57 százalék volt, a rendszerváltás óta a legmagasabb - még akkor is, ha ilyen szörnyű a szám. A munkanélküliség is 2010-ben volt a legmagasabb: az akkori 14,1 százalékos munkanélküliségi ráta mára 9 százalékra esett vissza. 2011 és '14 között a kkv-s munkahelyteremtő beruházási pályázati program keretéből 144 vállalkozás részesült. A vállalkozások 888 új munkahely létesítéséhez 1,8 milliárd forintot nyertek el. A támogatással 1650 fő munkahelyének megőrzéséhez is hozzájárultunk. 2012 és '14 között az „Első munkahely” garanciaprogramban 1028 fő, 2013-14-ben nyári diákmunkában pedig 817 fő vett részt a megyében.

Ez nem elegendő még. De hogy valami történik, azt mutatják ezek a számok is, és azt látom, hogy a kormánynak van még feladata, és van az elmúlt száz esztendőnek a bepótlására nem is kevés feladat, amiért nekünk dolgoznunk kell.

A vidékfejlesztési program egyik fő célkitűzése a munkahelyteremtés. A vidéken élő lakosság helyben tartása és életszínvonalának növelése érdekében kulcsfontosságú a vidéki munkahelyek megőrzése, számának növelése és a munkavállalás feltételeinek javítása, a kis és közepes méretű gazdaságok előnyben részesítése. A Miniszterelnökség tájékoztatása szerint a vidékfejlesztési program a vidéki térségek alapvető szolgáltatásokkal és infrastruktúrákkal való ellátását is támogatja, melynek során kiemelt támogatásban részesülnek az ezer fő alatti népességgel rendelkező települések. A kormányzat a két intézkedésre összesen 70 milliárd forintot szán a 2014-20 közötti támogatási időszak alatt.

Ez a pénz, ez az összeg nyilván nem elegendő még ahhoz, hogy ott minden kérdést megoldjunk, de ahhoz, hogy elinduljunk azon az úton, ami a megoldáshoz vezet, szerintem egy jó jel, és ehhez kérem az ön további támogatását is és a térség további figyelemmel kísérését. Köszönöm szépen kérdését.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Hajléktalanellátás” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Vágó Sebestyén képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra.

Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elterveztem, hogy napirend után sorra veszem a gyermekvédelmi és a szociális ellátórendszer bizonyos szereplőinek problémáit. A mai napon a hajléktalanellátásról sze-

retnék beszélni, de úgy gondolom, ez egy akkora téma, illetve az ebben dolgozók, az ágazat akkora problémákkal küzd, hogy több napirend utáni felszólalásban is az ő gondolataikról szeretnék beszélni.

Ami őket sújtja, és előljáróban elmondanám, a gyermekvédelmi rendszerben és a szociális ellátórendszerben dolgozók mindegyikét sújtja, az a bérprobléma és az ebből következő bérfeszültség. Ugyanis azt tapasztalják, hogy mivel a minimálbér ma már ennyire magas, az ő illetménytáblájuk viszont nem igazán változott, így az újonnan odakerülő pályakezdő szinte ugyanannyit vagy többet keres, mint az akár a harminc éve a szakmában dolgozó pályatársa, munkatársa.

Ezenfelül az ígéretéseket megkapták az életműlyamodell bevezetésével kapcsolatban, csak hát ennek kapcsán már rengeteg időpont szóba került; a legutóbbi a 2015. január 1-je. Kérdés az, hogy ez megvalósul-e január 1-jén, a másik kérdés pedig az, hogy milyen formában, ugyanis ma az ágazatban dolgozók azt mondják, hogy legalább egy 50 százalékos bérfeljesztés lenne szükséges ahhoz, hogy ez a szakma túlélhetővé váljon.

Most pedig rátérve a hajléktalanellátás problémáira, nagyon jól tudjuk, hogy ez a szociális ellátórendszernek nem egy könnyű ágazata. Nagy problémája az, hogy bár projektek születnek, kezdeményezések vannak kormány szinten vagy kormány szintről, de azokkal kapcsolatban nagyon sok esetben az érintetteket, a szakmában, az ágazatban dolgozókat nem kérdezik meg. A legutóbbi iskolapéldája ennek az, amit a Belügyminisztérium karolt föl - érdekes módon egy szociális kérdést a Belügyminisztérium kezel -, ez a közmunkaprogram a hajléktalan személyek részére, ami szakmailag olyan szinten kidolgozatlan - látszik egyébként, hogy a Belügyminisztériumból jött -, hogy semmi másra nem szolgál, mint pénzek elosztására, és semmi másra nem szolgál, mint hogy a közfoglalkoztatottak számának emelésével egy újabb statisztikai javulást lehessen elérni. De - ez a szakma véleménye, több helyen is megkérdeztem hajléktalanellátásban dolgozó, illetve hajléktalanellátást üzemeltető kollégákat - eredményességre nem lehet számítani, és az ő szempontjukból sem lehet igazán eredményességre számítani. Ha ezt a pénzt úgy próbálták volna elkölteni, hogy az ágazatban részt vevőket megkérdezik, és ténylegesen kivezető, reintegrációs programokat lehet elindítani, akkor lehet, hogy eljutnánk egyről a kettőre, és a hajléktalanok között még megmenthető emberek közül nagyon sokat tudnánk visszavezetni akár a nyílt munkaerőpiacra, akár a normál társadalmi életbe.

A másik nagyon nagy probléma, ami az utóbbi időben egyre nagyobb méreteket ölt a hajléktalanellátáson belül, ez pedig a bevándorlók helyzete. Az előző ciklusban, amikor a törvény módosítása megszületett, és ebben a hajléktalanellátó intézményeket

arra kötelezte, hogy a státus nélkülivé váló menekült személyeket befogadja, akkor azzal nyugtatgattak bennünket itt az Országgyűlésben - de nem sikerült meggyőzni -, hogy ez csak 17 bevándorlót érint, és az ő esetükben kell most egy ad hoc intézkedéssel ezt a módosítást eszközölni. Csakhogy azóta elmúlt egypár év, változott a helyzet, megindult a bevándorlóáradat Koszovóból, illetve a déli határunkon keresztül megindult a bevándorlóáradat, többszázas mennyiségben naponta, és egyre többen kerülnek abba a státusba, hogy a hajléktalanellátó rendszernek kell őket befogadnia, ami több szempontból is aggályos.

(15.10)

Szakmai szempontból azért aggályos, mert nem igazán fér bele egy hajléktalanellátó profiljába az, hogy menekülteket fogadjon és menekülteket lásson el, ugyanis ez igazán speciális és egyedi elbánást, ellátást igényelne. A másik a veszély, ugyanis sokszor nem tudjuk, hogy ezek a státus nélküli bevándorlók éppen kicsodák, mit követtek el a lakóhelyükön, és mire készülnek esetleg Európa más térségében.

A harmadik és egyik legnagyobb probléma pedig az, hogy ezek az emberek nagyon sokszor úgy kerülnek oda, hogy még nem generáltak számukra tájszámot. Mivel szociális ellátás elszámolása csak táj számon, a rendszeren keresztül működhet, így ezeket az embereket nemcsak hogy szakmailag és egyéb szempontból vállalva a veszélyeket be kell fogadniuk, de nagyon sokszor, hónapokon keresztül úgy kell számukra az ellátást nyújtani, hogy ezért normatívát nem kapnak. Így is nagyon jól tudjuk, hogy a hajléktalanellátó intézmények egyik napról a másikra élnek, nagyon sokat kell játszaniuk a normatívájukkal, hogy ki tudjanak jönni abból a pénzből, ami számukra adatott, és ha egy-két ilyen menekült, főleg Győrben, Szegeden vagy akár Debrecenben megterheli a hajléktalanellátó rendszert, akkor az összeomolhat, és a település és a térség hajléktalanjait sem fogják tudni ellátni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem a kormány képviselőit, hogy kíván-e valaki reagálni az elhangzottakra. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

„Egészségügyi világnap a megvalósult fejlesztések tükrében” címmel Bodó Sándor képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 1948. április 7-én fogadták el az ENSZ Egészségügyi Világszervezetének alapokmányát. Azóta minden évben ezen a na-

pon tartják meg az egészségügy világnapját. Nagyon fontos, hogy ilyenkor mi is számot vessünk arról, hogy mit tettünk, mit teszünk nap mint nap azért, hogy életünknek ez a kiemelten fontos területe rendben legyen.

Tudjuk, de még inkább tudatosítanunk is kell, hogy az egészség a legfontosabb. Nincs olyan része az életünknek, ami egészség nélkül működhethetne. Az állam egyik legfontosabb feladata az, hogy a társadalommal aktívan együttműködve megteremtse és garantálja azokat a szolgáltatásokat és ellátásokat, amik hozzájárulnak ahhoz, hogy polgárai egészségének megőrzését, betegségének megelőzését és gyógyítását biztosítsa. Az egészség nem más, mint a teljes testi, lelki és szociális jólét állapota.

Éppen ezért engedjék meg, hogy én is számot vessek arról, hogy választókerületünkben milyen fejlesztéseket, beruházásokat sikerült megvalósítanunk az egészségügy területén az elmúlt években. Büszkéek vagyunk ezekre az eredményekre, mert bár tudjuk, hogy mindig lehet még többet tenni, de a következőkben felsorolt eredmények hatását már mindenki érezheti a saját életében is.

Tudom, hogy minden elvégzett munka mögött számos ember kitartó munkája áll. Nincs feleslegesen elvégzett feladat, nincs feleslegesen eltöltött idő. Minden forint, minden perc, amit az egészségünkért teszünk, hasznosan felhasznált lehetőség. Minden magyar embernek biztosítanunk kell azt, hogy megfelelő ellátásban részesüljön, minden egészségügyi szolgáltatáshoz hozzájuthasson, éljen akár kistélepülésen vagy nagyvárosban. Nem egyszerű ez a feladat, hiszen óriási különbségeket kell felszámolnunk, de kitűzött célunk, hogy mindent megtegyünk ennek a területnek a fejlesztéséért, korszerűsítéséért. Évtizedes elmaradásokat kell pótolnunk nap mint nap. Tudjuk, persze. De elindultunk egy úton, és haladunk előre. Ezt mutatják azok a beruházások is, amiket sikerült megvalósítanunk az elmúlt években, és éppen ezért engedjék meg, hogy néhány percet arra szánjak, hogy büszkén bemutathassam, mi az, ami megvalósult nálunk.

Az egészségügy világnapja nagyon jó alkalom erre, hiszen láthatjuk, mire van, volt lehetőségünk. Az a több milliárd forint, ami felhasználásra került, azt mutatja, hogy van lehetőségünk és akaratunk is ennek a területnek a fejlesztésére. Az elmúlt hat évben az észak-alföldi operatív program és a társadalmi megújulás operatív program keretében választókerületünk szinte minden településén alkalmunk volt az egészségügyi feladatok ellátásának jobbá tételére. Hajdúszoboszló, Püspökladány, Kaba, Nagyhegyes, Sárrétudvari, Ebes, Hortobágy, Nádudvar, Egyek, Tetétlen, Földes, mind-mind olyan település a választókerületünkben, ahol az ott élő emberek mindennapjait könnyebbé tudtuk tenni az itt megvalósult egészségügyi beruházásokkal. Több tízezer emberről van szó.

A Püspökladányban és környékén élőknek nyújt segítséget az a 60 millió forintból megvalósult fejlesztés, ami 2013-ban az egészségügyi alapellátás fejlesztésére fordíthatunk. Hajdúszoboszló városában több mint 645 millió forintból valósult meg a járóbeteg-ellátó centrum, a kistérségi egészségügyi alappillér fenntartható korszerűsítése. Földesen 74 millió forintból volt lehetőség az egészségház kialakítására, azért, hogy a település egészségügyi ellátása minden igényt kielégítően működhessen. Kabán az észak-alföldi operatív program keretében majdnem 70 millió forintot költhettünk az orvosi rendelő felújítására, míg Sárrétudvariban 26 millió forintból korszerűsítettük és akadálymentesítettük a fogorvosi rendelőt. Egyek község önkormányzata 76 millió forintból egészségházzá alakíthatta az orvosi rendelőjét, hogy az itt élő emberek megfelelő ellátásban részesülhessenek. 48 millió forintból Tetétlen községben a védőnői tanácsadót és a fogorvosi rendelőt újíthattuk fel; Nagyhegyesen, Hortobágyon és Nádudvaron a TÁMOP-os egészségre nevelő és szemléletformáló életmódprogramok valósulhattak meg több mint 30 millió forint értékben. A felsorolásnak persze még közel sincs vége, de engedjék meg, hogy mindenképpen köszönetet mondjak mindazoknak, akik áldozatos munkájukkal hozzájárultak az elért sikerekhez.

Sorolhatnánk még az eredményeket, de azt is tudjuk, hogy sok még a teendő. Most, az egészségügyi világnap alkalmából arra szerettem volna rávilágítani, milyen fontos feladatunk az, hogy energiát, időt és anyagi forrásokat biztosítva tudjunk és akarjunk tenni egészségünkért.

Minden felelősen gondolkodó, a jövőbe tekintő kormánynak ez is a feladata. Önkormányzati tervek, fejlesztési igények bőven vannak tehát, és bízom benne, hogy a fejlesztések és beruházások az egészségügy területén a jövőben is folytatódnak. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem, a kormány képviseletében kíván-e valaki válaszolni az elhangzottakra. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

„Húsvét előtti és utáni dolgozói szegénység” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Teleki László képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalással. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon sokak számára a húsvéti nagyböjt tovább fog tartani, mint a vallási ünnepnek a vége. Azért, mert nagyon sok embernek nem adatik meg az a lehetőség, hogy bérből tudjon olyan életszínvonalat tartani, amely a megélhetéséhez fontos. Azért mondom ezt, mert a dolgozói szegénység ma már, úgy látszik, hogy elcsépelet fogalom, habár egyre jobban érzik azok az em-

berek a dolgozói szegénységet, akik bérből és fizetésből élnek, és csupáncsak azért, mert nem tudják beosztani azt a 80-90 ezer forintos havi jövedelmet, amit megkapnak, és nem azért, mert rosszul gazdálkodnak, hanem azért, mert lehetetlen a rezszi mellett még megélhetést is biztosítani mellette, főleg úgy, hogy a gyerekeket is el kell látni, és saját maguknak is kell gondoskodni az életükről.

Tehát ebből adódóan nagyon sok kérdést felvet az számunkra, ellenzéki párt számára, a Magyar Szocialista Párt számára mindenképpen, hogy a kormány kíván-e ezzel a kérdéssel olyan szinten foglalkozni, hogy a dolgozói szegénységet legalább szüntesse meg, mert ugye azt már régóta mondjuk, hogy kérjük azt is és követeljük azt is a kormánytól, hogy szüntesse meg, hogy a létminimum alatt élők jövedelme egyszerűen kilátástalan, és náluk már nem is lehet arról beszélni, hogy nap mint nap mit tudnak tenni az asztalra, vagy éppen a gyerekeknek milyen segítséget tudnak adni, hogy magasabb oktatási eredményt tudjanak elérni.

Ebből adódóan, azt gondolom, hogy tovább lehetne sorolni a számokat, hogy közel 500 ezer gyermek éhezik ma Magyarországon, ami felháborító és tűrhetetlen egy demokráciában, hogy ezt hagyjuk és engedjük. Amikor azt mondjuk, hogy a nemzeti együttműködés rendszere jól működik, az országban virágzik a gazdaság, ennek ellenére viszont arról is lehet beszélni, és lehet látni a különböző kutatásokat, hogy 500 ezer gyerek meg éhezik. Azt gondolom, hogy nagyon nagy a baj akkor, amikor egy ilyen számot hallunk, de hogyha egy éhezne, még akkor is nagy probléma lenne. Ebből adódóan viszont, hogy közel félmillió gyerek éhezik, még nagyobb a probléma.

De továbbsmennék: azt gondolom, hogy amikor azt mondjuk, hogy a közfoglalkoztatás mit tud hozni a családok asztalára, azt kell mondanom, hogy jóformán semmit, mert semmi másra nem jó, mint a statisztika kijavítására, hogy a foglalkoztatási arány rendben lévő legyen a kormány számára. Mi meg azt mondjuk, hogy ezt nem szabad megtenni azokkal az emberekkel, akik közfoglalkoztatottakat foglalkoztatnak, mert látjuk, hogy az önkormányzatok is szenvednek ezzel a kérdéssel. Azért szenvednek, mert nem tudnak nekik feladatot adni, és mellette pedig rosszul érzik magukat a foglalkoztatottak, egyszerűen azért, mert az önkormányzatot látják, hogy bajban van, a másik oldalon pedig nem tudnak megélhetést biztosítani a családjuknak.

(15.20)

Ebből adódóan, azt gondolom, a kormánynak felelősen kellene viselkedni, és azt mondani, hogy igen, ha a közfoglalkoztatásban dolgoztatunk valakit, akkor olyan bérért, amelyből el tudja tartani magát. Ezt nem látjuk ebben a helyzetben. De ha továbbsmennék, és néhány mondatot mondanék a leghátrá-

nyosabb helyzetűekről, a romákról, akkor ugyanazt kell elmondanom, hogy itt több probléma is adódik: a versenyképességük sokkal rosszabb, mint a nem romáké, és ebben lehet vitatkozni bárkivel, szívesen megteszem, mert itt nagyon sokszor az előítélet is előtérbe kerül, ami nem általános, viszont azért meg lehet említeni, nagyon sok foglalkoztató nézi, hogy kit vesz fel, és hogyha roma származású, akkor nagyon szívesen inkább továbbad a lehetőségen, hogy foglalkoztasson. Ebből adódóan még lehetne sorolni a szakképzési helyzetnek az átalakítását, ami azt jelenti, hogy eddig legalább néha el tudtak helyezkedni szakmunkásként a romák, viszont azt lehet látni, hogy ez is megállt, még akkor is, ha az OKJ-s képzéseket egyre jobban megpróbálják erősíteni, viszont azzal nem nagyon tudnak munkát vállalni. Ebből adódóan tehát itt is a dolgozói szegénység, a munkanélküli-szegénység nagymértékben előtér.

Holnap, április 8-án fogja ünnepelni a romák világnapját a romatársadalom, de remélem, nemcsak a romatársadalom. Azt kell mondanom, hogyha a foglalkoztatást és az oktatást tekintjük, akkor ez az év a romák fekete éve lesz, mégpedig azért, mert nem látják a jövőjüket abban, hogy a foglalkoztatásban bármilyen eredményt tudnának elérni, nem látják azt, hogy az oktatásban kitörés van, kitörési lehetőség van, mert azt lehet látni, hogy az ingyenes oktatás kőkemény pénzbe kerül, és ott, ahol nincsenek források, nagyon nehezen lehet továbbtaníttatni a gyerekeket. Tehát ezért a fekete éve lesz, évtizede lesz, nem is az éve a cigányságnak, és hiába akarja holnap, április 8-án megünnepelni a romák világnapját, nagyon nehezen fogja megtenni, mert a kormány ehhez sajnos nem járul hozzá, hogy másként lássa, másképp érezze a helyzetét a magyarországi cigányság. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a választ Czomba Sándor államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Egy valóban nagyon fontos problémát hozott ide napirend után a parlament elé, és ma már többször, több alkalommal volt lehetőség a bérekről, a munkanélküliségről, a foglalkoztatási nehézségekről eszmét váltanunk.

Engedje meg, hogy kezdjem onnan, és remélem, ezzel önök is egyetértenek, hogy a szegénységből való kilábalás első és legfontosabb lépése az, hogy munkát és ne segítyt adjunk az embereknek. Arra szeretném felhívni az ön figyelmét, hogy 2009-ben nagyságrendileg ez a 300 ezer ember, aki ugye, a munkaügyi regiszterben volt és valamilyen aktív ellátásban részesülhetett, abból 100 ezer ember volt - most egyszerűen fogalmazok vagy kicsit kerekíték - köz-

foglalkoztatásban, és 200 ezer embernek adtak 28 ezer forintos segélyt. Tehát az önök kormánya annak idején úgy döntött, hogy a segélyezési rendszerben szeretne több százezer embert tartani. Mi fordítva gondoljuk ezt, és a közfoglalkoztatáson keresztül, addig, ameddig a versenyszféra olyan térségekben, területeken nem lesz olyan, hogy a nagyon alacsony iskolai végzettségű embereket, akiket nem lehet azonnal a versenyszférába behozni, azoknak a közfoglalkoztatást átmeneti megoldásként, de mindenképpen megoldásként gondoljuk.

Anélkül, hogy kihegyezném a mondandóm lényegét a közfoglalkoztatásra, azért arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy rengeteg nagyon jó példa és program van Magyarországon, mintaprogramok. Azt tudom javasolni önnek, hogy azok a polgármesterek, akik nem vagy eddig nem éltek ezekkel a lehetőségekkel, nyugodtan keressék fel, indulj egy honlap, ezen a honlapon lehet látni azokat a jó példákat, jó gyakorlatokat, amelyeket a Belügyminisztérium megoszt azok számára, akik szeretnének a közfoglalkoztatásban még hatékonyabban, még több embert foglalkoztatni, és erre a későbbiekben nyilvánvalóan lehetőség is lesz.

Itt a számadatokkal nem szeretném önt terhelni, de egy mondat erejéig azért hadd emlékezzek meg arról, hogy 2002-ben a létminimum és a minimálbér aránya 92 százalékos volt, ez folyamatosan jött le gyakorlatilag 2010-ig, 2011-ig 70 százalékra, és azóta jön fel, most jelen pillanatban 76 százalék. Tehát itt érdemes a tendenciára figyelni. Persze messze vagyunk a 100 százaléktól. Itt meg arra szeretném a figyelmet felhívni: ahhoz, hogy Magyarországon a minimálbér nettója 83 300 forint legyen, ami jelen pillanatban ez - sőt ez már a 2013-as, mert a 2014-es létminimumot még nem is tudjuk -, ahhoz 133 ezer forintos bruttó fizetéssel kellene rendelkezniük az embereknek. Ez azt jelenti, hogy egy 30 százalékos egyszeri bérnövekedésre lenne szükség, amit, meggyőződésem, hogy jelen pillanatban, bár a magyar gazdaság sokkal jobban áll, mint akár 3-4 évvel ezelőtt is, de nem bírna el a rendszer úgy, hogy foglalkoztatottakat ne bocsátanának el, különösen a minimálbéren és a garantált bérminimumon foglalkoztatottakat, és ennek a kockázatát mi nem tudjuk és nem is akarjuk felvállalni. Szükséges a bérek növekedése, szükséges a minimálbér növelése és általában az átlagbér növelése is. Nyilván azért azt is tudjuk, hogy ez nemcsak a bértárgyalásokon dőlhet el vagy dől el, hanem adópolitikai eszközökkel is lehet azt segíteni, hogy nettóban több maradjon az embereknek.

Még egy nagyon fontos dolog: a szakképzést ön megemlítette, és mondta, hogy itt sem várható csoda. Ha nem teszünk a szakképzéssel semmit, és gyakorlatilag 4-5 évig úgy ülnek a fiatalok az iskolapadban, hogy miután kikerülnek, csak papíron alkalmasak egy-egy adott szakma végzésére, akkor gyakorla-

tilag a nagy munkanélküliséget fogjuk újra-újra generálni. Van már Magyarországon olyan terület, számos olyan terület, ahol a nagy munkanélküliség ellenére arra panaszkodnak a munkáltatók, hogy nem találnak megfelelő munkaerőt, megfelelő képzettségű és szakképzettségű munkaerőt. Ezért nagyon fontos, hogy a szakképzési rendszert is alakítsuk át, és például, ha ma Magyarországon egy roma származású tanuló hátrányos helyzetű térségben él, jól tanul, tanulószereződése van, akkor akár 50-60 ezer forintot kaphat nettóban - nettóban! - különböző ösztöndíjrendszereken keresztül. Tehát azt gondolom, és ez egy nagyon fontos üzenet, hogy ne a család anyagi helyzetétől függjön a tanuló foglalkoztatása, illetve lehetősége, hogy éppen a család képes-e, tudja-e vagy akarja-e a fiatalnak a lehetőséget megteremtteni.

Tehát sok probléma van még, sok a teendő, de azt kérem a tisztelt képviselő úrtól, hogy ne vitassa el azt, amit a magyar kormány ebben az ügyben az elmúlt években megtett. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Javuló foglalkoztatás Somogyban” címmel Witzmann Mihály képviselő úr, a Fidesz képviselője jelentkezett napirend utáni felszólalásra.

Parancsoljon, képviselő úr!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ma már közismert tény, hogy a 2010-es kormányváltás óta foglalkoztatási fordulat következett be Magyarországon. A fordulathoz hozzájárult az új adórendszer kialakítása és a foglalkoztatáspolitikában elindított szemléletváltoztatás is. A kormány ugyanis nagyon helyesen szakított azzal a rossz szocialista hagyománnyal, amely a munkanélküliek problémáit pusztán látszatzmegoldásokkal, leginkább segélyekkel kívánta kezelni.

A munkanélküliség csökkentésében bekövetkezett pozitív fordulatot a gazdaság élénkítésével és a foglalkoztatást támogató, azt megkönnyítő intézkedésekkel sikerült elérni. Ebben a folyamatban óriási szerepet játszott az imént említett közmunkaprogram is. Itt szeretnék reagálni a Teleki László, a Magyar Szocialista Párt frakciójában ülő képviselőtársam által elmondottakra is. Az én választókerületemben, képviselő úr, a polgármesterekkel beszélgetve, a vidéket, a településeket járva azt tapasztalom, hogy igenis örülnek a közmunkaprogramnak, és nagyon elismerően nyilatkoznak róla. Természetesen egyetértek önnel abban, hogy van még hova fejlődni, de legalább, azt gondolom, mégiscsak több az a nettó 50 ezer forint, mint a nettó 22 vagy 23 ezer forintos segély volt. Ezért azt gondolom, és nem a képviselő úr szavaiból ítélve, de minden rosszindulatú és lesajnáló megjegyzéssel, amellyel a kormány közmunkaprogramját illetik, tulajdonképpen azon magyar

emberek önbecsülését és méltóságát sértik meg, akiknek ez a fajta foglalkoztatás igenis jelent előrelépést, mert kiutat jelenthet a segély világából, és megpróbáljuk őket visszavezetni a munka világába.

De nézzük, hogy konkrétan mit is mutatnak a tények! Hazánkban a foglalkoztatottak száma egy éve folyamatosan meghaladja már a 4 millió főt, a legfrissebb statisztikák szerint jelenleg Magyarországon pedig 4 millió 124 ezren dolgoznak, ez pedig 23 éves rekordnak számít. A kormányváltás óta 455 ezerrel, az utóbbi egy évben pedig több mint 110 ezerrel nőtt a foglalkoztatásban állók száma. A növekedés döntő hányada - több mint 250 ezer dolgozó - a legnagyobb örömünkre elsősorban a hazai versenyszférában tudott elhelyezkedni, a közfoglalkoztatásban részt vevők száma pedig a 100 ezer főt is meghaladja.

(15.30)

Hazánkban a munkanélküliségi ráta 11,5 százalékról a 7 százalék körüli szintre esett vissza 2010 óta, mindeközben az Európai Unióban és az eurózónában is nőtt a munkanélküliség. A 28 tagállam átlagos munkanélküliségi rátája 9,5 százalékról 9,8 százalékra nőtt, míg az eurózónában 10 százalékról 11,2 százalékra emelkedett a munkanélküliség az elmúlt öt esztendőben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy mindannyian büszkéek lehetünk a foglalkoztatás terén elért közös sikereinkre, de korántsem szabad elégedettnek lennünk. A célunk ugyanis nem más, mint a teljes foglalkoztatás elérése, annak feltételeinek megteremtése.

Somogy megyei képviselőként pontosan tudom, hogy megyénk munkaerő-piaci helyzete az országosnál valamelyest még mindig kedvezőtlenebb. Ezzel együtt a munkaerő-piaci trendek megyei szinten is pozitív irányba mozdultak el a 2010-es kormányváltás óta. Ugyanis az adatok alakulását elemezve, egyértelműen kijelenthető, hogy Somogy megyében is nő a foglalkoztatás és csökken a munkanélküliség.

2010-2014 között összességében 9500 fővel nőtt a megyében a foglalkoztatottak száma, ami 8,3 százalékos növekedési ütemnek felel meg. A számok nyelvére lefordítva mindez azt jelenti, hogy 2010-ben 110 ezren, most, a 2014-es évet elhagyva pedig már több mint 119 500-an dolgoznak Somogyban. Ezzel együtt természetesen a munkanélküliek száma és a regisztrált álláskeresők száma is egyértelmű csökkenést mutat.

A megyék foglalkoztatási rangsorában Somogy megye azonban sajnos még mindig csupán a 15. helyen áll. Az azonban mindenféleképpen biztató, hogy a munkanélküliség a 2010-es 14 százalékról 8,9 százalékra tudott csökkenni.

A foglalkoztatási adatok országos és megyei csökkenő tendenciái mutatkoznak meg a választó-

körzetemhez tartozó siófoki és tabi járásokban is. A 2010-es állapothoz viszonyítva a siófoki választókerületben nyilvántartott álláskeresők száma mintegy 1800 fővel, 6300-ról 4500 főre csökkent. Azonban azt is fontos kihangsúlyozni, hogy a munkanélküliség tekintetében a térség települései között jelentős eltérések tapasztalhatók.

Kedvezőbb mutatókkal főként a Balaton-parti településeken találkozhatunk. A legfrissebb adatok szerint a regisztrált álláskeresők száma például Siófokon 5,79 százalék, Zamárdiban 3,3 százalék, Balatonföldváron pedig csupán 3 százalék. A javuló tendencia ellenére a Balatontól távolabb eső településeknél még mindig több esetben is találkozhatunk 8 vagy akár 9 százalék feletti értékekkel is.

A siófoki körzethez tartozó településeken 2011-2014 között 13 mikro- és kisvállalkozás összesen 107 millió forint vissza nem térítendő, munkahelyteremtő beruházási támogatásban részesült a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból. Ez pedig több tucat munkahely megőrzéséhez és 62 új munkahely létesítéséhez járult hozzá. Az is jól látszik, hogy az elnyert munkahelyteremtő támogatások összege és a pályázat iránt érdeklődő vállalkozások száma az elmúlt években folyamatosan nőtt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban nem lehetünk még elégedettek, de a fent említett tények (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) mindenképpen bizakodásra adnak okot. Ezúton is szeretném mindannyiukat kérni arra, hogy ideológiai és pártbeli hovatartozástól függetlenül, közösen tegyünk meg mindent a foglalkoztatási eredmények javítása és a magyar családok megélhetési körülményeinek további erősítése érdekében. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány képviseletében Czomba Sándor államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, ahogy elhangzott itt szám adatokkal alátámasztva, immáron sokadszor a parlamentben, egyértelműen látjuk, hogy hál' istennek a foglalkoztatás egy sikerterülete Magyarországnak 2010 óta, és valóban impozánsak azok az adatok, amelyek mind a foglalkoztatás bővülésében, mind a munkanélküliség csökkentésében megmutatkoznak.

Azonban ha már arról beszélünk, hogy merre tovább, akkor néhány gondolatot engedjen meg azzal kapcsolatban, hogy a magyar kormánynak mi a következő időszakban a foglalkoztatáspolitikai elképzelése. Az, ami 2010 óta történt, az nem a véletlen műve volt, hiszen olyan eszközöket, olyan foglalkoztatáspolitikai eszközrendszereket működtettünk, ame-

lyek kifejezetten segítették a foglalkoztatás bővülését, és nemcsak a közfoglalkoztatásban, hanem a versenyszférában is.

Itt két részre kell a 2010-2014 közötti időszakot osztani. Az első fele gyakorlatilag egy válságból való kijövetel időszaka, amikor a gazdaság motorjai igen nehezen indultak be. Itt az volt a kérdés, hogy segítyt adjunk az embereknek vagy munkalehetőséget, és átmenetileg addig, ameddig a versenyszféra nem képes nagy létszámban felszívni munkaerőt, addig a közfoglalkoztatás eszközrendszerét vettük igénybe, hiszen számos olyan térsége van az országnak, ahol ma is akár 20 százalék fölötti a munkanélküliségi ráta. Tehát az egyik nagy problémánk, súlyos problémánk az, hogy Magyarországon egyszerre van jelen Ausztria és Görögország foglalkoztatási szempontból, hiszen vannak 2,5-3 százalékos munkanélküliségi rátával bíró térségek Nyugat-Magyarországon, miközben a kelet-magyarországi régióban pedig ez bőven 20 százalék fölött van. A területi különbségeket a mobilitástámogatással valamelyest tudjuk csökkenteni, de több tízezer embert nem tudunk és nem is kívánunk a keleti részről a nyugati részre áttelepíteni, hanem azt szeretnénk, hogy ott, a lakóhelyükön tudják megkapni a lehetőséget. Magyarul: a munkahelyeket kell odavinnünk, ahol egyébként a sok munkáskéz rendelkezésre áll. Tehát a következő időszak egyik legfontosabb feladata, hogy ezek a területi különbségek csökkenjenek, és elsődlegesen a versenyszféra növekedése miatt csökkenjenek.

Képviselőtársaim, addig, ameddig a segélyezési rendszerben bízunk, és várjuk a csodát, és segélyen tartunk több százezer embert, és várjuk, hogy majd a gazdaság valamikor beindul, és végre képes lesz felszívni munkaerőt, ráadásul alacsony képzettségű, idősebb munkaerőt, akkor a csodavárás egészen biztosan a lehetetlen kategóriába tartozik.

Tehát nagyon fontos azokat az eszközöket, amelyeket eddig működtettünk és sikeresek voltak, a következő időszakban is működtetni, de ma már más a kihívás. Tehát ma már a magyar kormány számára és Magyarország számára az is egy nagyon fontos dolog, hogy a relatíve magas munkanélküliség mellett képesek vagyunk-e jól képzett szakemberekkel ellátni az akár külföldi, akár hazai, betelepülő vagy itt lévő vállalkozásokat, kicsit, nagyot, középest. És erre azért az őszinte válasz az, hogy rajta vagyunk az ügyön, de ezt automatikusan kimondani bizonyosan nem lehetne.

Ha az a kérdés, hogy mondjuk, egy hátrányos helyzetű régióba betelepül egy cég, és keres 500 embert betanított munkára, és van 6 ezer regisztrált álláskereső, nem vagyok benne bizonyos, hogy két hónap múlva is sikerül feltölteni a létszámot. Ez sokféle problémát vet fel, és nem is az öt percbe tartozik, csak szeretném jelezni, érzékeltetni, hogy a magyar kormány is tudja ezeket a problémákat. Olyan eszközöket kell igénybe vennünk, ami nem

ragaszt be a közmunkába, hanem az első adandó lehetőségnél lehetőséget biztosít az onnan való kilépésre, és úgy, hogy a vállalkozásnak is megérje foglalkoztatni, és úgy, hogy egyébként a munkavállalónak is megérje kilépni ebből a rendszerből.

Ennek ellenére látjuk azt, hogy a következő években sem fogjuk tudni még a közfoglalkoztatás eszközrendszere nélkül fenntartani a foglalkoztatáspolitikában, különösen a teljes foglalkoztatottság felé vezető úton ezt a lehetőséget, hiszen óriási a kihívás. Itt több százezres nagyságrendben várnak még emberek munkára, munkalehetőségre, de apró, lassú léptekkel, de biztosan tudunk előre haladni, és hála a jóistennek, már sem az árkot nem ássuk tovább, sem a szakadék felé nem megyünk lassú léptekkel, hanem egyértelműen látszanak az eredmények. Nyilván azokban a térségekben, ahol nagyobb a baj, ott nagyobb a türelmetlenség is ezzel kapcsolatban, tehát nyilván nekünk az a dolgunk, az a feladatunk, hogy ezeket a területi különbségeket a következő időszakban csökkentsük. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Tervez változtatásokat vagy még mindig ezt tartja a helyes irányoknak?” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszony jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nézzük meg nagyon röviden a magyar külpolitika mérlegét a rendszerváltáskor, az azt követő időszakon át, egészen napjainkig!

Azt gondolom, abban semmilyen vita nem lehet közöttünk, hogy a rendszerváltást közvetlenül megelőzően, illetve a rendszerváltáskor egy olyan morális tőke képződött, amely stabil partnerré és stabil, kiszámítható szövetségessé tette Magyarországot a nyugati partnerek és szövetségeseik számára. Olyan történelmi pillanatoknál, mint például a határnyitás, amelyben MSZP-s politikusoknak történelmi szerepe volt *(Dr. Répássy Róbert: Akkor még MSZMP volt.)*, a rendszerváltáson keresztül nagyon sok döntés egyébként konszenzussal született meg, akkor még a valódi nemzeti ügyekben törekedett mindenki a konszenzusra, illetve a hazánk jövőjét érdemben befolyásoló ügyekben; sajnos ez mára már nem mondható el.

És hogy néz ki ma a magyar külpolitika? A rendszerváltástól napjainkig két nagyon fontos eseményt emelnék ki, nagyon sok minden történt. A NATO-hoz csatlakoztunk, és az Európai Uniónak is tagjai lettünk; ezekben ugyanúgy megvolt a nemzeti konszenzus, mint a többi kérdésben.

Hol tartunk ma? Ne feledjük Kóvér László mondatait, még 2014 októberéből, amelyekkel arra utalt,

hogy azzal van gond, hogy az euroatlanti világ morális értelemben megrendült.

(15-40)

Kövér László házelnök szerint érdemes elgondolkodni az EU-ból történő óvatos kihátráláson. Ezt mondta tavaly Kövér László. Látjuk a kormány politikáját, nagyon sok mindenben a tettek ezt a fajta viselkedést támasztják alá, és itt leszögezhetjük, hogy nem az euroatlanti világ rendült meg morális értelemben, hanem maga a magyar kormány.

És mi történt Orbán Viktor kazahsztáni látogatásán? Ezt követően a Kazinform, a kazah híriügynökség szerint a következőket mondta Asztrahánban Orbán Viktor: „Az EU-ban egyenlőek vagyunk ugyan a többi uniós tagállammal, de Brüsszelben nincsenek rokonaink, különbözőek vagyunk, ellenben a kazah emberek nagyon közel állnak hozzánk.” Illetve úgy látja a miniszterelnök, hogy a magyar sikeresség útját megtalálni nehéz, mert sem méretünk, sem természeti adottságaink nem jelölik ki azt. Ehhez annyi hozzáfűznivalóm van, hogy az pedig végképp nem jelöli ki a magyar sikeresség útját, hogy Magyarország miniszterelnökét Orbán Vikornak hívják.

Lássuk, mik a tények, amelyeket folyamatosan eltagad a kormány. Tény az, képviselőtársaim, és önöknek ezt nagyon jól kell tudni, hogy szövetségesek nélkül semmi nem működik, szövetségesekre van Magyarországnak szüksége. Ez működött is a múltban, egészen mostanáig, nagyon sok szövetséges partneri kapcsolatunk egy hajszálon függ. Lássuk, mi történt! Lengyelországgal, a lengyel kormánnyal a magyar kormánynak megromlott a viszonya, ez a korábbiakban nem volt jellemző. Csehország, Ausztria és Szlovákia megerősítette a közös együttműködését, Magyarország sehol nem szerepel ebben a jövőbeni együttműködésben. Tehát pont abban a V4-es együttműködésben, amit annyira fontosnak nevez folyamatosan a magyar kormány, abban is sikerült elszigetelődnünk, s akkor már ne is beszéljünk arról a bizalomvesztésről, ami mind az EU-ban, mind pedig a NATO-ban Magyarország irányában egyre csak erősödik a rossz kormányzati intézkedések és külpolitika miatt.

Egyértelmű ténykérdés, elhazudja a kormány azt, hogy a saját fideszes, szűk csoportérdekeket hazudják folyamatosan valós nemzeti érdekeknek, így nem működik a külpolitika, nincs mára Magyarországon külpolitika, csupán fideszes érdekpolitika. Mindenféle nyitást láthatunk, keleti, déli, ez nem is a nyitás, hanem ez maga a bezárkózás politikája, és szeretném kérni államtitkár urat, hogy ha reagál, akkor ne sorolja föl a számokat, hiszen semmilyen eredmény nem támasztja alá ezeket a mindenféle keleti, déli nyitásokat.

Egy pillanat erejéig, hogy mennyire hiteltelen a magyar kormány, láthatjuk a balhékat. Balhé balhé

hátán, botrány botrány hátán, Quaestor-ügy, Buda-Cash-ügy. Olyan emberek vannak a magyar kormány közelében, mint Kiss Szilárd, akinek a foglalkoztatásáról se a Földművelésügyi Minisztérium, se a Külügyminisztérium egy érdemi mondatot nem tud mondani, pedig két Quaestor-cégben is felügyelőbizottsági tag volt. Tehát botrány botrány hátán van, teljes elszigetelődés politikája, évtizedek munkáját teszi tönkre a magyar kormány.

Egy dolgot szeretnék leszögezni: ha terveznének kormányátalakítást, akkor már most biztosra vehetik, hogy semmilyen haszna nem lesz. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ez a kormány akkor sem lesz hiteles, amíg a magyar miniszterelnököt Orbán Vikornak hívják, nem lesz hiteles.

A költségvetés nem családi kassza, nem egy befőttesüveg *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*, amibe Orbán Viktor a kis mancsával belenyúl, amikor fagyit akar venni. Ehhez tartsák magukat! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Magyar Levente államtitkár úr fogja megadni az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Nem fogok minden felsorolt ponttal vitatkozni, merthogy biztosan vannak olyan meglátásai képviselő asszonynak, amellyel a kormány, illetve a Külgazdasági és Külügyminisztérium egyet tud érteni, ezért szeretnék először ezekre rátérni.

Képviselő asszony méltatta az 1989-90-es magyar külpolitikai sikereket, illetve azt a külpolitikai bizalmi tőkét, amit az ország ezekben az években tényleg egy kimagasló teljesítménnyel elért, és amire szert tett, szeretnék ehhez csatlakozni. Tehát az, hogy Magyarország a '90-es években abba a státusba került a nyugati világ szemében, amibe került - nyilván óriási áron, de ez mégiscsak sikerült -, az egy össznemzeti teljesítmény következménye, ennek köszönhető. Az már természetesen ebből fakadó sajnálatosság, hogy ezt a bizalmi tőkét és azt a rendkívül kedvező, alapvetően gazdasági politikai pozíciót, amit Magyarország elfoglalt, azt a 2000-es évek után gyakorlatilag eljátszottuk, és az uniós csatlakozást követő években Magyarország gyakorlatilag minden releváns mutató tekintetében, amely egykor élvassá tette a régióban, az utolsó helyre vagy az utolsó helyek egyikére került, amely utolsó helyekről óriási munkával tudtuk, tudjuk csak visszaküzdeni magunkat oda, ahol egyszer már a '90-es években voltunk. Tehát itt egészen bizonyára van egy egyetértés.

Képviselő asszony utalt arra a - hadd mondjam így - képzelt vagy önök által sugallt vitára, ami azonban, azt gondolom, hogy nem áll fenn, méghozzá,

hogy Magyarország a Nyugat vagy a Kelet része-e. Magyarország teljesen egyértelműen az euroatlanti struktúrák immanens része, gyakorlatilag egész történelmünk során arra törekedtünk, hogy végérvényesen bekerüljünk ezekbe a struktúrákba, megkérdőjelezhetetlen módon a Nyugat részévé váljunk, ezért számos háborút kellett vívni, óriási áldozatokat hoztunk. Az a tény, hogy Magyarország a '90-es évek végén, illetve a 2000-es évek közepén csatlakozhatott az euroatlanti biztonsági és politikai struktúrákhoz, családokhoz, azt gondolom, hogy egy történelmi léptékű eredmény, amit senki nem kérdőjelez meg.

Az természetesen, hogy a magyar kormány a nemzeti érdekérvényesítés alapú külpolitika jegyében orientálódik olyan irányokba is, amelyek korábban nem álltak a magyar külpolitika fő sodrában, nem tartottak számot olyan mértékű érdeklődésre és figyelemre, mint amilyenre súlyuk, világpolitikai szerepük, gazdasági teljesítményük alapján tarthatnak volna, ez, azt gondolom, hogy egy természetes és kívánatos dolog. Ezt az újfajta külpolitikát, tehát hogy a Nyugat megkérdőjelezhetetlen részeként tárgyalásokat folytatunk olyan hatalmakkal, amelyekről gazdasági eredményeket várunk Magyarország számára, azt gondolom, hogy ez rendjén van, és az, hogy a miniszterelnök Kazahsztánba megy, az, hogy a miniszterelnök egy sor ázsiai és keleti országot az elmúlt időszakban végiglátogatott, egyértelmű bizonyítéka annak, hogy van fogadókészség ezen partnerek részéről a Magyarország által felajánlott nyitásra, és ennek megvannak a számszerű eredményei.

Képviselő asszony, nem fogok - kérésére - számokba bocsátkozni, annyit viszont szeretnék elmondani, hogy az a szám, amely tekintetében rendkívül sok kritika ért bennünket éppen az önök részéről, az a szám éppen ellentétes azzal, mint amit ők sugallnak, nevezetesen, hogy Magyarország külkereskedelmi forgalmának egy egészen marginális része irányul az EU-n kívüli térségekbe, ezzel Magyarország az utolsó helyek egyikén van az uniós tagországok közül. Ha jól emlékszem, mindössze két vagy három tagország a 27-ből van ennél kedvezőtlenebb helyzetben, tehát a külkereskedelmi kapcsolatrendszerének a diverzifikáltságát illetően. Én azt gondolom, képviselő asszony, és bizonyára ezzel egyetért, hogy ezen változtatni kell, nem egészséges egy ilyen egyoldalú gazdasági függőség. Németország majdnem exportjának a felét az EU-n kívüli piacokon értékesíti. Magyarországnak is erre kell törekednie, a jelenleg 20 százalék körüli szintről szeretnénk elmozdulni, és ennek köszönhető az, hogy nyitunk a déli, illetve a keleti országok irányába.

Ami a V4-en belüli pozíciókat illeti, Magyarország a kezdetektől fogva, amióta elindult a V4-es együttműködés, ennek éllovasa. Továbbra is térségpolitikánk alapvető pillérét, legfontosabb zálogát látjuk a V4-együttműködés további erősítésében. Az,

hogy nyilvánvaló nézeteltérések adódnak bizonyos súlyos geopolitikai kérdésekben, ez megkerülhetetlen, ez nem jelenti azt, hogy Magyarország elkötelezettsége bármennyit, jottányit is gyengült volna.

Kérem, képviselő asszony, reálisan értékeljék a helyzetet, a számok önmagukért beszélnek, és ezek a számok azt bizonyítják, hogy Magyarország a '90-es években elért eredmények alapján *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* egy újfajta külpolitika keretében igenis sikeres tud lenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Mi történik az út szélén?” címmel a Jobbik képviselőcsoportból Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra.

Parancsoljon, képviselő úr!

(15.50)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miközben a kormányzati kommunikáció attól zeng, hogy a devizahitelek helyzetét a kormányzat látszólag megoldotta, és egy elszámolásnak vagy elszámoltatásnak nevezett folyamat mintha párhuzamosan zajlana, a helyzet az, hogy az érintettek ezt egy kicsit máshogyan látták. Meg is próbálták ezt több fórumon előadni, találkozókat kezdeményeztek frakcióvezetőkkel, képviselőkkel, mégis az a sajnálatos helyzet állt elő, hogy akiknek a véleményét most itt képviselnem kell, kizárólag jobbikos képviselőket értek el ebben a körben. A devizahiteles-kerekasztal mellett megtiszteltek bennünket a jelenlétükkel, egy olyan fórumon, ahova egyébként önök is, tehát az összes párt képviselője, vezetője, a Nemzetgazdasági Minisztérium, de még a Bankfelügyelet képviselője is meghívót kapott minden egyes alkalommal, de egyszer sem éltek vele. Ez ugyanakkor legyen az önök felelőssége.

A Devizaalapú Csalás Áldozatai csoportnak nagyságrendileg 6 ezer tagja van, és ebből legalább 30 különböző csoportosulás nőtt ki az idők folyamán, tehát látható, hogy egy igen széles körű, reprezentatívnak is mondható mintával rendelkező szövetségről van szó. S elmondható, hogy az a száz esetből és ügyből álló mintha, amit egyszer már volt alkalmam ismertetni a parlamentben, nem tartalmaz mást, mint azt, hogy az illető hány millió forintot vett fel, mennyit fizetett vissza, mennyivel tartozik még a bank kimutatása szerint, ebből pedig könnyen levezethető, hogy mennyi az a lopott pénz, amit indokolatlanul vettek el tőle.

Egyébként emlékeztetnék arra, hogy itt három kategóriában történt meg az a feldolgozás, ami nagyon könnyen reprezentatív mintává szélesíthető,

tehát ez a százas minta az ötszázas felé fog közelíteni lassan. Az első csoportnál 0-7 millió forint közötti hitelösszegekről van szó, ezek jellemzően autó-, szabad felhasználású hitelek és személyi kölcsönök voltak. Itt elmondható a nagy átlag tekintetében, hogy többéves fizetés után a mostani tartozás az eredetileg felvett összeget még mindig meghaladja, átlagosan 70,59 százalékkal, tehát átlagosan 4,5 millió felvett forintra, miután 4,2 milliót visszafizetett az illető, 7,7 millióval tartozik most még. Most azt a kiindulási alapot próbálom érzékeltetni, amire önök az elszámolást a későbbiekben rápakolták.

A második csoportnál tulajdonképpen - ha nevezhetjük így - átlagos devizahitel-károsultakat találunk. Itt 12 milliónyi összeget vett fel az érintett átlagosan. A helyzet az, hogy a bank kimutatása szerint a mostani tartozás 95,87 százalékkal nagyobb átlagosan, mint az eredetileg felvett összeg, tehát mondhatjuk, hogy a duplájával tartozik a delikvens többéves fizetést követően, mint amennyit felvett úgynevezett hitelként.

A harmadik említett csoportba pedig jelesül azok a magyar tulajdonú kisvállalkozások - nem is mondom, hogy közepes, inkább mikro- és kisvállalkozások - tartoznak, amelyek elérték ugyan hitelt, de a helyzet az az esetükben, hogy a mostani tartozásuk többéves fizetés után az eredetileg felvett összegnél még mindig 83,32 százalékkal magasabb, és mivel ezen cégek döntő többsége csődbe ment vagy mehetett, munkaadóként is eltűntek a piacról. Tehát kimutatható nemzetgazdasági károkat szenvedtünk el amiatt, hogy a kormányzat legalizálta a bankok szabadrárlását, tehát indokolatlanul írt jóvá összegeket a bankok számlájára az érintettek, a polgárok kárára. Mi sem mutatja ezt jobban, mint az az A- és B-listázás, amit a károsultak körében elkövettek. A szerencsésebbek, a gazdagabbak 180 forinton végtörleszthettek - véleményem szerint jó pár parlamenti képviselő is, nyilván jellemzően nem a mi sorainkban -, az úgynevezett „egyszerű” embernek pedig odalöktél a piaci árfolyamú forintosítást 256 forinton. Arcátlan megoldás volt ez is, de jelzi, hogy nem érzékelik a problémakör súlyát.

Amiről most vitatkoznunk kellene, az állításom szerint a magáncsőd intézménye. A magáncsőd intézménye, amit több párt sokszor javasolt - a Jobbik is 2010 óta többször -, gyakorlatilag arról szólna, hogy a legnehezebb sorban lévőknek, de akik még rendelkeznek valamifajta jövedelemmel vagy munkavisztonnyal, tudjunk segítséget nyújtani, és százezrek nyögik elképesztő erőfeszítések árán a hiteleiket. A helyzet mégis az, hogy a KDNP - bár 2010-ben már kampányolt ezzel - évekig húzta, halasztotta, halogatta a megoldást, még most sincs előttünk az a vitatható törvényjavaslat, ami a sajtóhírek alapján egészen elképesztőnek néz ki. Mindenbe bele szeretne szólni a KDNP az ötletek szerint, ezért arra szólítjuk fel itt és most, ne akarjon beleszólni abba, hogy

az idős családtag gyógykezelésére juthat-e pénz, abba se akarjon beleszólni, hogy a gyerek tanulhaszon-e vagy sem. A magáncsőd intézményének a haladéktalan keresztülvezetésével érzük el, hogy legalább a minimális védelmet megkapják az érintettek, egész addig, amíg álláspontom szerint egy Jobbik-kormány végre nem hajtja a felvételtörvény árfolyamon történő forintosítást. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra Répássy Róbert államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Napirend utáni hozzászólása lehetővé teszi számomra, hogy néhány fontos információt megosszak az Országgyűléssel. Először is tudniuk kell, hogy jelen pillanatban, április végéig több mint 1,7 millió ügyfélszerződést érintően küldik ki a hitelintézetek a devizaalapú kölcsönök elszámolási, jelzáloghitelek esetén pedig a forintosítási értesítőiket, azaz a törvényjavaslat és az elfogadott megoldások alapján közel ezermilliárd forinttal kevesebb lesz a hiteltörlesztők, az adósok terhe. Tehát az Országgyűlés igenis érezhetően segítette a devizahitelek helyzetét. Az 1,7 millió ügyfélszerződésen kívül még 170 ezer úgynevezett végtörlesztett ügyfelet érintenek a törvénymódosítások. Tehát nyugodtan kimondhatjuk, hogy közel 2 millió szerződést érintenek ezek az elszámolási törvények. Nem biztos, hogy szám szerint ennyi ügyfélről van szó, de ilyen nagyságrendű hitelszerződések kerülnek most revízió alá.

Tudjuk, hogy a végtörlesztéssel érintett ügyfeleknek maguknak kellett kérniük azt, hogy elszámoljanak velük a bankok, míg a folyamatban lévő devizaalapú szerződések, pontosabban a még nem lejárt szerződések tekintetében automatikus ez az elszámolás. Ugyanígy automatikusan meg fog történni a forintalapú és a ténylegesen devizában törlesztett szerződések elszámolása 2015. augusztus 1. és szeptember 30. között; a legutolsó elszámolás pedig a kedvezményesen végtörlesztett szerződések esetén 2015. november 30-ig fog megtörténni.

Egyáltalán nem osztja a kormány a Jobbiknak azt az álláspontját, hogy nem sikerült érdemben segíteni a devizahiteleseken. Természetesen mindig szem előtt kellett tartani azt, hogy a forinthiteleseknél jobban nem járhatnak a devizahitelesek. Nagyjából a legtöbb szerződés esetén sikerült azt elérni, hogy a forintosítás után biztonságosabb lesz számukra a havi törlesztés, hiszen az árfolyamkockázat kikerül a szerződésekből, ezáltal még azoknak is, akiknek az elszámolás következtében forintban számolva nem csökken olyan mértékben a tőketartozásuk, hogy úgy érezzék, ez jelentős csökkenés lenne, a havi törlesztőrészlet csökkenése és a havi törlesztőrészlet

kiszámíthatósága biztosítja azt, hogy kedvezőbb helyzetbe kerülnek, mint a hitel felvételekor.

Természetesen azzal az értékítéllettel sem tudok egyetérteni, hogy ezek látszatintézkedések lennének, nem is beszélve arról, hogy nem először foglalkozott az Országgyűlés a devizahitelek helyzetével. Egyes számítások szerint hat, de inkább nyolc törvénymódosítás segítette a devizahitelesek már 2010-től folyamatosan. Természetesen lehetnek még mindig olyan hitelek, adósok, akik nem tudják igénybe venni ezeket a kedvezményeket. Képviselő úrnak igaza van abban, hogy már vannak, akiknek végrehajtás alá került a vagyonuk vagy a fedezetül szolgáló vagyon, az ő esetükben a kormány az eszközkezelés megoldást javasolja, azt javasolja tehát, hogy az eszközkezelő általi megvásárlást kezdeményezzék. Nem beszélve az olyan megoldásokról, amelyekről képviselő úr is beszélt, a magáncsőd intézményének a várható bevezetéséről.

Azt azért szeretném hozzátenni, hogy a szerződések érvénytelensége vagy a szerződések esetén az eredeti állapot helyreállítása nem kedvezne az adósoknak, hiszen az eredeti állapot helyreállítása szerint a banknak vissza kellene kapnia a kölcsön összegét, az ügyfél meg elveszítené az ingatlanát. Ez a megoldás egyáltalán nem kívánatos, ezért is javasoltuk a hitelszerződések fenntartását és könnyítését. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Az igazi rezsi-csökkentés” címmel az LMP képviselőcsoportjából Ikotity István képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra.

Parancsoljon, képviselő úr!

(16.00)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Amikor az igazi rezsi-csökkentésről beszélek, a passzív ház fogalmát kell közérthetővé tennem és mindenki számára megmagyaráznom. Egy olyan ház, ami definíciója szerint azt a hőmérsékletet, ami az ember számára szükséges és praktikus, komfortos, mindenféle fűtőegység nélkül biztosítja, mindössze annyi fűtést használ, ami gyakorlatilag a levegő frissen tartásához, tehát a szellőztetéshez szükséges, vagyis csak a szellőztetett levegőt kell fűteni, semmi más. Az épület annyira szigetelve van, hogy nincs szükség további fűtésre, és tulajdonképpen a benne élő emberek hője, a berendezések hője és a besugárzó napfény elegendő hőmérsékletet ad. Azt gondolom, ennél jobb rezsi-csökkentésről talán nem is lehet beszélni, sőt teljesen kizárt. Azonban engedjék meg, hogy néhány gondolatot hozzáfűzzek ahhoz, hogy Magyarországon ebbe az irányba miként haladunk vagy haladunk-e egyáltalán.

Az EU által szorgalmazott energiahatékonysági koncepciókkal összhangban hazai folyamatok is követik egyébként ezt az energiahatékonysági irányvonalat, azonban a gyakorlat jelentősen elmarad a kívánatos mértéktől.

A 2020-as célok elérése, úgy tűnik, vágyálom, a lakóépületek tömeges felújítása elmarad, az energetikai felújítások hatékonysága pedig nem kielégítő. Az építőipari teljesítmény évek óta példátlanul alacsony szinten stagnál. Ennek egyetlen előnye van csak, ez pedig az, hogy nem konzerváljuk a jelenlegi rossz minőséget, van esély egy jövőbeli radikális megújulásra.

Annak ellenére, hogy hazánkban már nyolc évvel ezelőtt megjelentek az első passzív házak, a mai napig nincs az ezt közvetítő egyetemi oktatás. Egyébként a világon az első passzív ház 1990-ben épült Németországban. Nincs állandó, koherens támogatási rendszer a passzív házakra, amelyek napjaink legjobb elérhető technológiáját kínálják az energetikai felújításokra és az új építkezésekre. Egy civil szervezet foglalkozik ezzel nagyon intenzíven, a Passzív házépítők Országos Szövetsége. Ez a szervezet 2009-ben alakult, és támogatja Magyarországon is a passzív házak térnyerését, oktatással, felvilágosítással, ismeretterjesztéssel, illetve szakemberképzéssel, nemzetközi együttműködésekkel, minőségellenőrzéssel, sőt még minősítéssel is. De támogatás és elismerés helyett sajnos csak közönyt és ellenszemet kap.

2018-tól kezdve közel nullaenergia-követelményrendszer lép életbe, de a mai napig nincs definiálva Magyarországon, hogy ez mit jelent. Nincs oktatás, támogatás, minőségbiztosítási koncepció ebben a kérdésben. A nemzeti cselekvési tervek kidolgozása késik, hazánk pedig kötelezettségszegési eljárások elé néz. A szakma az olyan, hogy kivár. Gyakran szkeptikus, az ellenérdekelte lobbik, sőt még a régi mesterek is ellenzik a szükségszerű változtatást, mert azt gyakran irreálisnak, feleslegesnek nevezik. Pedig a változás már világszinten elkezdődött, egyre több passzív ház épül, nemcsak lakóházak, iskolák, irodák, közösségi épületek létesülnek; egyre több tapasztalat gyűlik össze, egyre több szakember foglalkozik ezzel.

A kivitelezés is még néhány évvel ezelőtt irreálisan magas fajlagos költséggel bírt, mostanra ez egyre alacsonyabb, és egyre inkább megéri passzív házba fektetni. Nyilván Nyugat-Európában van ennek kiemelkedően nagy úgymond divatja. Ahhoz, hogy elkerüljük a további fiaskókat, nem lemaradni kellene, bebetonozva a korábbi hibákat, hanem felzárkózni az európai élvonalhoz, ezzel is elősegítve a hosszú távú versenyképességet. Egyre jobban elavuló épületállománnyal nem lehetünk hosszú távon sikeresek.

A nagyszabású mélyfelújítások nemzetgazdaságra gyakorolt pozitív hatásáról már számos tanul-

mány beszámolt, gyakorlati példákkal is igazolva van az, hogy a passzívház szintű építkezések nemcsak a klímának tesznek jót, hanem a pénztárcánknak és az egészségünknek is. A passzívházak a legfejlettebb és a legjobban teljesítő épületek világszerte. Hatalmas összegek áramlanak egyébként világszinten ezekbe a beruházásokba, az energiahatékonyságba, és jelentős összegek szabadulnak fel a csökkenő energiafogyasztás miatt.

A legjobb kutatási forráskönyvek egybevágóan a passzívházzabvánnyal, igazolva azt, hogy a mélyfelújítás sokkal jobban megéri hosszú távon, mint a mérsékelt hatékonyságú szcenárió. A Magyarországon jellemző hozzáállás pedig inkább egy vonakodó jelzővel illethető, ami a nemzetközi tapasztalatok szerint egyáltalán nem kecséget semmiféle megtérüléssel.

Azt javasoljuk, hogy a nemzeti cselekvési tervek kidolgozásánál a passzívházak szolgáljanak alapul. Erkölcsi kötelezettségünk a jövő nemzedékek érdekeit figyelembe venni a jelen döntések meghozatalánál. Erre kérem a döntéshozókat, a kormány képviselőit is. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Aradszki András államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt kell mondanom, hogy sok szempontból egyet tudunk érteni az Iktóty képviselő úr által elmondottakkal, ugyanis a 2011-ben elfogadott energiastratégia kiindulópontja az, hogy elsősorban az energiahatékonyság növelésére kell alapoznunk, ami azt jelenti, hogy az el nem használt energia a legolcsóbb energia. De hát, amíg ide eljutunk, addig igen hosszú idő telik el, és a radikálisabb programok is azért 4-5-6-8 év múlva érik el a megfelelő hatásukat. Ezért nagyon fontos volt, hogy 2012-ben bejelentette a kormány, hogy a magyar lakosság számára a megfizethető árú energiát biztosítja, és ezáltal megfelelő rezsicsökkentéses eredményeket tudott elérni, aminek következtében közel százmilliárd forint megtakarításban részesültek a lakossági fogyasztók az elmúlt években.

Persze mindemellett egészen más dolog az energiahatékonyság növelése, de a magyar kormány az energiahatékonyság növeléséről sem tett le. Az európai uniós vállalásaival összhangban 2020-ra a maga részét vállalta a tekintetben, hogy 14,65 százalékos célt akar elérni a megújuló cselekvési tervben a megújuló források alkalmazásában, és a bruttó, végső energiafogyasztáson belül a hazai megújuló energia részaránya 2013-ban 9,81 százalék volt.

Azt tudom mondani, képviselő úr, hogy a kormány azon van, hogy tekintettel az európai uniós forrásokra, fokozatosan, a megfelelő energiahaté-

konysági programok végrehajtásával jelentős energiamegtakarítást tudjon biztosítani a magyar lakosság részére. Ez mintegy 500 milliárd forintos támogatási keretet jelent a következő hét évben. Ez az 500 milliárd forint alkalmas lesz az épületállományok, köztük társasházak jelentős, érzékelhető és hatékony energiefelhasználást biztosító megújítására. Az erre vonatkozó pályázatok kiadása folyamatban van, sőt hozzá kell tennem, hogy a holnapi kormányülés fogja tárgyalni az energiahatékonysági irányelv átültetésére vonatkozó előterjesztést, és a vonatkozó törvényjavaslatot a Ház a nagyon közeli jövőben meg fogja vitatni, és ezáltal el tudjuk kerülni a kötelezettségszegési eljárások megindítását ebben a kérdésben.

Úgy gondolom, jó kezekbe került a kormányváltást követően az energiahatékonyság kérdése. Ez koncentrálni fog az európai uniós források felhasználására, és megfelelő szakértelmet, megfelelő intézményrendszert is tesz hozzá. Ennek következtében az a minőségbiztosítási rendszer is alkalmazásra kerül, amely garantálni fogja, hogy az energiahatékonysággal kapcsolatos beruházások ne azt szolgálják, hogy elköltsek a pályázati pénzeket, de közben nem valósul meg a kívánt mértékben és a kívánt százalékos hatékonysággal az energiahatékonysági beruházás eredménye, azaz hogy csökkenjen a lakóházak, közintézmények és a társasházak energiefelhasználása.

Azt is el kell mondanom, képviselő úr, hogy ebből a körből a passzívház nem esik ki. Tehát ha a pályázati rendszer egyes elemeire, ami passzívház létesítéséhez szükséges, eredményesen pályázik a beruházó, akkor tulajdonképpen meg tudja kapni valamelyes részben a passzívház létesítéséhez szükséges állami támogatást.

Azt nem mondom, nem állítom, és nem is vállalja a kormány, hogy konkrétan passzívház-támogatási rendszert fog kidolgozni. Ennek elsősorban az az oka, hogy jelentős forráshiányban szenvedünk, ha a passzívházat nézzük az energiahatékonysági program tekintetében.

(16.10)

Az a cél, hogy fajlagosan minél szélesebb társadalmi réteghez eljutva, minél szélesebb körű, minél nagyobb számú épületfelújítást hajtsunk végre, annak érdekében, hogy teljeskörűbben tudjuk megvalósítani az energiahatékonysági programunkat, és csökkentjük az energiefelhasználást.

Úgy gondolom, hogy a passzívház létesítése elsősorban egy tehetősebb rétegnek megengedhető anyagi értelemben, és a tehetősebb réteg az ilyen csökkentett, de mégiscsak az energiahatékonyságot szolgáló beruházással a céljait el tudja érni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatatom önöket, hogy az elfogadott munkarendnek megfelelően a tavaszi ülészak **következő ülésének első napjára várhatóan 2015. április 13-án, hétfőn kerül sor.**

Most megköszönöm munkájukat. Köszönöm a jegyzőkönyvvezetést, köszönöm az Országgyűlés Hivatala munkatársainak a munkáját is.

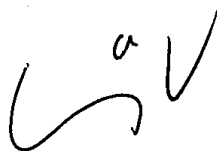
Az ülést bezárom. Mindenkinek biztonságos hazamenetelt és majd jó éjszakát kívánok. Köszönöm.

(Az ülés 16 óra 11 perckor ért véget.)

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)